

ຄູ່ມື

Micro Press
LUANG PRABANG
P. O. BOX 555, PHONE 7161
LUANG PRABANG
LAO P. D. R.

ກ່ຽວກັບການຂະຫຍາຍພັນ

ແລະ

ການປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກຂອງສ.ປ.ປ.ລາວ.

ໂດຍ

ຊ.ປ. ບູລັງເຊ, ຊ່ຽວຊານຂອງໂຄງການຈັດສັນເຈ້ຍພູຕາມແຫຼ່ງນ້ຳ
(ການຂະຫຍາຍພັນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ປູກໄມ້ໃຫ້ເປັນປ່າ)

ແລະ

ສ/ຫ ພອງບຸນ ມີໄຊຜົນ,

ຜູ້ປະສານງານຂອງໂຄງການ ປ.ສ.ວ.

ເດືອນທັນວາ 1989, ຫຼວງພະບາງ, ສ.ປ.ປ.ລາວ.

ອົງການປ້ອງກັນສະພາບແວດລ້ອມ ສາຂາພາກເໜືອ, ຫຼວງພະບາງ

ກົມປ່າໄມ້, ວຽງຈັນ, ສ.ປ.ປ.ລາວ.

ອົງການແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ຕະຫຼາດຮ່ວມເອີລົບ

ສາລະບານ

ຄຳພີ

໑. ວິຊາການທີ່ໄປຂອງສ່ວນກຳ :

- ໑.໑. ສະຖານທີ່ຕັ້ງສ່ວນກຳ ✓
- ໑.໒. ການຈັດສັນສ່ວນກຳ ✓
- ໑.໓. ແກ່ນພັນ ✓
- ໑.໔. ການກາແກ່ນ ✓
- ໑.໕. ການຍົງເບື້ອງໄມ ✗
- ໑.໖. ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຕົ້ນກຳໃນພາຊະນະ ✓
- ໑.໗. ການກະກຽມປະສົມດິນ ແລະ ບັນຈຸໃສ່ພາຊະນະ ✓
- ໑.໘. ການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຂອງເບື້ອງໄມ ✗
- ໑.໙. ການເຮັດຮົ່ມໃຫ້ຕົ້ນ ໄມສ່ວນກຳ ✓
- ໑.໑໐. ລະບົບກຸ່ມໃຫມ່ ✓
- ໑.໑໑. ການໃສ່ຜູ້ຕົ້ນ ໄມ ✓
- ໑.໑໒. ການປ້ອງກັນພືດ ✓
- ໑.໑໓. ການຍົວລະບັດຮັກສາສ່ວນກຳໂດຍທົ່ວໄປ ✓

໒. ຫຼັກວິທີການຂະຫຍາຍພັນຕົ້ນ ໄມກັນຫມາກ

- ໒.໑. ເນື້ອໃນ ✓
- ໒.໒. ການປັກຊຸກກົງ ✓
- ໒.໓. ການໂຕມງຳ ✓
- ໒.໔. ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍວິທີຕໍ່
 - ໒.໔.໑ ການຕໍ່ແບບຕ່າງ ງ ເື້ອ ✓
 - ໒.໔.໒ ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການຕໍ່ຫາຍ ✓
 - ໒.໔.໓ ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍວິທີການຕິດຕາ ✓
 - ໒.໔.໔ ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການຕໍ່ສຽບຍອດ ✓
 - ໒.໔.໕ ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການຕໍ່ສຽບຂາງ ✓
 - ໒.໔.໖ ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການຕໍ່ສິນຮາກ ✓
 - ໒.໔.໗ ວິທີການປ່ຽນພັນຕົ້ນ ໄມທີ່ປຸກໄວ້ແລ້ວ ✓

ຄ. ການຈັດສັນສ່ວນຫນາກໄມ້ກັນຫນາກ :

ຄ.໑. ກິດຈະການທີ່ຈະດຳເນີນໃນການປູກ

ຄ.໑.໑ ການເລືອກສະຖານທີ່

ຄ.໑.໒ ລະດູການປູກ

ຄ.໑.໓ ຫລັກແລະວິທີໃນການປູກ, ໄລຍະປູກລະຫວ່າງຕົ້ນໄມ້

ຄ.໑.໔ ລະບົບການປູກໂດຍວິທີຕ່າງ ໆ

ຄ.໑.໕ ການຕຽມດິນ

ຄ.໑.໖ ການສ້າງຮົ່ວແບບຖາວອນ

ຄ.໑.໗ ການຈັດສັນປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ

ຄ.໑.໘ ການປັກຫລັກຊຸດຊຸມ ແລະ ໃສ່ຜຸ່ມຮອງຜັນ

ຄ.໒. ການປູກຕົ້ນໄມ້

ຄ.໓. ການບົວລະບັດຮັກສາສ່ວນ

ຄ.໓.໑ ການເສັຽໜ້າ

ຄ.໓.໒ ການປູກພືດຈຸມດິນ

ຄ.໓.໓ ການຕັດແຕ່ງເອົາຮູບຊົງ

ຄ.໓.໔ ການໃສ່ຜຸ່ມ

ຄ.໓.໕ ການປ້ອງກັນພະຍາດ ແລະ ແມງໄມ້ທີ່ມາທຳລາຍ

ຄຳນຳ,

ການປຸກຕົ້ນ ໄມ້ກິນຫມາກໄມ້ ເປັນກິດຈະການອັນນຶ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການດຳລົງຊີວິດ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ. ຍ້ອນວ່າຫມາກໄມ້ມີຄຸນຄ່າສູງທາງທາດອົງຕົວ, ຫາດພັດານ ແລະ ໂປຣຕີນ ອື່ນ ໄດ້ທຳໃຫ້ຄຸນຄ່າຂອງອາຫານດີຂຶ້ນຫລາຍເປັນຕົ້ນ ແກ່ຊາວຊົນນະບົດທີ່ອາໄສແຕ່ເຂົ້າເປັນອາ ຫານຕົ້ນຕໍມາບໍລິໂພກພຽງຢ່າງດຽວ. ຕົວຢ່າງ, ຈຳນວນຫມາກນາວໃຫ້ອົງຕົວໃນເຊບລາຍທີ່ສຸດ, ຫມາກອາໂວກາ, ແກນຫມາກນວ່ງທີ່ມະນຸດແນ່ນອນທາດໂປຣຕີນສູງ ແລະ ຫມາກກວຍ ມີທາດ ແປ້ງ (ທີ່ມີທາດພັດານ) ຫລາຍ. ນອກຈາກນີ້ຫມາກໄມ້ກໍ່ເປັນແຫຼ່ງລາຍ ໄດ້ຄອບຄົວເຮົາ ຈະຂາຍຫມາກໄມ້ຕ່າງໆ ນັ້ນໃນທ້ອງຖະລາດ ແລະ ນຳເອົາເງິນໄປຊື້ສິ່ງຂອງທີ່ເຮົາຕ້ອງ ການ ໄດ້ຕາມປະສົງ.

ແຕ່ໃນຕົວຈິງແລ້ວ ເປັນທີ່ສັງເກດໄດ້ວ່າສະພາບລວມຂອງຫມາກໄມ້ ຈຶ່ງຖືກປະຕິບັດຢູ່ໃນປະ ເຫດເວົ້າລວມເວົ້າສະເພາະຢູ່ແຂວງຫລວງພະບາງບໍ່ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ, ຈະມີດຫມາກໄມ້ກໍ່ມີຈຳນວນຈຳກັດທີ່ສຸດ, ເຖິງແມ່ນມີກໍ່ມີສະເພາະໃນຍາງລະດູການອັນສັ້ນ ເທົ່າ ນັ້ນ, ດ້ານຄຸນນະພາບກໍ່ບໍ່ສະມ່ຳສະເໝີກັນ. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງມາໃຫ້ ລາຄາອາຍຕົກຕ່ຳຫຼືຂາຍ ບໍ່ໄດ້ ຈຳກັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນບໍ່ຢາກສົນໃຈ ກຳການປຸກຫມາກໄມ້ເທົ່າທີ່ຄວນ.

ສະຖານີຕົ້ນ ໄມ້ກິນຫມາກຍານຊຽງມວກໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 1964 ໃນຂອບເຂດໂຄງການ ຈັດສັນເຊີຽມຕາມແຫ່ງນີ້ : ມີການຂະຫຍາຍພັນປຸກໄມ້ກິນຫມາກ ແລະ ປຸກໄມ້ໃຫ້ເປັນປ່າ, ໂຄງການນັ້ນອັນກັບກະຊວງກະສິກຳປ່າໄມ້ (ອົງການປອງກັນສະພາບແວດລ້ອມ) ໂດຍໜີ້ຊ່ວຍ ເຫຼືອຂອງຕຼາດຮ່ວມເອີລົບ ແລະ ອົງການແມ່ນ້ຳຂອງ ສາກົນເປັນຜູ້ປະຕິບັດ.

ບໍລິມາດວຽກງານຕ່າງໆ ຂອງສະຖານີນີ້ມີຄື : ສ່ວນກຳເປັຽ ໄມ້ກິນຫມາກທີ່ຜະລິດແຕ່ລະປີ ໄດ້ 100.000 ຫາ 150.000 ເປັຽ, ສ່ວນປຸກຕົ້ນ ໄມ້ກິນຫມາກ ຄື ເຮັກຕາ ເພື່ອຮັກສາເປັນ ບ່ອນສ້າງແມ່ພັນສຳລັບຂະຫຍາຍຊະນິດພັນຕ່າງ ໆ ໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ, ຫັພັກເຮືອນ ແລະ ຫ້ອງການຊົ່ວ ຄາວໃຫ້ພະນັກງານ ແລະ ນັກຮຽນທີ່ມາຝຶກອົບຮົມ.

ກິດຈະການຂອງສະຖານີໄດ້ເນັ້ນໃສ່ ຄື ຈຸດປະສົງເປັນຕົ້ນຕໍ : 1) ການຂະຫຍາຍຊະ ນິດ ແລະ ພັນຕ່າງໆ ທີ່ຮັບປະກັນວ່າໃຫ້ຫມາກເພີດ, 2) ຄົ້ນຄ້ວາຫາຫລັກການທີ່ເໝາະ ສົມ ໃນການຂະຫຍາຍພັນແບບໃຫ້ມ, ນຳເອົາຊະນິດ ແລະ ພັນໃຫ້ມເຂົ້າມາທົດລອງ, 3) ການ ເປີດຊຸດອົບຮົມໃນຂອບເຂດຈຳກັດ.

ຂະນິດພັນສຳຄັນທີ່ຜະລິດໄດ້ມີຄື : ຫມາກນໍ້າໜັງ, ລຳໂຍ, ລິ້ນຊີ້, ຫມາກຫັນ, ຫມາກພູກ, ຫມາກສີດາ, ຫມາກນີ້, ຫມາກຄາຍ, ນອກຈາກນີ້ທາງສະຖານີຍັງ ໄດ້ຜະລິດອີກຄື : ຫມາກນໍ້າມັນ, ຫມາກເປືອງ, ຫມາກອັງດຽນ, ອາໂວກາ, ພິກໂທ, ກາເຟ, ຫມາກນອນໄຂ່ ແລະ ຫມາກຂາມ.

ການເປີດຈຸດອົບຮົມວິຊາການຂະຫຍາຍພັນ ໄມ້ກິນຫມາກ ແລະ ການປູກໄມ້ແມ່ນ ໄດ້ຈັດ ຂຶ້ນ ເປັນປຶກກະຕິໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນຂອງ ໂຮງຮຽນ ກະສິກຳປ່າໄມ້, ພະນັກງານຂະແໜງການຕ່າງ ໆ ອອນຂອງພະແນກກະສິກຳແຂວງ, ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ບັນດາບຸກຄົນໃນພາກ ສ່ວນ ອື່ນ ໆ ທີ່ສົນໃຈ.

ຈຸດປະສົງຂອງເອກະສານສະບັບນີ້ແມ່ນ ໄດ້ຂຽນຂຶ້ນ ໂດຍໃຊ້ອັບ ແລະ ວິທີການອັນແຈ່ວແຈ້ງ ທີ່ສຸດເຂົ້າໃຈງ່າຍ ເພື່ອເລັ່ງໃສ່ໃຫ້ພັນຖານເຂົ້າໃຈດີ ແລະ ສາມາດນຳໄປປະຕິບັດໃນດ້ານການ ຂະຫຍາຍພັນ ແລະ ການປູກໄມ້ກິນຫມາກໄດ້ຕາມປະສົງ. ຫຼັກວິຊາການດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນຫຼັກ ວິ ຊາການທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ທຸກໆ ວັນຢູ່ສະຖານີຊຽງນວກມາແລວ. ທຸກ ໆ ຄົນສົນ ຄວາມສົນໃຈແນ່ນອນຈະສາມາດປະຕິບັດໄດ້ທັນທີໂລດ.

ວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນເຫມາະກັບລະດັບຄວາມສາມາດດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຕົວຈິງ ຂອງຊາວກະສິກອນ ຊຶ່ງມີເງື່ອນ ໄຂສະດວກອັນຈຳກັດດ້ານທຶນເອນດ້ານແຮງງານກໍຄືດ້ານ ພາຫະ ນະບຸກເບີກ.

ວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ຮຽກຮ້ອງການລົງທຶນນ້ອຍ, ການນຳໃຊ້ກຳມະກອນກໍ່ບໍ່ຫລາຍ ແລະ ມູນ ຄ່າລຸບປະກອນທີ່ຈຳເປັນກໍ່ບໍ່ແພງເທົ່າໃດ.

ຕົວຢ່າງ ເຄື່ອງຊຸບປະກອນພັນຖານທີ່ຈຳເປັນໃນການສ້າງສ່ວນກຳນັ້ນ ກໍ່ແມ່ນເຮັດໄດ້ ໂດຍ ໄມ້ປ່ອງຊຶ່ງເປັນ ໄມ້ທີ່ຊາວກະສິກອນຫຼາຍໂຕງ່າຍ. ເຮົາຮູ້ວ່າການເຮັດຫມາກກຳດ້ວຍຊີເມັນ, ປູກ ເຮືອນດ້ວຍ ໄມ້ສີ່ກມີຄວາມທົນທານແໜ້ນໜາ ແລະ ສວຍງາມກວ່າແທ້, ແຕ່ວ່າມັນບໍ່ຈຳເປັນຈະ ເວົ້າຂຶ້ນໃນເອກະສານສະບັບນີ້ ເພາະວ່າມູນຄ່າການກໍ່ສ້າງແບບນີ້ມັນແພງຫລາຍຈະບໍ່ ສາມາດ ເຮັດໄດ້ຊາວກະສິກອນມີຄວາມສາມາດຈະປະຕິບັດນຳໄດ້. ອີກປະການໜຶ່ງເຮົາບໍ່ຄວນຈຸດ ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ຫຍ້າແຫຼ່ງເພາະວ່າມັນເປັນການຫ່ຳລາຍ ອິນຊີວິດຖູ ແລະ ພາໃຫ້ເກີດການເຊາະເຊືອນ, ແຕ່ວ່າຊາວກະສິກອນ ໂດຍຄວາມອິດເຍືອນ ແລະ ເນື້ອບໍ່ມີແຮງງານຫລາຍພາຍຫລັງຈາກ ຂະເຈົ້າ ຖາງປ່າເພື່ອເຮັດໄສ່ ເຂົ້າໃນປີຕໍ່ໜຶ່ງໃນ ເນື້ອທີ່ບ່ອນຈະປູກຕົ້ນ ໄມ້ກິນຫມາກນັ້ນມັກຈະເອົາ ແບບຈຸດ ຂີ້ເຫຍື້ອດັ່ງກ່າວໂລດ.

ນອກຈາກຊາວກະສິກຳແລ້ວ, ເອກະສານສະບັບນີ້ຈະຮັບໃຊ້ໂດຍທົ່ວໄປແກ່ພູມິ ຈຸດປະສົງ ຢາກຈະສ້າງສ່ວນການອຍ ຫລື ຜູ້ຕ້ອງການສ້າງສ່ວນໃໝ່ ຫລື ປັບປຸງສ່ວນເກົ່າໃໝ່ ກ່ອນ ແລ້ວ, ນອກນັ້ນມັນກໍ່ຮັບໃຊ້ແກ້ບັນຫາສາທິສົນໃຈຂອງ ໂຮງຮຽນກະສິກຳ ແລະ ຢ່າໄມ້ຢູ່ ພາຍໃນ ປະເທດ, ພະແນກການອອມຂ້າງພະແນກກະສິກຳຂອງ ຫລື ທົ່ວປະເທດ (ສະຫະພັນແມ່ຍິງ), ມັດທະຍົມ ແລະ ອື່ນ ໆ ...).

- ປຶ້ມຫົວນີ້ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນສາມພາກຄື: ພາກທີ 1 ຫລັກວິຊາການທົ່ວໄປທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນສ່ວນກ້າ.
- ພາກທີ 2 ຫລັກວິຊາການຂະຫຍາຍພັນ (ໂຫມງາ, ຊຳກັງ ແລະ ການຕິດຕາຕໍ່ຍອດ).
 - ພາກທີ 3 ຫລັກການ ການກະຕຸ້ນ, ການປູກ ແລະການບົວລະບັດຮັກສາສ່ວນຫມາກໄມ້ ກິນ ຫມາກ.

ພວກເຮົາມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າວ່າບັນດາໜ້າທີ່ທີ່ໄປນີ້ຈະສາມາດປະກອບ ສ່ວນ ເຂົ້າໃນວຽກພັດທະນາ ແລະ ວຽກງານປັບປຸງການຜະລິດຕົ້ນ ໄມ້ກິນຫມາກ ອັນຊື່ງເປັນການ ທຳ ໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວນັ້ນໄດ້ດີຂຶ້ນໃນຊົນນະບົດກ້າວຕໍ່ໜ້າ ໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ ./.

ພາກທີ 1

ວິຊາການທົ່ວໄປຂອງສວນກ້າ :

1.1 ສະຖານທີ່ຕັ້ງສວນກ້າ

ສວນກ້າຈະຕ້ອງເຮັດໃສ່ບ່ອນທີ່ໃກ້ກັບບ່ອນນໍ້າ ຫຼື ນໍ້າໜ້ອຍ. ມັນມີຄວາມຈໍາເປັນ ທີ່ສຸດ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີນໍ້າໃຊ້ພຽງພໍໃນລະດູແລງຂອງແຕ່ລະປີ (ເປັນຕົ້ນແມ່ນເດືອນ ໒ ສາກົນ ເຖິງເດືອນ ໕ ສາກົນ).

ສວນກ້າຈະຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ໃນບ້ານ ຫຼື ວ່າໃກ້ຄຽງກັບບ້ານດັ່ງກ່າວ. ຄວນຄັດເລືອກ ສະຖານທີ່ ທີ່ມີຮົ່ມທໍາພະຊາດ ເຊັ່ນ : ຕົ້ນ ໄມ້ກົມໝາກ ຫຼື ຕົ້ນ ໄມ້ປ່າທີ່ໃຫ້ເງົາຮົ່ມ ເພື່ອລຸດຜ່ອນວຽກງານອັນໜັກໜ່ວງນີ້ລົງ.

ຖ້າພໍ່ໄດ້, ເຮົາຄວນຄັດເລືອກເອົາບ່ອນໜ້າດິນທີ່ພຽງ ຫຼື ວ່າມີຄວາມຄ້ອຍຈັນເລັກນ້ອຍ. ຖ້າຫາກວ່າສວນກ້າຫາກຕັ້ງໃສ່ບ່ອນຄ້ອຍຈັນຫຼາຍ, ຈໍາເປັນທີ່ສຸດຕ້ອງຈັດສັນລະບົບການປ່ອງກັນການເຊາະເຈືອນ (ພັກຂັນໄດ, ປູກຕົ້ນ ໄມ້ເຮັດຮ້ວ ຫຼື ປູກໝາໄປ ຕາມເສັ້ນລະດັບຂອງໜ້າດິນ).

ດິນ : ສວນກ້າຄວນຕັ້ງຂຶ້ນໃສ່ບ່ອນດິນປ່າ ໄມ້ທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ໄປດ້ວຍອິນຈີວັດ ຈຸ ແລະ ເຜິ້ງອົງຄະຫາດ.

1.2 ການຈັດສັນສວນກ້າ

ການຈັດສັນສວນກ້າ ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

ກ. ການບຸກເບີກສະຖານທີ່. ການບຸກເບີກສະຖານທີ່ແມ່ນການຕັດຕົ້ນ ໄມ້ໃຫຍ່, ຕົ້ນໄມ້ນ້ອຍທີ່ເປັນອຸປະສັກໃຫ້ແກ່ເບັ້ງ ໄມ້ອອກ; ແຕ່ເຮົາອາດຈະຈົ່ງຕົ້ນ ໄມ້ ໄວ້ເປັນ ບາງຕົ້ນ ເພື່ອໃຫ້ຮົ່ມທໍາພະຊາດ.. ເວລາກ້າເບັ້ງ ໄມ້ໃສ່ໝາກກ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ໃສ່ຖົງຢາງ ແລ້ວເຮົາຕ້ອງເສັ້ງໝາ ແລະ ຕົ້ນ ໄມ້ອອກໃຫ້ໝົດ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມັນຍາດອາຫານກັນ. ສ່ວນໝາ ທີ່ເສັ້ງດອກນັ້ນໃຫ້ເອົາໄວ້ເຮັດເຜິ້ງບໍ່ມັນ.

ຂ. ການລ້ອມຮ້ວ. ຮ້ວນັ້ນຕ້ອງໃຫ້ໜົມຫານ ແລະ ແໜ້ນໝາ ເພື່ອຮັບປະກັນ ບໍ່ໃຫ້ສັດເຂົ້າມາທໍາລາຍການຈະເລີນເຕີບ ໂຕຂອງຕົ້ນ ໄມ້ຢູ່ໃນສວນກ້າ. ເຮົາເຮັດ ຮ້ວດ້ວຍ ໄມ້ ໄຜ່ ຫຼື ລວດໝາກໄດ້.

ຮູບ ໑.໑ ຮູບທັງຂ້າງຂອງສວນກ້າວຮັບໄມ້.

Changin

ຄ. ເນື້ອທີ່ ທີ່ໃຊ້ເຮັດສວນກ້າ, ເນື້ອທີ່ຈະຕ້ອງຂັ້ນຢູ່ກັບຈຳນວນຂອງຕົ້ນໄມ້ ແລະ ຊະນິດພັນຂອງຕົ້ນໄມ້ທີ່ຈະຜະລິດ. ເພີ່ມຄິດໄລ່ສ່ວນຫລາຍແນ່ນອນຕາມຊະນິດພັນຂອງ ຕົ້ນໄມ້ ຄື: ຫມາກມ່ວງ, ລິມາ, ລຳໂຍ, ຫມາກຫັນ, ຫມາກນີ້, ທີ່ຜະລິດຢູ່ໃນຖົງໃຫຍ່, ຕ້ອງ ການເນື້ອທີ່ກວງໃນ ໑ ຕາລາງແມັດພ້ອມໄດ້ພຽງ ໑໐ ຕົ້ນ (ຫລວມທັງຫາງ, ຂອບ ຫມາກ, ເຮືອນ ແລະ ອື່ນ ໆ).

ເນື້ອທີ່ຈຳເປັນເນື້ອຜະລິດ ໑໐.໐໐໐ ຕົ້ນ ຈະຕ້ອງໃຊ້ ໑.໐໐໐ ຕາລາງແມັດ ຫຼື ໐,໑ ເຮັກຕາ, ເຊັ່ນ ດິນຕອນໜຶ່ງ ໒໕x໔໐. ຊະນິດພັນອື່ນ ໆ ຄື ຕົ້ນກາເຟ, ຫມາກ ຂຽບ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ຢູ່ກຳ ແນ່ນຢູ່ໃນເນື້ອທີ່ລຸດຜ່ອນ ໔໐ ຫຼື ໔໐ ຕົ້ນ ຕໍ່ ໑ ຕາລາງແມັດ

ໆ. ການປູກຕູບແລະສົງ :

ຕູບກັນແດດແນ່ນອນເຮັດແບບງ່າຍດາຍ, ຫລັງຄາມຸງດ້ວຍຫຍ້າ ໜ້າພຽງປະມານ໔x໔ ແມັດ ແລະ ຄັ້ງດ້ວຍໄມ້ຫລັກເສົ້າເອົາຂະໜາດຕາມຄວາມຕ້ອງການ.

ຖ້າຫາກສວນກ້າຢູ່ຫ່າງໄກບ້ານ, ເຮົາຕ້ອງປູກຖະງຽງທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ປ່ອງເມື່ອ ໃຫ້ຄົນ ເຝົ້າສວນ ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວ ນອບເຝົ້າປະຈຳຢູ່ (ຮູບ ໑.໑ , ໑.໒).

1.3 ແກ່ນພັນ

1.3.1 ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເກັບແກ່ນ ?

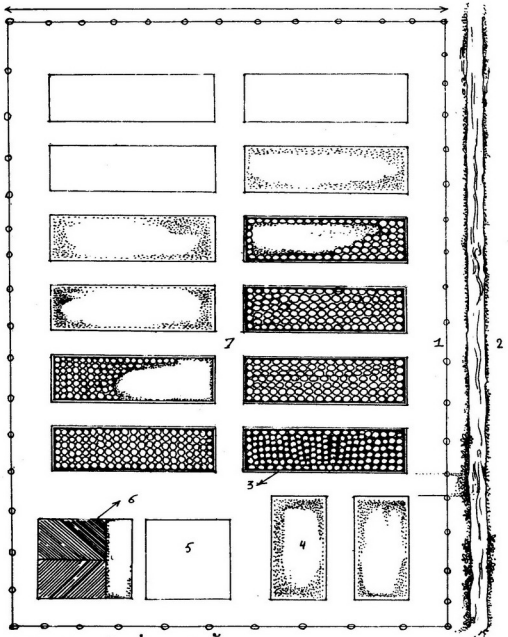
ກ. ແນ່ນອນທີ່ສຸດ ບາງຊະນິດພັນຕົ້ນໄມ້ກິນຫມາກ ຜະລິດອອກດ້ວຍແກ່ນ ໂດຍກົງ ໃນກໍລະນີເຊັ່ນ : ຕົ້ນຫມາກຂຽບ, ກາເຟ, ຫມາກນອນໄຂ, ຫມາກນ້ຳມັນ ແລະຊະ ນິດພັນໄມ້ຢູ່ກຳອື່ນ ໆ.

ຂ. ການປູກແກ່ນເມື່ອໃຊ້ໄວ້ເຮັດຕົ້ນຕໍສຳລັບໄວ້ຕິດຕາ, ຕໍ່ກົງ ຂອງພັນທີ່ປັບປຸງ ໃຫ້ນ ແລະ ນິຄຸນນະພາບດີ, ການເຮັດວິໄນຈະມີຫລາຍສະນິດພັນ.

1.3.2 ການເກັບແກ່ນ

ນັກວິຊາການສວນກ້າ ຕ້ອງຄຸ້ນລະດູການເກັບກ່ຽວຂອງຫມາກໄມ້ແຕ່ລະຊະນິດເມື່ອ ຈະເກັບແກ່ນຂອງແຕ່ລະຊະນິດພັນທີ່ຖືກກັບດິນຟ້າອາກາດຂອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ. ເຮົາຈະໄດ້ ພົບເຫັນຕາຕະລາງຊະນິດພັນຕ່າງໆ ພ້ອມດ້ວຍລະດູການເກັບກ່ຽວຂອງຫມາກໄມ້ ກິນ ຫມາກຢູ່ນັ້ນທຳຽງຂອງເອກະສານນີ້.

ທາງທີ່ດີ ເຮົາຕ້ອງເກັບແກ່ນຫມາກໄມ້ສຸກມາຈາກຕົ້ນທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ສົມພູມດີ

ຮູບ ໑.໒ ຮູບໂຄງຮ່າງຂອງສ່ວນກາ

- (໑) ຮົ່ວ
- (໒) ນ້ຳໜັງ
- (໓) ໜາມກາດ້ວຍຖົງຢາງ
- (໔) ໜາມກາດ້ວຍແກ່ນ
- (໕) ຕູບປະສົມຕົ້ມ
- (໖) ພຽງພະນັກງານເຝົ້າສ່ວນ
- (໗) ທາງທຽວ

ບໍ່ມີເຊື່ອພະຍາດ. ເພື່ອຈະຜະລິດຕົ້ນຕໍ, ໄວສຳລັບຕິດຕາ, ຕໍ່ກົງ ເຮົາຕ້ອງເກັບເອົາ ແກ່ນຂອງພັນທອງ ຖິ້ມທີ່ຖືກກັບສະພາບແວດລອມຂອງທອງ ຖິ້ມນັ້ນ.

ໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງແລ້ວ, ນັກວິຊາການສ່ວນກ້າຕ້ອງຄູອກໃຫ້ໄດ້ແກ່ນ ພັນໄມ້ ມາຈາກຕົ້ນພັນໃດພັນໜຶ່ງ (ມາຈາກສ່ວນ ຫລື ຕະຫລາດກໍໄດ).

1.3.3 ການຮັກສາແກ່ນ

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວມີແກ່ນ ໄມ້ບາງຊະນິດທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ ການເກັບຮັກສາໄວ້ນານແຕ່ມັນ ຊຳ ພັດຕອງການໃຫ້ກາ ໄດເລີຍພາຍຫລັງຈາກເອົາແກ່ນອອກຈາກໜ່ວຍຂອງມັນແລ້ວ ຕົວ ຍ່າງ ແກ່ນຫມາກມ່ວງ, ລຳໄຍ, ລິ້ນຈີ້, ຫມາກນີ້, ຫມາກເງາະ ແລະ ກາເຝ. ກົງ ກັນຂ້າມກັບແກ່ນຫມາກສີດາ, ລະມຸດ, ຫມາກຂຽບ, ຫມາກຫັນ, ຫມາກຂາມ ແລະ ຫມາກຄາຍຊຶ່ງສາມາດເກັບຮັກສາໄວ້ໃນ ໄລຍະຍາວ (໑ ປີ). ຈຶ່ງເອົາກາກໍໄດ.

1.4 ການກ້າແກ່ນ

1.4.1 ໝາກກ້າ

ສ່ວນມາກແລ້ວ ແກ່ນຂອງແຕ່ລະຊະນິດພັນຫມາກໄມ້ຕ້ອງກ້າໃສ່ໃນໝານກ້າ. ຂອບ ໝານກ້າເຫຼົ່ານີ້ເຮັດດ້ວຍ ໄມ້ປ່ອງ ພາຍໃນໝານໃສ່ຕົ້ນສຳລັບ ໄວກາແກ່ນ (ຄຸບ ໑. ໓).

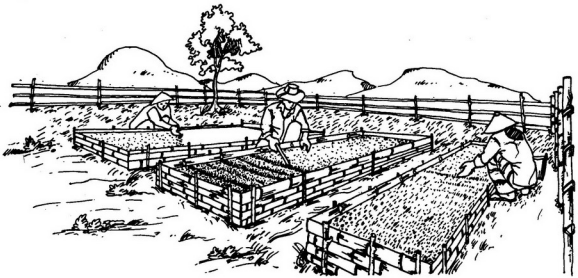
1.4.2 ການຕຽມດິນ

ດິນຢູ່ໃນໝານກ້າຕ້ອງຊຸດດ້ວຍຈີກ ແລະ ຫັບຕີໃຫ້ແຮງນຸ່ມລະອຽດແລ້ວເອົາຄາດ ກວາດໃຫ້ຂາຍພຽດີ. ເຮົາຈຶ່ງທູບຕີດິນດ້ວຍຈີກ ຫຼື ຄອນໄມ້ປ່ອງກໍໄດ.

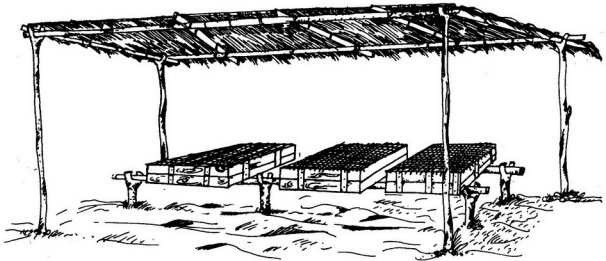
ຖ້າຫາກວ່າດິນໃນໝານກ້າເປັນດິນໜຽວ ໂພດ, ເຮົາຕ້ອງເອົາຊາຍມາ ປະສົມ ອີກຈຳນວນໃດຈຳນວນໜຶ່ງ; ປະສົມເຂົ້າກັນໃຫ້ສະໝໍ່າສະເໝີດີ ຈົນເຮັດໃຫ້ດິນ ກາຍ ເປັນດິນຜົງ, ສາມາດຈູບນໍ້ ແລະ ອາກາດໄດ້ດີ.

ຝຸ່ນຄອກ ຫຼື ຝຸ່ນບົມ ບໍ່ຄວນປະສົມໃສ່ໃນໝານກ້າ ດ້ວຍເຫດຜົນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

- ການໃສ່ຝຸ່ນຄອກ ພາໃຫ້ເກີດການເສຽຫາຍຈາກພະຍາດ ແລະ ການຫຳ ລາຍ ຂອງແມງໄມ້.
- ອາຍຸຂອງຕົ້ນກ້າທີ່ຢູ່ໃນໝານນັ້ນ ບໍ່ເກີນກວ່າ ໓ ຫາ ໔ ອາທິດ; ໃນໄລຍະເວລາ ນີ້, ຕົ້ນກ້າຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍທາດອາຫານທີ່ມີຢູ່ໃນແກ່ນຢ່າງພຽງພໍແລ້ວ.

ຮູບ ໑.໓ ການປູກດ້ວຍແກ່ນຢູ່ໃນໝານກ້າ

ຮູບ ໑.໔ ການປູກດ້ວຍແກ່ນຢູ່ໃນຫີບໄມ້. ແກ່ນທີ່ປູກຕ້ອງປ້ອງກັນດ້ວຍຕານາງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ໝູເຂົ້າໃນ.

- ດິນໃນໝາກກ້າ ໃຊ້ດິນຊັ້ນໜ້າທີ່ຊຸດົມສົມບູນ ໄປດ້ວຍອິນຊີວັດຈູອົງຫຳມະຊາດ.

1.4.3 ວິຊາກວນກ້າ

ການຂີດຄອງດ້ວຍ ໄມ້ໄຜດິດແທ້ໃຫ້ຂີດຕາມທາງກວ້າງຂອງໝາກກ້າສ່ວນທາງເລິກ ແລະ ໄລຍະວ່າງຂອງຄອງນັ້ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຂະໜາດ ແລະ ຈຳນວນໃຫຍ່ນາກນັ້ນຂອງແກ່ນ.

ໄລຍະແກ່ນທີ່ກຳນົນໃຫ້ຫ່າງກັນ ໑ ຫາ ໒ ຊຕມ, ຕາມຂະໜາດຂອງແກ່ນແລະ ສ່ວນຂອງມັນເອງໃຫ້ຫ່າງກັນ ໑໕ - ໒໐ ຊຕມ, ແລວຈຶ່ງເອົາດິນຂອງຊາຍໃນ ຮອຍໄຖນອຍປົກແກ່ນໃຫ້ໜາເທົ່າກັບເຄິ່ງນຶ່ງຂອງເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງແກ່ນ (ຮູບ໑.໓).

1.4.4 ການຮັກສາໜາວນກ້າ

ເຮົາຕ້ອງບົວລະບັດຮັກສາໝາກກ້າຢ່າງລະມັດລະວັງທີ່ສຸດ :

- ເຮົາບໍ່ຄວນຮົດນຸ້ມຫຼາຍເກີນໄປ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ແກ່ນເນົາ.
- ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ແສງແດດຮອນຖືກຕົ້ນກາອ່ອນ, ຫລັງຈາກຫວ່ານແກ່ນແລ້ວຕ້ອງປົກໝາກກ້າໃຫ້ຄົບບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ແສງແດດຈະເຜົາໃໝ່ໃບອ່ອນຂອງຕົ້ນກາ.
- ຕ້ອງເສັດໜາເປັນປະຈຳ .

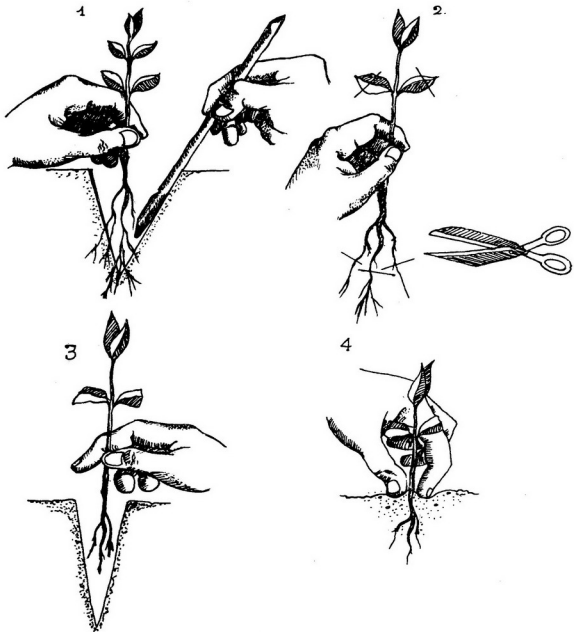
1.4.5 ກວນກ້າແກ່ນໃສ່ພາວຊະນະໂດຍກົງ

ແກ່ນຂອງໝາກກ້າໄມ້ບາງຊະນິດຕ້ອງກ້າໂດຍກົງໃສ່ຖົງຢາງ ຫຼື ກະເຊາະ ສາມດ້ວຍໄມ້ປ່ອງ; ຂະໜາດຂອງຖົງຢາງ ຫຼື ກະເຊາະນັ້ນ ຂຶ້ນຢູ່ກັບກຳນົດເວລາ ຂອງເບັ້ນໄມ້ທີ່ຈະຢູ່ໃນໝາກກ້າ. ເຮົາກ້າໃສ່ຖົງ ລະ ໒ ຫາ ໓ ແກ່ນ; ຖ້າຫາກວ່າຖົງນຶ່ງເກີດ ໒ ຕົ້ນ, ເຮົາກໍຈຶ່ງໄວ້ພຽງ ໑ ຕົ້ນເທົ່ານັ້ນ ສ່ວນຕົ້ນທີ່ ໒ ໃຫ້ເອົາໄປບັງໃສ່ຖົງທີ່ແກ່ນກຳບໍ່ອອກ.

ການກ້າແກ່ນໂດຍກົງນັ້ນ ເປັນວິທີການທີ່ກວ້າງໜ້າ, ເພື່ອຫລີກເວັ້ນໃນການຍ້າຍເບັ້ນໄມ້ໄປບັງ ແລະ ພາໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ ເກີດມີຍາດແພ ແລະ ບໍ່ແຂງແຮງ.

ສ່ວນຫລາຍຂະໜາດຂອງຖົງຢາງທີ່ໃຊ້ໃນການກ້າແກ່ນໂດຍກົງນັ້ນມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

- ກາເຟ (ຖົງຢາງ ໔" x ໘" ຫຼື ໖" x ໙) (໑).
- ໝາກຂຽບ (ຖົງຢາງ ໖" x ໙).
- ໝາກຫົນ (ຖົງຢາງ ໘" x ໑໒).

- ຮູບ ໑.໔.** ໂລຍະການຍົງເບັ້ງໄມ້
໑. ການຖອນເບັ້ງໄມ້ດ້ວຍທ່ອນໄມ້
 ໒. ການຕັດໃບແລະຮາກກ່ອນການຍົງ
 ໓. ການຍົງເບັ້ງໄມ້
 ໔. ການຢືບດິນປົກອ້ອມເບັ້ງໄມ້

Handwritten signature or mark.

- ລຳໄຍ (ຖືງຢາງ ໘" x ໑໒").
 - ໝາກມອນໄຂ່ (ຖືງຢາງ ໔" x ໘" ຫຼື ໖" x ໙").
 - ແກ່ນໄມ້ສຳລັບປູກປ່າ (ຖືງຢາງ ໔" x ໖").
- (໑) " = , ນິ້ວ = ໒,໔ ຊຕມ.

1.4.6 ການກັ່ງໃສ່ຫີບນ້ອຍ (ຄູຍ ໑.໔).

ແກ່ນທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍ ມີການແຕກງອກຊ້າ ເປັນກຸ່ມຍາກທີ່ເຮົາຈະໄດ້ ຮັບຜົນເປັນຈຳນວນຫລາຍກັບ ເຮົາຄວນຈະກາໃສ່ຫີບນ້ອຍທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ແປ່ນທີ່ມີຂະໜາດດັ່ງນີ້ : ໔໐ ຊຕມ. x ໖໐ ຊຕມ x ໑໔ ຊຕມ. ຕັ້ງຢ່າງໄວ້ເທິງຮ່າງໄມ້ຢ່າງ.

ການສ້າງຫີບກຳເບັ້ງແບບຮັບປະກັນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມນັ້ນຢ່າງກັນ ພະຍາດ, ແມງໄມ້ມາກັດໃບ, ມິດ, ໝູ ແລະ ສັດອື່ນ ໆ ໄດ້ດີ.

ດິນທີ່ຈະເອົາມາປະສົມໃສ່ຫີບກຳນັ້ນຕ້ອງເຂົ້າຮ່ວມໃຫລະອາດ ມີດິນ ໔໐ % ປະສົມກັບຊາຍ ໔໐ %. ການຮົດນ້ຳຕ້ອງໃຊ້ບັງຊິດຢາຮົດຫລືວ່າບົວຮົດນ້ຳທີ່ມີຫົວບົວຊຶ່ງມີຄຸນນ້ອຍ. ເມື່ອປ່ອງກັນບໍ່ໃຫ້ໝູ ແລະ ສັດອື່ນໆ ເອົາມາຫຳລາຍ ເຮົາຕ້ອງປົກຫີບ ດ້ວຍຕາໜ່າງຊະນິດຖືຖື.

1.5 ການບົງເບັ້ງໄມ້

໑. ໃບໄລ່ຍະເບັ້ງໄມ້ຢູ່ໃນໜານກຳນັ້ນ ອັນກັບແຕ່ລະຊະນິດຂອງໃຜລາວ ໂດຍທົ່ວໄປ, ຖ້າຕ້ານກຳ ເບັ້ງປະມານ ໑໐ ຊຕມ. ແລະ ມີໃບ ໒ - ໓ ຄູ່ຈຶ່ງເອົາໄປບົງໃສ່ຖືງຢາງຫລືໜານໄດ້.

໒. ຫລັກການບົງເບັ້ງໄມ້ (ເບັ້ງຄູຍ ໑.໔).

- ເຄື່ອງຊຸມປະກອບໃນການໃຊ້ບົງ :
- ໄມ້ຄອນນະສຽາວ ໒໐ ຊຕມ , ໜ້າຕາງ ໐,໔ ແຫຼ່ງສັ່ນນຶ່ງ ແລະສັ່ນໜຶ່ງ ຢ່າງຂ້າງດຽວ.
- ເມື່ອຈະລົກກຳອອກໜານ ເຮົາຕ້ອງຮົດນ້ຳໜານກຳໃຫ້ປຸກຫຼາຍກ່ອນ.
- ຫລັງຈາກລົກຕ້ານກຳອອກແລ້ວເອົາຕ້ານກຳໄປແຊ່ນນ້ຳທີ່ຢູ່ໃນຖືງ.
- ການລົກກຳ ຫຼື ການບົງກຳຕ້ອງເຮັດດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງບໍ່ໃຫ້ຕ້ານກຳຫັກ ຫຼື ເປັນບາດແຜ.
- ການບົງນັ້ນ ຕ້ອງບົງໃສ່ດິນທີ່ມີຄວາມອຸ່ມອື່ນພຽງພໍ ແລະ ດິນອື່ນນ້ຳດີແລ້ວ.

- ກ່ອນຈະປຸກຕ້ອງຕັດຮາກທີ່ຍາວໄພດ ແລະ ສ່ວນນຶ່ງຂອງໃບອອກດ້ວຍມືດຕັດສະເພາະ.
- ຄວນເຈາະຮູໃນດິນດ້ວຍເຄື່ອງຊຸດຊຸມປຸກພືດ ແລ້ວຈຶ່ງນຳຕົ້ນກ້າປ່ອນລົງໃນຮູ ແລະດັງຂັ້ນຄືນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຮາກຫົບ ຫລືຄົດງໍ; ຖິ້ມດິນອອນຕ້ນໃຫ້ແໜ້ນໂດຍໃຊ້ນ້ຳມື້ດິນລົງໃຫ້ແໜ້ນໂດຍບໍ່ໃຫ້ຖືກລຳຕົ້ນ.
- ຫລັງຈາກບົງແລ້ວຕ້ອງຄຸ້ມກູ້ໃຫ້ຫລາຍ ໆ.
- ຈາກນັ້ນ ຕ້ອງເຮັດຮົ່ມປົກໃຫ້ເບິບໜາ; ໜາມບົງເບັ້ງໄມ້ ພາຍຫລັງ ບົງແລ້ວ ໑໐ ວັນ ຈຶ່ງລົດຜ່ອນຮົ່ມນັ້ນອອກໃຫ້ເປັນຮົ່ມເບົາບາງ.

1.6 ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຕົ້ນກ້າໃນພາຊະນະ

ການໃຊ້ພາຊະນະກ້າຕ້ອງຮັບປະກັນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຕົ້ນໄມ້ໄດ້ດີໃນ ເວລາເອົາໄປປຸກຢູ່ໃນສ່ວນ. ໂດຍປົກກະຕິລະບົບຂອງຮາກຈະຫຼຸດລົງດ້ວຍກ່ອນດິນ. ດັ່ງນັ້ນ, ເວລາເອົາໄປປຸກຈຶ່ງສາມາດຮັບປະກັນທາງດ້ານອາຫານ ແລະ ນ້ຳມຽງບໍ່ໃຫ້ລຳຕົ້ນໃນການລະເຫຼີຍຂອງນ້ຳຈາກໃບ.

1.6.1 ພາຊະນະເບັ້ງໄມ້ຢ່າງ

ພາຊະນະທີ່ເປັນຖົງຢ່າງນັ້ນມີລາຄາສູງ ແຕ່ດີ ແລະ ສະດວກໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ. ຖົງຢ່າງທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນສະຖານີບ້ານຈຽງນວກມີ ໔ ຊະນິດ, ມີໜ້າທີ່ຕາມ ຂະໜາດຂອງມັນ (ຮູບ ໑.໑).

ກ. ໔" x ໖" (ຫຼື ໑໐ ຊຕມ x ໑໔ ຊຕມ) ຖົງຊະນິດນີ້ໃຊ້ສຳລັບ ສະເພາະເບັ້ງໄມ້ທີ່ຢູ່ໃນສ່ວນກາຕ່ຳກ່ວາ ໕ ເດືອນ. ຈຳນວນຖົງມີ ປະມານ ໑.໒໐໐ ຖົງຕໍ່ນຶ່ງກິໂລ.

ຕົວຢ່າງ: ໃຊ້ກ້າສຳລັບເບັ້ງໄມ້ປຸກປ່າເປັນສ່ວນຫລາຍ.

ຂ. ໕" x ໘" (ຫຼື ໑໒,໕໐ ຊຕມ x ໒໐,໐໐ ຊຕມ) ໃຊ້ສຳລັບເບັ້ງໄມ້ທີ່ຢູ່ໃນສ່ວນກາແຕ່ ໖ ຫາ ໘ ເດືອນ. ຈຳນວນຖົງປະມານ ໕໐໐ ຖົງຕໍ່ ໑ ກິໂລ.

ຕົວຢ່າງ: ໃຊ້ກາແກ່ນກາເຝ.

ຄ. ໖" x ໙" (ຫຼື ໑໔,໐໐ ຊຕມ x ໒໒,໕໐ ຊຕມ) ໃຊ້ສຳລັບເບັ້ງໄມ້ທີ່ຢູ່ໃນສ່ວນກາແຕ່ ໖ ຫາ ໑໒ ເດືອນ, ມັນໜາ ແລະ ມີຈຳນວນ ໒໕໐ ຖົງຕໍ່ ໑ ກິໂລ.

ຕົວຢ່າງ: ໃຊ້ກາເບັ້ງກາເຟ, ຫມາກຂຽບ, ຫມາກເຟືອງ, ຫມາກນ້ຳມັນ, ຫມາກຜາງ.

ງ. ອູ" x ໑໒" (ຫຼື ໒໐ ຊຕມ x ໓໐ ຊຕມ) ຖືກຂະນີດີ້ໃຊ້ກັບເບັ້ງໄມ້ ທີ່ຢູ່ໃນສ່ວນກາແຕ່ ໑ ປີ ຫຼື ຫລາຍກວ່ານັ້ນ. ຈຳນວນປະມານ ໑໐໐ ຖືກຕໍ່ ໑ ກິໂລ,

ຕົວຢ່າງ: ໃຊ້ກາຫມາກນີ້, ຫມາກນ່ວງ, ຫມາກກຽງຕ່າງໆ, ຫມາກຫັ້ມ, ຫມາກລຳໄຍ ແລະ ສຳລັບໃຊ້ໂທນກິ່ງ ຫລັງຈາກໄດ້ຕັດອອກຈາກຕົ້ນແມ່ແລ້ວຊຳໃສ່ຖືກ ຢ່າງນັ້ນ.

ຈ. ພ" x ໑໔" (໒໒,໕ ຊຕມ x ໓໕ ຊຕມ) ຖືກຂະນີດີ້ໃຊ້ກັບເບັ້ງໄມ້ ທີ່ຢູ່ໃນສ່ວນກາ ຫລາຍກວ່າ ໒ ປີ, ມີຈຳນວນປະມານ ໗໐ ຖືກ ຕໍ່ຫນຶ່ງກິໂລ.

ຖືກຜິວລິດໃນປະເທດລາວຈະເປັນສີໃສສ່ອງຕ້ອງມີຄຸນນະພາບດີ ແລະ ຫົນຫານ ຕໍ່ດິນຜ້າອາກາດ (ຝົນ, ແດດ ແລະ ອຸນຫະພູມ) ໃນໄລຍະທີ່ຢູ່ໃນສ່ວນກາ.

1.6.2 ພາລະນະອື່ນໆ

ຖ້າຫາກວ່າລາຄາຖືກຢ່າງຫາກແນງ ຫຼື ຫາຍາກເກີນໄປ, ບັກວິຈານສ່ວນກາ ຈະຕ້ອງເຮັດດ້ວຍຕົນເອງ ເຊັ່ນ : ເອົາໄມ້ໄຜ່ມາສານເຮັດກະເພາະ ຫຼື ຕັດເປັນ ບັງຫົດແທນ.

1.7 ການກະກຽມປະສົມດິນແລະບັນຈຸໃສ່ພາລະນະ

1.7.1 ການນຳໃຊ້ວັດຖຸເພື່ອປະສົມໄວ້ກ້າເບັ້ງໄມ້

ກ. ດິນ. ເອົາມາຈາກດິນຊັ້ນໜ້າຂອງດິນປ່າໄມ້ເລິກ (໒໕ - ໓໐ຊຕມ), ໃນນັ້ນມີຫາດອິນຊີວັດຈູສູງຫລາຍ, ມີສີເຂັ້ມ. ບໍ່ຄວນນຳໃຊ້ດິນທີ່ຢູ່ເລິກເກີນກວ່າ ນັ້ນ ເພາະດິນນັ້ນມີສີແດງເຂັ້ມ, ມີຫາດອິນຊີວັດຈູໜ້ອຍ ແລະ ມີດິນດາກຫລາຍກວ່າ.

ຂ. ຊາຍ. ນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ດິນທີ່ມີດິນດາກຫລາຍ ແລະ ແໜ້ນກັບກາຍມາ ເປັນ ດິນຜົງ. ການປະສົມດິນນີ້ ມັນຈະປັບປຸງການລະບາຍອາກາດ ແລະ ລະບາຍນ້ຳໃນຂະ ນະການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເບັ້ງໄມ້.

ຄ. ຝຸ່ນຄອກຫຼືຝຸ່ນບໍ່ມີ. ຕົ້ນໄມ້ໃນສ່ວນກາດິນບານ ໑ ປີ ຫຼື ກວ່ານັ້ນມັນ ຈຳ ເປັນຕ້ອງເອົາຝຸ່ນອົງຄະທາດມາປະສົມເພີ່ມເອົາກັບດິນຊຸ່ນ ຝຸ່ນຄອກຂອງມູນສັດຕ່າງໆ (ອີ່ງົວ, ອີ່ຫມູ) ຫຼືຝຸ່ນບໍ່ມີ. ຝຸ່ນເຫຼົ່ານັ້ນຈັ່ງປັບປຸງໃຫ້ໂຄງສ້າງຂອງດິນໃຫ້ ເໝາະ

ຮູບ ໑.໖. ການຂົງດິນ

ດິນຊັນໜ້າ ໔ ສ່ວນ

+ ຊາຍ ໒ ສ່ວນ

+ ຝຸ່ນຄອກ ໑ ສ່ວນ

ຮູບ ໑.໗. ດິນປະສົມສຳລັບກຳເນີດປັ້ງໄມ້.

ສົມ.

1.7.2 ການເຂົງດິນແລະບົດດິນໃຫ້ລະອຽດ

ກ່ອນຈະປະສົມດິນກັບຊາຍ ແລະ ຝຸ່ນຄອກຕ້ອງເຜີຍອັດເລືອກເອົາກ່ອນ ທີ່ ໃຫຍ່ອອກ. ເຂົງນັ້ນຕ້ອງໃຊ້ຕາໜ່າງລວດ ໒ ຊັ້ນປະມານ ໒ ຊຸດ ແຕ່ລະດ້ານຂອງ ຕາໜ່າງລວດ (ເບິ່ງຮູບ ໑.໖).

ຖ້າຫາກບໍ່ມີເຂົງລວດ, ກ່ອນດິນ ແລະ ຝຸ່ນຄອກນັ້ນ ຄວນຈະຕ້ອງຫຼຸດລົງ ຄ້ອນ ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ໃຫ້ເລືອກເອົາກ່ອນຫຼືອອກໃຫ້ໝົດ.

1.7.3 ການປະສົມດິນ

ການປະສົມດິນກັບຊາຍ ແລະ ຝຸ່ນປົ່ນ ຫລື ຝຸ່ນຄອກ ຕ້ອງປະສົມກັນດ້ວຍການໃຊ້ ຊ່ວຍຄົນໃຫ້ເຂົ້າກັນລະອຽດດີ. ການປະສົມດິນສູ່ສະຖານີຊຸດງວດກຳເນີດແບ່ງ ອອກ ເປັນ ໔ ສ່ວນ ? ດິນ ໒ ສ່ວນ ຊາຍ ແລະ ໑ ສ່ວນຝຸ່ນຄອກມາປະສົມເຂົ້າກັນ ໃຫ້ດີ (ຮູບ ໑.໗) .

1.7.4 ການບັນຈຸຫຼືຮ່ວຍດິນໃສ່ກົງຢາງ

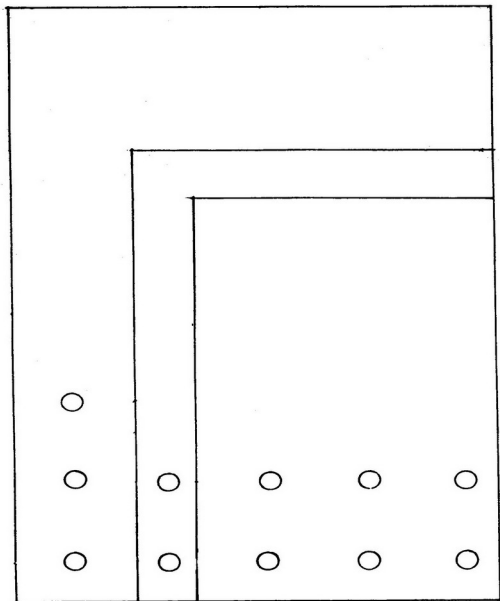
ການປະສົມດິນ ແລະ ບັນຈຸດິນໃສ່ກົງ ຕ້ອງເອັດຢູ່ໃນຮົ່ມ ຫລື ຕຸບທີ່ເອັດ ແບບ ງ່າມດາຍມີ ໔ ຫາ ໖ ເສົາ, ນຸ່ງດ້ວຍໜ້າຄາ.

ສ່ວນກົງທີ່ຈະບັນຈຸດິນນັ້ນ ຈະຕ້ອງເຈາະຮູໃສ່ຕາມສ່ວນຂອງກົງ ໂດຍໃຊ້ ເຫລັກ ເຈາະໂດຍສະເພາະ ເພື່ອຮັບປະກັນການລະບາຍນໍ້າໄດ້ດີ. ຈຳນວນຮູທີ່ເຈາະນັ້ນ ຈະ ໜ້ອຍ ຫລື ຫລາຍຂຶ້ນຢູ່ກັບຂະໜາດຂອງກົງຢາງທີ່ຈະນຳມາໃຊ້ (ເບິ່ງຮູບ ໑.໘).

ເມື່ອຈະບັນຈຸດິນໃສ່ກົງ, ເພິ່ນໃຊ້ກະບອກໄມ້ໄຜ່ຂະໜາດເສັ້ນຜ່າສູນກາງນັ້ນຈະ ນ້ອຍ ຫລື ໃຫຍ່ຂຶ້ນກັບຂະໜາດຂອງກົງ.

1.8 ການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຂອງເບ້ຍໄມ້

1.8.1 ການຂະຫຍາຍຕົວຢູ່ໃນໜານ

ຮູບ ໑.໘. ຂະໜາດຂອງຖົງຢາງທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນສວນກ້າ.

- (໑) ໔" x ໘" ຫຼື ໑໒,໕ ຊຕມ x ໒໐ ຊຕມ.
- (໒) ໖" x ໙" ຫຼື ໑໕ ຊຕມ x ໒໒,໕ ຊຕມ.
- (໓) ໘" x ໑໒" ຫຼື ໒໐ ຊຕມ x ໓໐ ຊຕມ.
- (໔) ຮູບຂບາຍນ້ອຍກວ່າຖົງຢາງ.

ເບັ້ງ ໄມ້ຫຼັກຈາກໝານກ້າແລ້ວເອົາໄປຍົງໃສ່ໝານໃຫຍ່ໜຶ່ງຂະໜາດ ກ້ວາງ ໑ ມ ຫາ ໑,໒໐ ມ ແລະ ຍາວ ໑໐ ມ ຫາ ໒໐ ມ . ແຕ່ລະໝານຂຶ້ນດ້ວຍທາງ ກ້ວາງ ໐,໔໐ ມ . ບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດຂອບໄມ້ປ້ອງໃສ່ກໍໄດ້. ກ່ອນຈະຍົງເບັ້ງ ໄມ້ນັ້ນ ເຮົາຕ້ອງຊຸດດິນດ້ວຍຈີກ ຫລື ໄຖແລ້ວທຸບກ່ອນດິນໃຫລະອະດີ. ເພິ່ນຍັງ ຕົ້ນ ໄມ້ໂດຍໃຊ້ໄລຍະຫ່າງກັນ ໑໐ ຫາ ໑໔ ຊຕມ ໃນແຖວ ແລະ ໒໐ ຊຕມ ລະຫວ່າງ ແຖວ .

ການຜະລິດເບັ້ງ ໄມ້ກິນໝາກໃສ່ໝານໃຫມ່ນັ້ນ ເຮັດແຕ່ສະເພາະບາງ ຊຸມຊົນ ເປັນພິເສດເພື່ອຈະຄັດເອົາໄວ້ເຮັດຕົ້ນຕໍ ເພື່ອເອົາໄປຕໍ່ທາຍກັບກິ່ງຈາກຕົ້ນ ແມ່ພັນທົດ ແລ້ວ .

1.8.2 ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຕົ້ນໄມ້ໃນກົງຢາງ

ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເບັ້ງ ໃນຖົງຢາງຊຶ່ງຖືກບັນຈຸໄວ້ເປັນແຖວຢູ່ໃນໝານ ຕ້ອງ ຈຳກັດຂະໜາດຂອງໝານທີ່ເຮັດຂຶ້ນດ້ວຍໄມ້ປ້ອງ (ເບັ້ງຮູບ ໑.໑ ແລະ ໑.໒) .

1.9 ການເຮັດຮົ່ມໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ໃນສວນກ້າ

ຈຸດປະສົງສ່ວນໃຫຍ່ຂອງການເຮັດຮົ່ມເພື່ອປ້ອງກັນເບັ້ງ ໄມ້ນ້ອຍບໍ່ໃຫ້ຖືກແສງແດດ ຫລາຍ . ໃນ ໂອກາດດຽວກັນ ມັນຈຳກັດການລະເຫຼີຍນ້ຳຈາກດິນ ແລະກໍລົດຜ່ອນ ການ ຮົ່ມກໍໄດ້ອີກດ້ວຍ .

ຄວາມສຳຄັນພິເສດຂອງຮົ່ມ.

- ໃນ ໄລຍະເດືອນທີ່ມີອາກາດຮ້ອນຂອງແຕ່ລະປີ (ເລີ່ມແຕ່ເດືອນມີນາ ເຖິງ ເດືອນກັນຍາ) .
- ຢູ່ເທິງໝານກ້າ .
- ຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້ທີ່ຢັ້ງໃຫມ່; ພາກສ່ວນນີ້ຕ້ອງໃຫ້ມີຮົ່ມກ້ັງບັງໝາດໝັ້ນ ຫລາຍ ກ່ວາເຖິງສອງເທື່ອໃນ ໄລຍະນັ້ງອາທິດ .

ຫລັງຮົ່ມນັ້ນເຮັດດ້ວຍແຕະໄມ້ປ້ອງກ້ວາງ ໑,໑໐ ມ ແລະ ຍາວ ໑,໔໐ ມ . ແລ້ວຈັງເອົາປົກໃສ່ຮ່າວໄມ້ປ້ອງສູງຈາກໝາດິນປະມານ ໑໐ ຊຕມ .

ເວລາສວນກ້າເຮັດໃສ່ຢູ່ລຸ່ມຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ຫລື ຕົ້ນໄມ້ບ່າຫຳນະຊາດ, ມັນປ້ອງ

ການໃສ່ຝຸ່ນວິທະຍາສາດໃນສ່ວນກ້າບໍ່ຈຳເປັນປານໃດ ຖ້າຫາກວ່າດິນທີ່ຈະນຳມາ ໃຊ້ໃນການຜະລິດຕົ້ນ ໄມ້ນັ້ນມາຈາກດິນໜ້າປ່າໄມ້ທີ່ຄຸນນະພາບດ້ວຍອິນຊີວັດຈູ, ນອກ ຈາກນັ້ນມີ ໑໐ ຫາ ໒໐% ຂອງຝຸ່ນຄອກ ຫລື ຝຸ່ນບົມທີ່ລະລາຍ ແລະ ມີຄຸນນະພາບດີ ແລວ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ ການຈະເລີນເຕີບ ໂຕຂອງຕົ້ນ ໄມ້ຈະເລິ່ງຂຶ້ນ ໄວດ້ວຍການໃຊ້ຝຸ່ນ ປະສົມ ແອນ-ເປ-ກຳ (N - P - K) ໃນຮູບ (໑໖-໒໐) ແລະ ຝຸ່ນ ເລິ່ງ (໔໖-໐-໐). ຝຸ່ນ ໑໖-໒໐-໐ ແມ່ນຊະນິດເປັນເມັດ ແລະ ສາມາດ ໃຊ້ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງລະລາຍໃນນ້ຳ, ເອົາຈຳນວນບໍ່ເທົ່າໃດເມັດຝັງໃສ່ຕົ້ນຕົ້ນ ໄມ້ແຕ່ລະຕົ້ນ ການໃສ່ສ່ອງເດືອນຕໍ່ນຶ່ງຄັ້ງ. ຝຸ່ນເລິ່ງຕ້ອງລະລາຍໃນນ້ຳເສັຽກ່ອນ, ໃນອັດຕາກຳນົດ ນຶ່ງ (໔໐ ກຣາມ) ໃສ່ໃນບົວຫີມີນ້ຳ ໑໐ ລິດ ເມື່ອໃຊ້ຮິດໜານກຳ ໑໐ ຕາ ລາງແມັດ, ໜຶ່ງເທື່ອຕໍ່ສ່ອງເດືອນ. ຫລັງຈາກໃສ່ຝຸ່ນເລິ່ງແຕ່ລະເທື່ອຕ້ອງ ໄດ້ລາງ ໃບໄມ້ດວຍນ້ຳທຳມະດາອີກເທື່ອນຶ່ງເມື່ອເຫລີກເວັ້ນໃບໄມ້ແໜ້ນ ແລະ ໃໝ້ເຫລືອງ ຕາຍ. ເພິ່ນບໍ່ຕ້ອງໃສ່ຝຸ່ນວິທະຍາສາດໃນໜານກຳ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງໃສ່ນ້ຳຫລັງປູກຕົ້ນ ໄມ້ໃໝ່ ໆ.

ຝຸ່ນວິທະຍາສາດມີຜົນສະທ້ອນຢູ່ ໒ ຢ່າງຄື :

- ລາຄາແພງ
- ເປັນອັນຕະລາຍສຳລັບກະສິກອນທີ່ຍັງບໍ່ມີຄວາມຊຳນານ ໃນການໃຊ້ອັດ ຕາໃຫ້ຖືກຕ້ອງທີ່ເປັນຜົນສະທ້ອນແກ້ຕົ້ນ ໄມ້.

1.11.2 ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນບົມ

ເພາະວ່າຄ່າແຮງງານໃນການເຮັດຝຸ່ນບົມນີ້ມີຄ່າສູງກວ່າຄ່າອື່ນ ດັ່ງນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງໃຊ້ ຝຸ່ນບົມນີ້ໃນກໍລະນີທີ່ຫາຝຸ່ນຄອກບໍ່ໄດ້ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ.

ສຳລັບການເຮັດຝຸ່ນບົມນີ້, ເພິ່ນນັກເກັບກ່ຽວເອົາຕະກູນໜ້າສ່ວນຫລາຍ (ໜ້າ ຝ້ອງ) ເອົາມາກອງ ໑ ມ x ໒ ມ ຂອງໜ້າພຽງ ແລະ ໑,໕ ຫາ ໒ ມ ລວງ ສູງ. ໃນເວລາເຮັດຕ້ອງກອງໜ້າໃຫ້ແໜ້ນ ແລະ ຮົດນ້ຳໃຫ້ຫລາຍໆ. ຖ້າຝຸ່ນບົມ ກໍ່ຕ້ອງຮົດນ້ຳຢ່າງນ້ອຍອາທິດຕໍ່ຄັ້ງ. ທຸກໆ ເດືອນຕ້ອງປັບກອງຝຸ່ນແລວຢູ່ຮູບໃຫ້ແໜ້ນ ຫລັງຈາກນັ້ນ ໓ ຫາ ໔ ເດືອນ ໜ້ານັ້ນເປື້ອນເນົາດີແລວຕ້ອງນຳໄປໃຊ້ປະສົມ ກັບ

ດິນເຜີຍຄວາມຈະເລີນເຕີບ ໂຕຂອງຕົນ ໄມ້ຕໍ່ໄປ.

1.12 ການບໍ່ອົງກັນພຶດ

໑. ຫລັກການຫົວ ໄປ.

ເພື່ອລູກຜ່ອນການຫຳລາຍຂອງພະຍາດ ແລະ ແມງໄມ້ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ຫລັກການດັ່ງນີ້ :

- ຫລັກເວັ້ນບໍ່ໃຫ້ມີການອຸ່ມຊຸ່ມຫລາຍ ໂດຍການລູກຜ່ອນການຮົດໄມ້ ແລະ ຫລັກເວັ້ນບໍ່ໃຫ້ຮົ່ມຫລາຍ ເພື່ອລູກຜ່ອນການແຜ່ຂະຫຍາຍຕົວຂອງພະຍາດ.
- ຕ້ອງກວດກາເບິ່ງເລືອກຢ່າງ, ໜາມກຳ ແລະ ພັກໜາມທີ່ເກັບເບັ້ງ ໄມ້ແລ້ວ ຫຳລາຍຕົ້ນ ຫລື ງ່າທີ່ສະແດງ ອາການເກີດຂອງພະຍາດ ຫລື ການຫຳລາຍຂອງແມງໄມ້.
- ຫຳລາຍໜອນເຈາະງ່າ, ບັງ ແລະ ແມງໄມ້ປົກແຂງທີ່ກິນໂບນັ້ນ ດ້ວຍມື.
- ນຳໃຊ້ແຜວພັນທີ່ຕ້ານທານ ຫລື ມີການຖືກຫຳລາຍນ້ອຍຂອງເຊື້ອໄວລັດແລະ ເຊື້ອພະຍາດບາງຊະນິດ.
- ການຮ້າສາ ແລະ ຄວາມສະອາດຂອງວັດຖຸກ່າງານຂະຫຍາຍພັນໄມ້ (ການປູກ, ການຕັບອດ).

໒. ຢາປ້ອງພະຍາດ ແລະ ແມງໄມ້.

ຢາຈຳພວກນີ້ມີລາຄາແພງຫລາຍ ແລະ ຫາຍາກຢູ່ໃນວຽກຈັນ, ຕ້ອງເອົາ ມາຈາກຕ່າງປະເທດ. ວັດຖຸທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນສະຖານີບ້ານຊຽງມວກນີ້ດັ່ງນີ້ :

ກ. ຢາຂ້າແມງໄມ້.

- ຢາຊີວິນ, ເປັນຢາຂ້າແມງໄມ້, ການນຳໃຊ້ແມ່ນໃຊ້ໃນເວລາກ້າມັນເລີຍ, ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີດນາກັດເມັດທີ່ປູກ.
- ຢາມາລາທິອອນ, ເປັນຢາຂ້າແມງໄມ້, ເປັນພິດນ້ອຍ, ການນຳໃຊ້ຊິດໃສ່ພືດທີ່ຖືກຫຳລາຍດ້ວຍບັງ ແລະ ແມງປົກແຂງ. ການນຳໃຊ້ຢາປາລາໄທອອນ (ພິດດອນ) ແມ່ນມີຜົນສະທອນຄືກັບຢາມາລາທິອອນ, ມີຂໍ້ແນະນຳວ່າບໍ່ຄວນໃຊ້ ເຫດຜົນຂອງມັນມີພິດສູງ.

ຂ. ຢາບ້ອງກັນເຊື້ອລາ. (ໃຊ້ເພື່ອຫຳລາຍເຊື້ອພະຍາດທີ່ເກີດມາຈາກ ເຫັດລາ) :

- ຄູປຣາວິດ ເປັນຜະລິດຕະພັນປະກອບດ້ວຍສານທອງແດງ, ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ແມ່ນໃຊ້ກັນພະຍາດທີ່ເກີດຢູ່ໃນໜ້າກາ (ພະຍາດຄໍຕົ້ນເນົ່າ) ຫລືກັນພະຍາດບາດເນົ່າຂອງຕະກູນ ໜ້າກາກັງ.

- ເບ ໂນ ມິມິ ເປັນຢາທີ່ໃຊ້ສຳຫລັບຫຳລາຍພະຍາດ ແອງແທກໂນດ, ແຊກກິດສະບໍລິອິດ, ມິນດິວ ແລະ ພະຍາດຂໍ້ໜັງ.

1.13 ການບົວລະບັດຮັກສາສວນກ້າໂດຍທົ່ວໄປ

໑. ການເສັຍຫຍ້າ ແລະ ເກັບມ້ຽນເສດຫຍ້າ ແລະ ອື່ນ ໆ.

ການເສັຍຫຍ້ານັ້ນແມ່ນປະຕິບັດດ້ວຍມື, ໂດຍໃຊ້ແວກເປັນເຄື່ອງມື. ເພື່ອເສັຍເອົາຫຍ້າອອກຈາກໜ້າກາ, ໜ້າກາບິງ, ໃນຖົງຢາງ ແລະ ຫົນທາງ.

ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ, ຫຍ້າແຫງຫລືໄມ້ແຫງ, ເຈ້ຽ ແລະ ຖົງຢາງທີ່ບໍ່ໃຊ້ ການແລ້ວນັ້ນຕ້ອງເກັບເອົາໄປຖິ້ມລົງຊຸມ ແລ້ວເອົາໄປຈຸດໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

໒. ການຕັດແຕ່ງຮາກ.

ໃນເມື່ອຕົ້ນ ໄມ້ຫາກຢູ່ໃນຖົງຢາງເປັນເວລາດົນແລ້ວ, ຮາກຂອງຕົ້ນ ໄມ້ນັ້ນ ຈະອອກຈາກຖົງລົງໄປໃນດິນ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຄວນຕັດແຕ່ງຮາກທີ່ນັ້ນຖົງຢາງອອກໂດຍໃຊ້ມິດຕັດເປັນປົກກະຕິ.

໓. ການຕັດແຕ່ງກິ່ງ.

ບາງຈຸນິດພັນຄື ຕະກູນສັ້ນ, ໜ້າກາທັນ, ທີ່ເກີດກິ່ງຫລາຍ ແລະ ຂະຫຍາຍໄວ ອ່ອນຂ້າງຕົ້ນເດີມ. ກິ່ງຈຳພວກນີ້ເຮົາບໍ່ຕ້ອງການເອົາໄວ້ໃຫ້ຕັດອອກເລື້ອຍໆ .

໔. ການລະບາຍນ້ຳໃນບໍລິເວນສວນກ້າຕົ້ນ ໄມ້.

ໃນເວລາຝົນຕົກແຮງ, ນ້ຳຈະໄຫລເຊາະເຈື້ອນຕາມບ່ອນສຳລັບໃນສວນກ້າແລະກັດເຊາະເປັນຮ່ອງເລິກ. ພົນເສັຍຫຍ້ານັ້ນຄວນຫລີກເວັ້ນ, ເຮົາຄວນເຮັດຮ່ອງ ນ້ຳໄຫລໃນສວນກ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນໃໝ່ຝົນໄຫລອອກໄປນອກສວນກ້າ.

໕. ການສ້ອມແປງ.

ຕາມຫຳມະດາແລ້ວ , ເຮົາຈະຕ້ອງເບິ່ງຄືນເພື່ອຫຳການສ້ອມແປງ.

- ຮົ່ມທີ່ປົກຄຸມຕົ້ນ ໄມ້ ;
- ຮົ່ວ :
- ກໍ່ສ້າງອື່ນໆ ດ້ວຍໄມ້ປ່ອງ (ດຽງຮ່າຍດິນ, ແລະ ຕໍ່ໆ ໄປ) .

໖. ການໝາຍປ້າຍ.

ໝາກໄມ້ຫລາຍແນວພັນໃນຕະກູນດຽວກັນນັ້ນ ມັນຄ້າຍຄືກັນເປັນການຍາກທີ່ ຈະ ຮູ້ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ນັກວິຊາການສວນກ້າຕ້ອງຂຽນຊື່ແນວພັນໃສ່ແພ່ ຢ່າງ ແລວມັດຕິດກັບຕົ້ນ ໄວແຕ່ລະຕົ້ນ.

ກ. ການຮັກສາຕົ້ນ ໄມ້ກ່ອນຈະເອົາໄປປູກ.

ກ່ອນຈະເອົາຕົ້ນ ໄມ້ໄປປູກຢູ່ໃນສວນ, ນັກວິຊາການສວນກ້າຈະຕ້ອງເບິ່ງຈຸດ ສຳ ຄັນດັ່ງນີ້ :

- ຕ້ອງຕັດຮາກທີ່ຢັ້ງອອກນອກຖືງຢ່າງກ່ອນ ໒ ອາທິດ.
- ຕ້ອງຮີດນ້ຳແຕ່ລະຕົ້ນໃຫ້ຫລາຍ.
- ຕ້ອງຈັດຕົ້ນ ໄມ້ອອກເປັນແຕ່ລະປະເພດ : ສ່ວນຕົ້ນໜ້ອຍເກີນ ໄປຕ້ອງເອົາ ອອກໄວ້ໃນສວນກ້າ.
- ຕິດປ້າຍຊື່ໃສ່.

**

ພາກທີ 2

ຫລັກວິທະຍາສາດຂະຫຍາຍພັນໄມ້ກັນໜາກ

2.1 ເນື້ອໃນ

ໃນການຂະຫຍາຍພັນນັ້ນ ແບ່ງອອກເປັນ 4 ວິທີໃຫຍ່ ຄື :

- ກ. ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການໃຊ້ແກ່ນ .;
- ຂ. ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການແຍກສ່ວນຕ່າງໆ ຈາກຕົ້ນໄມ້ແມ່ພັນ ຂະຫຍາຍອອກດ້ວຍວິທີຄື : ການຕັດງ່າປັກຊຳ, ການໂທມງ່າແລະການຕໍ່ແຍບຕ່າງ ໆ

2.1.1 ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການໃຊ້ແກ່ນ

ແກ່ນເກີດຈາກໝາກໜ່ວຍຂອງຕົ້ນໄມ້ຕ່າງ ໆ ໂດຍການປະສົມພັນລະຫວ່າງເກສອນຜູ້ ແລະ ເກສອນແມ່ ໃນໄລຍະເປັນດອກນັ້ນ ແລ້ວຈຶ່ງເກີດເປັນໝາກຜົນຂຶ້ນມາ.

ກ. ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍແກ່ນນີ້ມີຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້ :

- ຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກດ້ວຍແກ່ນສ່ວນຫລາຍມັກຈະກາຍພັນບໍ່ຄືກັບຕົ້ນແມ່ເດີມ.
- ຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກນັ້ນຈະໃຫ້ໝາກຜົນຊ້າ ແລະ ບໍ່ແນ່ນອນ.
- ຄຸນນະພາບຂອງໝາກຜົນນັ້ນສ່ວນຫລາຍບໍ່ດີ, ໃຫ້ໝາກຜົນນ້ອຍ, ໜ່ວຍບໍ່ໃຫຍ່, ລົດຊາດບໍ່ແຊຍ ເຖິງຈະເອົາແກ່ນຈາກຕົ້ນພັນທີ່ດີມາປູກກໍຕາມ.

ຂ. ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍແກ່ນນີ້ມີຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້ :

- ຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກດ້ວຍແກ່ນມີອາຍຸຍືນ ແລະ ມີຈິງພູມແຂງແຮງສູງໃຫຍ່ເພາະມີລະບົບຮາກແກ້ວຢັ່ງລົງເລິກໃນດິນ.
- ສ້າງພັນໃຫມ່ໂດຍວິທີປະສົມຂ້າມພັນ, ຄັດເລືອກພັນໃຫມ່ທີ່ດີໃຊ້ເປັນຕົ້ນ ແມ່ພັນໃຫມ່ຂະຫຍາຍຕໍ່ໄປ.
- ກ້າແກ່ນປູກໄວ້ເມື່ອໃຊ້ເປັນຕົ້ນຕໍ ຕໍ່ໃຫ້ກັບແນວພັນທີ່ດີຢູ່ແລ້ວດ້ວຍວິທີຕິດຕາ, ຕໍ່ກິ່ງ, ຫາຍກິ່ງ ເມື່ອໃຊ້ຮັກສາ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວພັນນັ້ນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.
- ກ້າແກ່ນໄວ້ປູກເລືອກຈາກພັນໄມ້ທີ່ມີເປົ້າໝາຍການກາຍພັນນ້ອຍ ຫລືຕົ້ນໄມ້ຍາງ ຈະມີຄ່າທີ່ສາມາດຂະຫຍາຍອອກດ້ວຍວິທີບໍ່ໃຊ້ເພດໃນແຍບຕ່າງໆ ໄດ້ຕົວຢ່າງ : ແກ່ນ

ກາດຝ, ໝາກຜາວ .

ສ່ວນຫລັກວິທີການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການໃຊ້ແກ່ນໃນແບບຕ່າງ ໆ ນັ້ນໃຫ້ເບິ່ງ ຢູ່
ໃນພາກທີ່ໜຶ່ງ .

2.1.2 ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການແບ່ງສ່ວນຈາກລໍາຕົ້ນ

ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການແບ່ງແຍກສ່ວນຕ່າງ ໆ ຄື ກິ່ງ, ງ່າ, ຍອດຂອງຕົ້ນ
ທີ່ເຕີຍເປັນໝາກນາກ່ອນ ໄປຂະຫຍາຍອອກໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນຕື່ມ ແລະ ມີຄຸນນະພາບດີ, ອັດ
ດີໃນການຂະຫຍາຍພັນແບບນີ້ :

- ຕົ້ນ ໄມ້ຈະໃຫ້ຜົນໄວກວ່າການປູກດ້ວຍແກ່ນ ແລະ ຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນມານັ້ນ ຈະຄື
ກັບສາຍພັນເດີມຂອງຕົ້ນ ໄມ້ນັ້ນ .

- ຕົ້ນ ໄມ້ຈະບໍ່ສູງໃຫຍ່ເໝືອນກັບການປູກດ້ວຍແກ່ນ .

- ສາມາດຂະຫຍາຍພັນພືດທີ່ບໍ່ສາມາດໃຊ້ແກ່ນກາໄດ້ ຫລື ໝາກ ໄມ້ບໍ່ມີແກ່ນໃຫ້
ສືບທອດຮັກສາແນວພັນໄດ້ຕະຫລອດໄປ .

ປະຈຸບັນ ໃນວິທີການຂະຫຍາຍພັນແບບບໍ່ມີເນວສຳພັນທີ່ບວກເຮົາໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາແລະ
ໄດ້ຜົນດີຢູ່ໃນສະຖານີ ຈຸດງ່ວກ ມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

2.2 ການບັກຊໍາກິ່ງ

2.2.1 ບັດໃຈສໍາລັບທີ່ມີອິດທິພົນໃນການບັກຊໍາກິ່ງ

ກ. ອາຫານ .

ອາຫານທີ່ສະສົມໃນກິ່ງມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ການອອກຮາກ ແລະ ແຕກໝໍ້ຕາ ໂດຍ
ສະເພາະຄື ຫາກກິ່ງມີຫາດ ຄາໂບໄຮເດຣດ ຫລາຍກວ່າ ໄມໂຕຣເປັນ ແລ້ວຈະເຮັດ
ໃຫ້ກິ່ງປັກຊໍາອອກຮາກໄດ້ຫລາຍ ແລະ ໄວກວ່າ .

ຂ. ຄວາມສົມບູນຂອງກິ່ງ .

ກິ່ງທີ່ຈະໃຊ້ປັກຊໍານັ້ນ ຄວນເລືອກເອົາກ່ອນລະດູການອອກດອກ ທັງນີ້ເນື່ອງ ມາ
ຈາກວ່າໃນ ໄລຍະການອອກດອກນັ້ນ ການສະສົມອາຫານໃນກິ່ງນັ້ນມີນ້ອຍດ້ວຍວ່າກິ່ງນັ້ນ
ໄດ້ນໍາອາຫານໄປລະດູດອກນັ້ນເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ແລະ ກິ່ງທີ່ຢູ່ນອກພູມນັ້ນດີກວ່າກິ່ງ ຢູ່ໃນ
ພູມເພາະກິ່ງເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ຮັບແສງແດດຫລາຍກວ່າ .

ຄ. ໃບກັບການອອກຮາກ.

ຈຳນວນໃບທີ່ເໝືອນກັບກົງປັກຊຳຂະໜາດກາງຈະມີຄວາມສຳຄັນກັບການອອກໄດ້ໄວກ່ວາ. ເພາະວ່າໃບເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ສັງເກດຈາກແສງສາຍອາຫານເພີ່ມຂຶ້ນກັບກົງແລະໄປສຳຮາກ.

2.2.2 ວັດຖຸແລະສະຖານທີ່ເພື່ອສົມໃນການປັກຊຳ

ກ. ຫີບໄມ້ທີ່ມີຄວາມສູງ, ກວ້າງ, ຢາວ ດັ່ງນີ້ : ໒໐ x ໓໐ x ໖໐ ຊຸດມ ແລະ ພື້ນຫີບໄມ້ນັ້ນຄວນຈະຈະຮູ້ໄວ້ໝາຍຄື ເມື່ອໃຊ້ລະບາຍນ້ຳ ທີ່ເຫຼືອຈາກການຊົມຊາຍຂອງດິນໃນຫີບນັ້ນ.

ຂ. ຫີບແຮ່ຂະໜາດເສັ້ນຜ່າສູບກາງ ໐,໔ ຫາ ໑ ຊຸດມ ເມື່ອໃຊ້ຮອງພື້ນ ຫີບປັກຊຳນັ້ນໃຫ້ສູງ ໒ - ໓ ຊຸດມ, ເມື່ອບໍ່ໃຫ້ດິນລອດຮູ້ທີ່ເຮົາຈະຈະໄວ້ໃນຫີບ ແລະສາມາດລະບາຍນ້ຳທີ່ເຫຼືອອອກຈາກຫີບໄປໂດຍບໍ່ເຊາະເອົາດິນໄປນຳ.

ຄ. ດິນທີ່ຈະໃສ່ຫີບເມື່ອໃຊ້ປັກຊຳຄວນມີສ່ວນປະສົມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

- ດິນຊັນໜ້າທີ່ຢູ່ໃນຮົ່ມປ່າໄມ້ : ໑ ສ່ວນ.
- ຊາຍເມັດໃຫຍ່ : ໑ ສ່ວນ.
- ເສດໃບໄມ້ທີ່ແຫ້ວແຫ້ງມຸ່ມແລ້ວ ຫຼື ແກຍເກົ່າເຜົາໄຟເປັນສີດຳ, ໑ ສ່ວນ.

ນຳມາປະສົມຄົບເຂົ້າກັນໃຫ້ລະອຸດແລ້ວໃສ່ຫີບໄມ້ໃຫ້ມີລະດັບຕ່ຳກວ່າປາກຫີບ ໒ - ໓ ຊຸດມ.

2.2.3 ຄຸນສົມບັດອັນເພື່ອສົມຂອງຫີບປັກຊຳຄວນຈະມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

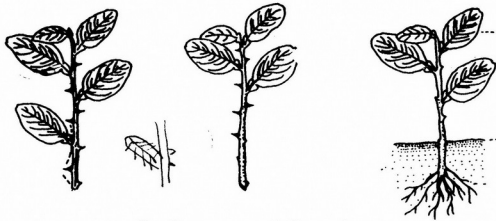
ກ. ດິນປະສົງທີ່ໃຊ້ປັກຊຳບໍ່ແຂງ ຫຼື ແໜ້ນ, ສາມາດປັກງ່າຍ ແລະ ຖອນຕົ້ນໄດ້ງ່າຍ.

ຂ. ຄວນຮົດນ້ຳເລື້ອຍໆເມື່ອໃຫ້ດິນທີ່ປັກຊຳມີຄວາມຈຸ່ມຊືນພຽງພໍຢູ່ສະເໝີ.

ຄ. ຄວາມເປັນກົດດ່າງທີ່ເໝາະສົມຂອງດິນປະສົມໃນຫີບປັກຊຳຢູ່ໃນລະຫວ່າງ ໓,໐ ຫາ ໓,໒ ແລະ ມີຄຸນຫະນຸນທີ່ເໝາະສົມ ຄືຢູ່ໃນລະຫວ່າງ ໒໐ ຫາ ໒໕ ອົງສາ ຈັງຕິເກຣດ,

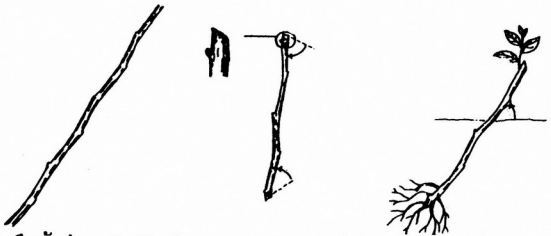
ງ. ແສງ : ກົງໄມ້ຈະສ້າງສາມຮູ້ໂນນອອກຊົນ. ເມື່ອໄດ້ຮັບ ແສງສະຫວ່າງແລ້ວສາມາດມີຄວາມສຳຄັນໃບການກະຕຸ້ນໃຫ້ກົງປັກຊຳອອກຮາກ ແລະ ແສງສະຫວ່າງ

ຮູບ ໒.໑. ການປັກຊຳກິ່ງ.

໑. ກິ່ງຂະໜາດກາງ: ການຄັດເລືອກກິ່ງປັກຊຳ.

ກິ່ງທີ່ປັກຊຳຢູ່ໃນດິນອອກຮາກແລ້ວ.

໒. ກິ່ງໄມ້ແກ່: ການຄັດເລືອກກິ່ງປັກຊຳ.

ກິ່ງທີ່ປັກຊຳຢູ່ອອກຮາກແລ້ວ

ຍັງຊ່ວຍສ້າງຄາໂບໄຣເດດຊຶ່ງເປັນພະລັງງານອັນສຳຄັນຂອງການບັງຄັບໃຫ້ໝໍຕາແກກຍອດກຶງໃໝ່ຂຶ້ນມາ.

2.2.4 ການປັກຊຳກຶງ (ຮູບ 2.1)

ກຶງ ໄມ່ກິມໝາກແບ່ງອອກເປັນສອງວິທີ ຄື :

- ການປັກຊຳກຶງຂະໜາດກາງ (ກາງອ່ອນ , ກາງແກ່) .
- ການປັກຊຳກຶງແກ່.

ກ. ການປັກຊຳກຶງຂະໜາດກາງ.

໑. ການຄັດເລືອກກຶງເພື່ອປັກຊຳ.

ຄວນຄັດເລືອກເອົາກຶງຄູ່ໃນການຂະຫຍາຍຕົວເດັ່ນທີ່ ມີອາຍຸແຕ່ ໖ ຫາ ໑໒ ເດືອນ ແລະ ເປັນກຶງທີ່ມີຄວາມສົມບູນແຂງແຮງ ຊຶ່ງກຳລັງປ່ຽນສີຈາກຂຽວມາເປັນສີນ້ຳ ຕານ ມີໜ້າຕາງ ຜ່າກາງ ໐,໔ ຫາ ໑,໔ ຊຕມ.

໒. ວິທີການປັກຊຳ.

- ຄັດເລືອກກຶງທີ່ຕັດມາຈາກຕົ້ນແລ້ວ ມາຕັດເປັນຕ່ອນຍາວ ໑໐ ຫາ ໑໕ ຊຕມ ລິໂບຂ້າງລ່າງອອກແຕ່ຈິ່ງໃບຮູ່ທາງປາຍນັ້ນ ໓ ຫາ ໔ ໃບ. ການຕັດນັ້ນຄວນຕັດເປັນ ມູມອຽງ ໔໔ ອົງສາ ທາງກົກນັ້ນຄວນຕັດລຸ່ມຂີ້ໃບ ໐,໔ ຫາ ໑ ຊຕມ, ສ່ວນທາງປາຍ ນັ້ນຄວນຕັດໃຫ້ສູງກວ່າຂີ້ໃບຂຶ້ນໄປປະມານ ໑ ຫາ ໒ ຊຕມ.

- ຖ້າຫາກມີຢາໂຣໂມນປະເພດເລັ່ງຮາກຊະນິດໃດຊະນິດໜຶ່ງຄື : ເຊຣາດິກ, ຣູດໂກ, ປລາໂນຟລິກ (SERADIX , RCOTGRO , PLANOFLEX) ຫາປາກບາດທີ່ຕັດນັ້ນກ່ອນປັກຊຳຈະມາໃຫ້ກຶງປັກຊຳນັ້ນອອກຮາກໄດ້ໄວກວ່າປົກກະຕິ.

- ຫລັງຈາກນັ້ນກໍນຳໄປປັກຊຳໂດຍສຽບກຶງ ລົງໄປໃນຕົ້ນເຄິ່ງໜຶ່ງໃຫ້ເປັນມູມ ເນັ່ງອຽງ ໖໐ ອົງສາ.

- ຕິດຕາມປະຕິບັດຮັກສາຫຼືປັກຊຳໃຫ້ມີຄວາມຈຸ່ມຊື່ນຢູ່ສະເໝີ, ບໍ່ຄວນ ໃຫ້ ຂາດນ້ຳ ຫລື ມີມົດ ແລະ ແນງໄມ່ມາລົບກວນ.

- ເນື້ອສັງເກດເຫັນໝໍ ຕາແຕກກຶງໃໝ່ຂຶ້ນມາ ແລະ ມີໃບ ໖ ຫາ ໑໐ ໃບ ແລ້ວ, ກໍ່ຫ້າການຍາຍໄປປຸກຊຳໃສ່ຖົງຢາງ ຫລື ຍັງ ໄມ່ໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ມີຄວາມຈຸ່ມຊື່ນສະ ເໝີ ແລະ ມີຮົ່ມອນື່ງ. ຕໍ່ໄປຈົນກວ່າຕົ້ນ ໄມ່ນັ້ນຂະຫຍາຍຕົວໃຫ້ຂຶ້ນ ແລະ ແຂງ ແຮງດີແລ້ວກໍ່ນຳໄປປຸກໄດ້ໃນລະດູການປຸກຝັງຕໍ່ໄປ.

໓. ໄມ້ຂະໜາດກາງທີ່ສາມາດປັກຊຳໄດ້: ກິງພິກໂຫ, ອະງຸ່ນ, ກຽງອ່ອນ, ຜາງ, ພິລາ, ຫລື ກິງດອກໄມ້ຢາງປະເພດ.

ຂ. ການປັກຊຳກິງໄມ້ແກ່.

໑. ການຄັດເລືອກກິງເໝືອປັກຊຳ.

ກິງຈະໃຊ້ປັກຊຳຄວນເປັນກິງທີ່ຢູ່ໃນໄລຍະພັກຕົວ ແລະ ຫຼືມີອາຍຸກ່ວາ ໑ ປີ ຫຼື ມີເນາະວ່າກິງໄມ້ດັ່ງກ່າວຈະສະສົມອາຫານໄວ້ຢ່າງພຽງພໍແກ່ການສ້າງຮາກ ແລະ ບັງຄັບໃຫ້ໜ້າ, ຕາເກີດເປັນຍອດໃຫ້ມີຂັ້ນນາໄດ້ໄວ. ກິງໄມ້ເລົ່ານັ້ນ ຄວນຈະເລືອກເອົາກິງທີ່ສົມບູນແຂງແຮງ ມີໜ້າຕາງເສັ້ນຜ່າກາງ ໑ ຊຸດນ ຫາ ໑,໔ ຊຸດນ.

໒. ວິທີການປັກຊຳ.

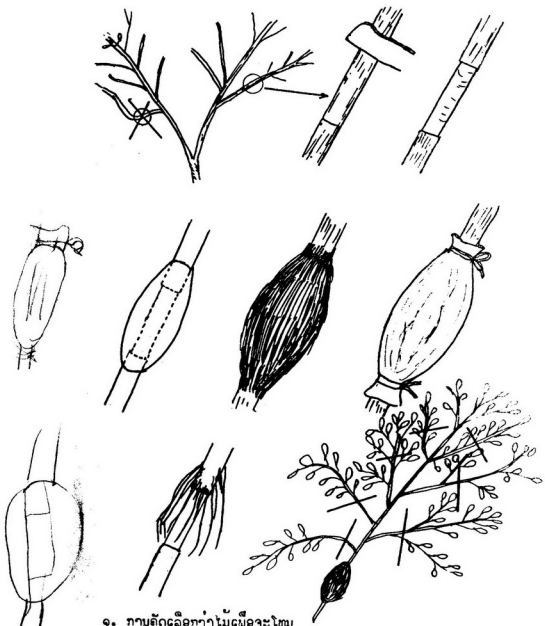
- ນຳກິງໄມ້ທີ່ຄັດເລືອກໄວ້ແລ້ວນາຕັດເປັນຕ່ອນຍາວແຕ່ ໑໕ ຫາ ໒໕ ຊຸດນ. ລິ້ບອອກຫມິດ ແລະ ການຕັດນັ້ນຄວນຕັດເປັນມູມອ່ຽງ ໔໕ ອົງສາ, ຫາງກົກນັ້ນ ຕັດລຸ່ມຂີ້ ໐,໔ ຫາ ໑ ຊຸດນ. ສ່ວນຫາງເໜືອຢາຍນັ້ນຕັດສູງກວ່າຂີ້ຕາ ໒ ຫາ ໔ ຊຸດນ.
- ການນຳໃຊ້ໂຮໂນນແມ່ນຄືກັບການປັກຊຳກິງຂະໜາດກາງ.
- ຫລັງຈາກນັ້ນກໍ່ນຳໄປປັກຊຳໃສ່ຫີບໂດຍປັກລົງດິນ ມີ ສ່ວນ ໔ ຂອງກິງໄມ້ນັ້ນ ແລະ ການປັກຊຳນັ້ນຕ້ອງໃຫ້ມີມູມອ່ຽງ ໔໕ ຫາ ໖໐ ອົງສາ.
- ຕິດຕາມປະຕິບັດຮັກສາຫີບປັກຊຳໃຫ້ມີຄວາມຈຸ່ມຊື່ນຢູ່ສະເໝີ, ບໍ່ຄວນໃຫ້ຂາດນ້ຳ ຫລື ມີມົດ ແລະ ແມງໄມ້ນາລົບກວນ.
- ເມື່ອສັງເກດເຫັນໜ້າຕາແຕກເປັນກິງມີໃບຫລາຍກ່ວາ ໑໐ ໃບ ແລ້ວກໍ່ຂຸດຍ້າຍໄປປູກຊຳໃສ່ຖິ່ງຢ່າງ ຫລື ບັງໄມ້ເອົາໄວ້ບ່ອນທີ່ມີຄວາມຈຸ່ມຊື່ນ ແລະ ມີຮົ່ມ.

໓. ກິງໄມ້ແກ່ທີ່ໃຊ້ປັກຊຳໄດ້: ກິງໝາກພິລາ, ໝາກອະງຸ່ນ, ໝາກເຕືອ ,

ໝາກນາວ, ໝາກສິດາ, ໝາກກອກ.

2.2.5 ຕາຕະລາງການແຕກຮາກຂອງກິງປັກຊຳຄຸຂະມິດຕ່າງໆເປັນອາທິດ

ຊະນິດ	ກິງຂະໜາດກາງ (ອາທິດ)	ກິງແກ່ (ອາທິດ)	ໝາກເຕຫດ
໑. ອະງຸ່ນ	໖ - ໘	໔ - ໖	
໒. ພິລາ	໖ - ໘		ຖ້າໃສ່ກິງແກ່

໑. ການຄັດເລືອກງາໄມ້ເພື່ອຈະໂຫມ
໒. ວິທີລອກເປືອກໄມ້ອອກ.
໓. ບ່ອນທີ່ລອກເປືອກອອກຕ້ອງໝູ່ກັບບົດໝູ່ກັບແລະກ້ານນ້ຳວ.
໔. ບ່ອນຕໍ່ກັນນັ້ນຕໍ່ມາກໍ່ພົບກັບແຜ່ນຢາງປອກສະຕິກ.
໕. ບ່ອນທີ່ຮາກອອກຢູ່ໃນງາໂຫມ.
໖. ເວລາຕັດງາໂຫມອອກຈາກຕົ້ນແມ້ນແລ້ວກໍ່ອ່ນຈະເອົາໃສ່ຖົງຢາງຄວນຕັດຕອນງາທີ່ບໍ່ສົມບູນແລະໃບແກ່ອອກ.

3. ຜາງ	5 - 9		ບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ເພີ່ມ .
4. ພິກໂຫ	4 - 6	5 - 9	
4. ຫມາກຫລອດ		5 - 9	ການປັກຂຸ້ນ ບໍ່
5. ຫມາກນາວ		4 - 6	ຄ່ອຍຈະໃຫ້ເພີ່ມ .
7. ຫມາກກອກ		5 - 9	

2.3 ການໂຫມງ່າ (ຮູບ 2.2)

ການໂຫມງ່າໄມ້ກັນຫມາກ ເປັນວິທີທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍງ່າຍ ແລະ ວັດຖຸອຸປະກອນໃບການ ໂຫມງ່າໄມ້ ກໍ່ສາມາດຊອກເອົາຕາມອອນແອມເຮືອນມາໝູນໃຊ້ໄດ້ດີ.

2.3.1 ວັດຖຸທີ່ນຳມາໃຊ້ໂຫມງ່າ

- ມີແນ່ອຍທີ່ມີໃຊ້ໃນເຮືອນຄົວ .
- ກ້ານພ້າວແຫ້ງທີ່ແຊ່ນ້ຳໄວ້ກ່ອນແລ້ວ ນຳມາຈີກນຸ່ມເປັນເສັ້ນນ້ອຍໆ ເພື່ອຈະເອົາໄປໃຊ້ .
- ຖືງຢາງຫມາ .
- ດິນໜາວຕາມແຄມຮ່ອງຫ້ວຍ ຫລື ກອງຮົ່ມໄມ້ .
- ເຊືອກຢາງ ຫລື ຕອກໄມ້ໄຜ່ .
- ສາຍໂຮໂນມເລັ່ງຮາກ (ຫາກມີ) .

2.3.2 ຫຼັກການໂຫມງ່າ

1. ການຄັດເລືອກງ່າໄມ້ເພື່ອຈະໂຫມ.
 - ຄວນຈະເລືອກເອົາງ່າຕົ້ນໄມ້ທີ່ຢັ້ງຈາກຕົ້ນແມ່ນັ້ນ ອາຍຸແຕ່ 5 ຫາ 10 ເດືອນ ແລະ ມີໜາຕ່າງ 4 ຈຸດ ເພາະວ່າງ່າດັ່ງກ່າວນີ້ເປັນງ່າ ທີ່ກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ແຂງແຮງດີ. ຖ້າເລືອກເອົາງ່າທີ່ມີອາຍຸແກ່ຫລືອ່ອນກ່ວານີ້ ງ່າໄມ້ນັ້ນຈະຂະຫຍາຍຕົວຊ້າ ຫລື ບໍ່ກໍ່ຕາຍໄດ້ຫລັງຈາກຕັດອອກໄປປູກແລ້ວ .
 - ງ່າໄມ້ນັ້ນຄວນຈະມີກິ່ງກ້ານ, ໃບຫລາຍ ແລະ ບໍ່ເປັນພະຍາດ ຫລື ມີບັງ, ແນງເຈາະກັດ.

- ດີແທຣາມີງ່າໄມ້ມີຜູ້ກວດກາ ໔ ອົງສາ ຂຶ້ນໄປ.
- ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ທີ່ຈະໂທມັງອອກນັ້ນ ຕ້ອງເປັນຕົ້ນທີ່ເລີຍເປັນໝາກພົນມາແລ້ວ ກ່ວາ ໓ ປີ ແລະ ໝາກພົນຈາກຕົ້ນດັ່ງກ່າວມີຄຸນນະພາບດີຄື : ມີໝາກ ຫລາຍ, ໝ່ວຍໃຫຍ່ , ລົດແຈບ.

ຂ. ວິ ທີ ກ າ ນ.

- ໃຊ້ພືດປາດສົມອ່ອນເປືອກງ່າໄມ້ນັ້ນ ໒ ບ່ອນ ຫ່າງກັນແຕ່ ໒ - ໔ ຊຸຕນ. ຄວາມຍາວຈາກບ່ອນທີ່ປາດເຖົ້າອອກນັ້ນ ຄວນມີແຕ່ ໔໐ ຫາ ໑໐໐ ຊຸຕນ.
- ເມື່ອສົມອ່ອນເປືອກງ່າໄມ້ນັ້ນແລ້ວ ກໍໃຊ້ປາຍພືດແກະເປືອກໄມ້ນັ້ນອອກຈາກ ງ່າໄມ້ໃຫ້ເຫຼືອແຕ່ແກນໄມ້. ແລ້ວໃຊ້ສົມພືດຊຸດແກນໄມ້ແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມເພື່ອ ເປັນການຫຼໍ່ລາຍນໍ້າເຮືອອາະເລີນທີ່ຕິດຢູ່ກັບແກນໄມ້ນັ້ນ. ຫາກບໍ່ເຮັດດັ່ງນັ້ນ ຫລັງຈາກເຮົາໂທມັງ່າແລ້ວ ເນື້ອເຮືອອາະເລີນທີ່ຕິດກັບຢູ່ຈະສ້າງ ເປືອກ ໃຫ້ມີຂຶ້ນມາທົດແທນການອອກຮາກ (ເພື່ອຄວາມແນ່ນອນໃນການເຮັດຄວນ ປາດເປືອກອອກໄວ້ ປະມານ ໔ - ໗ ວັນ, ໂດຍສະເພາະຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຢາງ ຕົວຢ່າງ ໝາກມອນໄຂ່, ໝາກລະມຸດ, ໝາກພໍ້).
- ຖ້າຫາກມີຢາ ໂຮ ໂນນ ປະເພດເລັ່ງຮາກຄື ເຊຣາດິກຊ໌, ຣູທໂກຣ, ປລາ ໂນຟລິກຊ໌ (SERADIX , ROOTGRO , PLANOFILIX) ຫາ ປາກບາດເປືອກເທິງທີ່ເຮົາປາດນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ງ່າໂທມອອກຮາກໄດ້ໄວກ່ວາ ປົກກະຕິ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນຫລາຍກ່ວາ.
- ເມື່ອສ້າງປາດ ແລະ ຊຸດແກນໄມ້ແລ້ວກໍໃຊ້ດິນໜຽວທີ່ປຽກນໍ້າທີ່ຫຸ້ມ ປາກ ບາດທີ່ປາດໄວ້ ໂດຍຫຸ້ມປາກປາກທາງເທິງໃຫ້ສູງຂຶ້ນໄປແຕ່ ໒ - ໓ ຊຸຕນ ແລະ ປາກບາດທາງລຸ່ມ ໑ ຊຸຕນ.
- ຕໍ່ມາກໍໃຊ້ກາຍພ້ວມແຫງແຊນນໍ້າທີ່ຈັກມຸ່ນໄວ້ແລ້ວ ນາທີ່ຫຸ້ມດິນອີກຊັ້ນໜຶ່ງ ໃຫ້ ເປັນເບົ້າໃຫຍ່ ແລະ ໜາໄວ້ ເພື່ອຮັກສາຄວາມອຸ່ນອຸ້ນຂອງນໍ້າ.
- ຫລັງຈາກນັ້ນກໍໃຊ້ແຜ່ນຖົງຢາງທີ່ກາຍພ້ວມເອົາໄວ້ຕົ້ນອີກຊັ້ນໜຶ່ງໃຫ້ ແຜ່ນ ແລ້ວຈຶ່ງໃຊ້ເຈືອກຟາງມັດທາງລຸ່ມ ແລະ ຂັກກາງໃຫ້ແຜ່ນເອົາໄວ້ກ່ອນ ; ຕໍ່ ໄປກໍໃຊ້ຈອກຕັກນໍ້າຮ່າຍລົງເບົ້າໃຫ້ມີຄວາມອຸ່ນອຸ້ນພຽງພໍ, ແລ້ວຈຶ່ງມັດທາງ ເທິງເອົາໄວ້ໃຫ້ແຜ່ນ.

ຄ. ການຕິດຕາມ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາງ່າໂທມເທິງຕົ້ນໄມ້.

ກ. ຄວນຕິດຕາມເບິ່ງ ຫາກວ່າເບົ້ານັ້ນຂາດນໍ້າກໍຄວນຮ່າຍໃສ່ຕື້ນ, ຫາກວ່າມີພືດ ຫລື ແມງໄມ້ຈາກະກັດຖົງຢາງນັ້ນກໍຄວນສ້ອມແປງ ຫລື ປ່ຽນແຜ່ນ ຢາງ

ໃໝ່.

- ຂ. ເນື່ອງຈາກໂຫມອອກຈາກແລ້ວ ຢ່າຟ້າວຕັດເທື່ອ ລໍຈົນກ່ວາຈາກທີ່ປະກົດ ໃຫ້ເຕັມນັ້ນມີຫລາຍ ແລະ ປ່ຽນຈາກສີຂາວເປັນສີເຫຼືອງ ຫລື ສີນ້ຳຕານແລ້ວ ຈຶ່ງໃຊ້ມິດຕັດ ຫລື ເອົາເລື່ອຍນ້ອຍຕັດແຍກອອກຈາກຕົ້ນແມ່ໄດ້ (ການອອກຈາກຂອງງ່າໂຫມນັ້ນໄວ ຫລື ຈຳ ຂຶ້ນຢູ່ກັບຊະນິດພັນຂອງຕົ້ນໄມ້ ດັ່ງຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້) :
- ຄ. ເນື້ອຕັດແຍກອອກມາແລ້ວ ກິນກໍາມາຄັດເລືອກຕັດກຶ່ງນ້ອຍທີ່ບໍ່ສົມບູນ ແລະ ໃບແກ່ໃນງ່າໂຫມນັ້ນອອກປະມານ ໔໐ % . ແລ້ວແກະແຜ່ນຢາງທີ່ຫຍ້າອອກ ແລະ ນຳໄປປຸກຊຳໃສ່ໃນຖົງຢາງ ຫລື ກະບອກໄມ້ ຈຶ່ງນຳໄປເກັບໄວ້ ໃນບ່ອນຮົ່ມ ແລະ ບ່ອນທີ່ມີຄວາມຊຸ່ມຊື່ນຈົນກ່ວາງ່າໂຫມນັ້ນແຕກໃບໃໝ່ ແລະ ແຂງແຮງແລ້ວກິນກໍອອກປຸກໄດ້.

2.3.3 ເວລາເໝາະສົມໃນການໂຫມງ່າ

- ໃນການໂຫມງ່ານີ້ ບໍ່ຄວນຈະເຮັດໃນເວລາທີ່ມີໜາກໝົນ ຫລື ກຳລັງ ເກັບກ່ຽວໜາກໝົນຈາກຕົ້ນ; ເພາະໃນໄລຍະນັ້ນຕົ້ນແມ່ນັ້ນບໍ່ຄ່ອຍຈະ ແຂງແຮງປານໃດ.
- ລະດູທີ່ເໝາະສົມແລ້ວແມ່ນໃນລະດູຝົນເພາະວ່າໃນລະດູນີ້ຄວາມຊຸ່ມຊື່ນຢູ່ໃນອາກາດມີຫລາຍ ແລະ ການລະເຕີຍນ້ຳຢູ່ໃນເບົ້າຈະມີນ້ອຍ.
- ໃນລະດູຮອນ ເບົ້າງ່າໂຫມຈະຂາດນ້ຳ. ສະນັ້ນ ເຮົາຈະຕ້ອງ ຮ່າຍນ້ຳໃສ່ຢ່າງນ້ອຍອາທິດ ໑ ເທື່ອ ເມື່ອໃຫ້ມີຄວາມຊຸ່ມຊື່ນພຽງພໍສຳລັບງ່າໂຫມນັ້ນ.
- ສ່ວນໃນລະດູໜາວ ເປັນເວລາທີ່ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນຕົວ. ສະນັ້ນ ຈະຜ່າໃຫ້ງ່າໂຫມນັ້ນອອກຈາກຊາກວ່າປົກກະຕິ.

2.3.4 ຕົ້ນໄມ້ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຜົນໃນການໂຫມງ່າ

ຕາຕະລາງຂອງງ່າໂຫມຕົ້ນໄມ້ກິນໜາກ ເຄີຍໄດ້ເຮັດຢູ່ໃນສະຖານີ ຈຽງພວກ ແລະ ໃນເຂດຫລວງພະບາງນັ້ນ ມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

<u>ລຳດັບ</u>	<u>ຊະນິດຕົ້ນໄມ້</u>	<u>ເວລາທີ່ສາມາດຕັດຊຳໄດ້</u>	<u>ໜາກເຫຼັດ</u>
໑.	ໜາກກຽງ	ພໍ - ຊູ ອາທິດ	
໒.	ໜາກພາວຕ່າງໆ	ພໍ - ຊູ ອາທິດ	

໓.	ໝາກຝູກຫຼືໝາກກ້ຽງ	໑໒ - ໑໔	ອາທິດ
໔.	ໝາກລຳໄຍ	໘ - ໑໐	ອາທິດ
໕.	ໝາກລຳນ້ຳ	໘ - ໑໐	ອາທິດ
໖.	ໝາກເງາະ	໑໐ - ໑໒	ອາທິດ
໗.	ໝາກລະມຸດ	໑໖ - ໒໐	ອາທິດ
໘.	ໝາກພອນ ໄຂ່	໑໖ - ໑໘	ອາທິດ
໙.	ໝາກຂາຍ	໘ - ໑໒	ອາທິດຈະຕ້ອງໂຫມງ່າອ່ອນ
໑໐.	ໝາກຕ້ອງ	໑໐ - ໑໔	ອາທິດ
໑໑.	ໝາກສີດາ	໖ - ໑໐	ອາທິດ
໑໒.	ໝາກກິນ	໖ - ໑໐	ອາທິດ ຕ້ອງໂຫມງ່າແກ່
໑໓.	ໝາກອະງຸ່ມ	໖ - ໑໐	ອາທິດໂຫມງ່າກາງແລະແກ່
໑໔.	ໝາກພິກໄຫ	໖ - ໑໐	ອາທິດໂຫມງ່າກາງແລະແກ່

17.

2.4 ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍວິທີຕໍ່

2.4.1 ການຕໍ່ແບບຕ່າງໆ

ກ. ຕຫດພັນໃນການຕໍ່.

- ຕົ້ນຕໍທີ່ເກີດຈາກແກ່ນສີນິຣາກແກ່ວແຂງແຮງ ແລະ ຢັ້ງລົງເລິກໃນດິນ.
- ຕົ້ນໄມ້ຕໍ່ຂຶ້ນມານັ້ນ ສາມາດແກ້ໄຂເລືອນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງມັນດ້ວຍວິທີ: ຫາກນຳໃຊ້ຕົ້ນຕໍພັນທີ່ເປັນແນວສູງ ແລະ ໃຫຍ່ພັນທີ່ໃສ່ກິຈະສູງ ໃຫຍ່ ຕຫນືອນຕົ້ນຕໍ ; ຫາກນຳໃຊ້ຕົ້ນຕໍພັນທີ່ເປັນແນວຕໍ່ຮູແລ້ວແນວພັນທີ່ນຳມາຕໍ່ ໃສ່ກິຈະຕໍ່ສູງໃຫຍ່.
- ຕົ້ນໄມ້ບາງຊະນິດບໍ່ສາມາດຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍວິທີໂຫມງ່າ ຫລື ປັກຊຳໄດ້ ; ຈຶ່ງຕ້ອງໃຊ້ວິທີຕ່າງໆແທນ.

ຂ. ວິທີຕໍ່ແບບຕ່າງໆທີ່ໄດ້ພົບ.

ໃນການຂະຫຍາຍພັນ ດ້ວຍການຕໍ່ແບບຕ່າງໆທີ່ໄດ້ພົບດີ ຊຶ່ງນວກເຮົາໄດ້ນຳໃຊ້ຢູ່ ສະຖານີຂະຫຍາຍພັນໄມ້ກິນໝາກ ບ້ານຊຽງນວກ ມີວິທີຕ່າງ ໆ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

໑. ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການຕໍ່ຫາຍກຶ້ງ.
 - ຕໍ່ຫາຍແບບວົງເລັບຕັດແປງ.

- ຕໍ່ທາຍແບບສຽບຫລົມ .

໒. ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການຕໍ່ຕິດຕາ.

- ຕໍ່ຕາແບບແກະເປືອກເປັນຮູບຕົວ (ກ)

- ຕໍ່ຕາແບບປາດເປືອກເປັນຮູບວົງເລັບ .

- ຕໍ່ຕາແບບປາດເປືອກເປັນຮູບສີ່ຫລ່ຽມ .

໓. ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການຕໍ່ສຽບຍອດ.

- ຕໍ່ສຽບຍອດແບບປະກົບງ່າ .

- ຕໍ່ສຽບຍອດແບບເຂົ້າລິ້ນ .

໔. ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການຕໍ່ສຽບຂ້າງ .

- ຕໍ່ສຽບຂ້າງແບບວົງເລັບດັດແປງ .

- ຕໍ່ສຽບຂ້າງແບບເຂົ້າລິ້ນ .

- ຕໍ່ສຽບຂ້າງແບບສຽບຫລົມ (ສຳລັບຕົ້ນຕໍທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ ໒ ຊຕມ) .

໕. ການຕໍ່ເສີມຮາກ .

໖. ການຕໍ່ເນື້ອປຸ່ງບັນທຶມ .

໓. ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ໃນການຂະຫຍາຍພັນມີຄື :

- ມິດຕັດແຕ່ງກິ່ງໄມ້ : ເປັນມິດທີ່ເຮັດຂຶ້ນພິເສດສຳລັບຕັດແຕ່ງກິ່ງ ຫລືງ່າໄມ້ ນອກນັ້ນກັດຂວາງໃນຂະນະຂະຫຍາຍພັນຕົ້ນໄມ້ ຫລື ຕັດແຕ່ງຮູບຈິງພຸ່ມຂອງຕົ້ນໄມ້ ໃຫ້ສວຍງາມ .

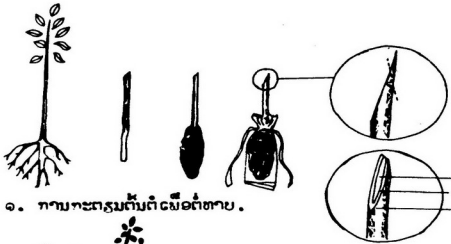
- ມິດຕິດຕາ : ເປັນມິດພິເສດ ໃນມິດເຮັດດ້ວຍເຫລັກກ້າຂອງ ເຂົ້າແລະ ຄົນຕີສຳລັບ ໄວປາດຫວານເປືອກ ຫລື ກິ່ງງ່າໄມ້ ໃນການຂະຫຍາຍພັນແບບຕ່າງ ໆ .

- ຫົມລັບມິດ : ຕ້ອງເປັນຫົມຫມີ່ຈຳລະອະນຸດ ສຳລັບໄວ້ລັບມິດຕິດຕາ ໂດຍສະເພາະ .

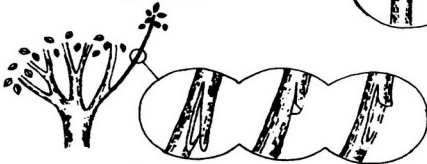
- ເລື່ອຍສຳລັບຕັດແຕ່ງ : ເຮັດຂຶ້ນມາເປັນພິເສດຄື ມີໃບມິດກິ່ງ ແລະ ມີຄົມ ເຂົ້າເລື່ອຍໃນ ບໍ່ຄືເລື່ອຍທຳມະດາອື່ນໆ . ໃຊ້ຕັດແຕ່ງງ່າໄມ້ໃຫ້ຮູບເກົກກວ່າທີ່ຈະໃຊ້ມິດ ຕັດແຕ່ງກິ່ງໄມ້ໄດ້ .

- ເທບພັນປາດສະຕິກ : ສຳລັບໃຊ້ພັນປາດແຕ່ງໆ ທີ່ຂະຫຍາຍພັນໃນການ ຕິດຕາຕໍ່ສຽບ ແລະ ຫາຍກິ່ງງ່າ . ເທບພັນນີ້ ມີຂະໜາດ ໑ ຊຕມ, ໒ ຊຕມ ຫລື ໓, ໔ ຊຕມ . ຫາກບໍ່ມີເທບດັ່ງກ່າວນີ້ ເຮົາອາດຈະໃຊ້ເຈືອກຟາງແທນໄດ້; ແຕ່ວ່າຜົນ

ຮູບ ໒.໓. ການຕໍ່ຫາຍແຍບສຽບອ້າງດັດແປງ.

໑. ການກະຕຽມຕົ້ນຕໍ່ເມື່ອຕໍ່ຫາຍ.

໒. ການຄັດເລືອກກຶ່ງພັນດີ.

໓. ນຳປາກບາດປະຈົບໂຕ້ເຂົ້າກັນແຍບດີ ແລະໃຊ້ເຕບຄຽນມັດໄວ້ໂຕ້ແໜ້ນ.

໔. ຕົ້ນ ໄມ້ພັນໂຫ້ມກ່ອນຫລືຫວັງຈາກ ຕັດອອກກຶ່ງພັນດີ.

ໄດ້ຮັບນ້ອຍກ່ວາການໃຊ້ເຫຍື້ອໄດ້ ໂດຍສະເພາະ, ດ້ວຍວ່າເຊືອກຟາງນັ້ນ ອາກາດ ບໍ່ສາມາດຜ່ານເຂົ້າປາກບາດໄດ້ຄືເຫຍື້ອນັ້ນ.

- ສີ່ຫາປາກບາດ: ສຳລັບໃຊ້ຫາປາກບາດຂອງງ່າ ຫລື ຕົ້ນທີ່ເອົາ ຕັດແຕ່ງອອກເມື່ອປ້ອງກັນປາກບາດນັ້ນ ເກີດພະຍາດ ຫລື ເຊື້ອເຫັດ. ຫາກບໍ່ມີນ້ຳສີ່ດັງ ກ່າວເອົາອາດຈະໃຊ້ນ້ຳປຸນຂາວ ຫລື ຂີ້ຊີ ແໜກໄດ້.

2.4.2 ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການຕໍ່ທາຍ

ການຕໍ່ທາຍເປັນວິທີ ທີ່ແຕກຕ່າງກັບການຕົວຕົວອື່ນໆ , ເພາະເປັນການ ນຳເອົາຕົ້ນຕໍ່ໄປຕໍ່ສຽບກັບກົງພັນດີເຫຼັກຕົ້ນແມ່ພັນ. ຈະມີດັ້ນໄມ້ຫຸ້ນນຳໃຊ້ໃນການຕໍ່ທາຍ ມີຄື: ໝາກຜາງ, ໝາກນົ່ງ, ໝາກເຜືອງ, ໝາກຂາມ, ໝາກຫັ້ນ ຫລື ໝາກໄມ້ອື່ນໆ ທີ່ໃຊ້ຕໍ່ແບບສຽບຍອດ ຫລື ຕິດຕາໂດຍກາ.

1. ການຈັດຕຽມເມື່ອການຕໍ່ທາຍ.

- ຊຸດຕົ້ນຕໍ່ທີ່ມີໝາກຕ່າງໆໃຫຍ່ ຂະໜາດ ໔ - ໘ ເມ ອອກມາຈາກ ໝາກກ່າ; ມາຕຽມໄວ້ໂດຍການຕັດແຕ່ງຮາກທີ່ຍາວກ່ວານັ້ນອອກ ພ້ອມກັບກົງງ່າຂ້າງ ເທິງຕົ້ນ.

- ຫລັງຈາກນັ້ນ ກິນກໍ່ຕົ້ນຕໍ່ໃສ່ຖົງຢາງແລ້ວເອົາກາຍພ້າວນູ່ນ ຫລື ແກຍເກົ່າທີ່ແຊ່ນນ້ຳໄວ້ແລ້ວບັນຈຸໃສ່ຖົງນັ້ນໃຫ້ແໜ້ນ. ລະວັງໃນການບັນຈຸກາຍພ້າວ ຫລື ແກຍນັ້ນພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ລະອຽດ ເພາະວ່າມັນອາດກະທົບກະເຫຼືອນຮາກໄມ້.

- ເມື່ອແລ້ວກໍ່ເອົາເຊືອກເຜືອງມັດປາກຖົງໄວ້ ແລະ ນຳໄປແຊ່ນນ້ຳໄວ້ ກ່ອນ ໔ - ໗ ວັນ ເມື່ອໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ແຂງແຮງ ແລະ ລົງເລີຍກັບສະພາບໃນຖົງຢາງ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນກິນກໍ່ຕົ້ນຕໍ່ໄປຕໍ່ທາຍໃສ່ກັບຕົ້ນແມ່ພັນທີ່ຕໍ່ໄປ.

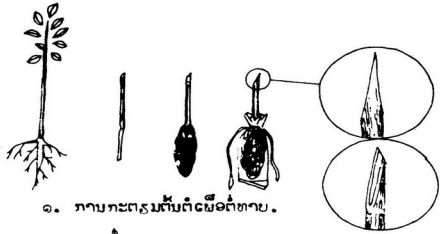
໒. ວິທີການຕໍ່ທາຍແບບຕ່າງ ໆ.

໑. ການຕໍ່ທາຍແບບສຽບຂ້າງດັດແປງ (ຮູບ ໒.໓)

- ຈາກນັ້ນກິນກໍ່ຕົ້ນຕໍ່ທີ່ຕຽມໄວ້ແລ້ວ ນຳປາດຫວານເປືອກ ແລະ ແກມເປັນຮູບສີ່ປາກບາດຍາວ ໒,໔ ຫາ ໓,໔ ຈຸຕມ. ແລ້ວຢາດຂ້າງຫລັງອອກອີກ ໐,໔ ຈຸຕມ. ປາກບາດທີ່ຢາດຄວນຈະສູງຈາກຄໍຮາກ ຫລື ຖົງ ປະມານ ໘ ຫາ ໑໒ ຈຸຕມ.

- ຄັດເລືອກກົງຂອງແຮງຈາກຕົ້ນແມ່ພັນແລ້ວໃຊ້ມິດປາດຫວານທັງເປືອກ ແລະ

ຮູບ ໒.໔. ການຕໍ່ທາຍແບບສຽບຫລິ້ນ.

໑. ການກະຕຽນຕົ້ນຕໍ່ເຜື້ອຕໍ່ທາຍ.

໒. ການຄັດເລືອກກົງພັນດີ.

໓. ການປະກົບປາກບາດໃຫ້ເອົາກັນ ແຈບດີແລະໃຊ້ເຕບຄຸນນັດ ໄວ ໃຫ້ແໜ້ນ.

໔. ຕົ້ນໄມ້ພັນໃໝ່ກ່ອນຫຼືຫລັງຈາກຕັດອອກ ຈາກກົງພັນດີ.

ແກນແຕ່ລຸ່ມຂັ້ນເທິງປາກບາດຍາວ ໒ - ໓ ຊຸຕນ ແລ້ວປາດລັດເປືອກນອກ ໃຫ້ມີມູມ
ອຽງ ໔໔ ອົງສາ.

- ຕໍ່ມາກິນຳປາກບາດຂອງຕົ້ນຕໍປະກົບເຂົ້າກັບກິ່ງພັນດີ ຈັດແບ່ງປາກບາດ ໃຫ້
ແຈບກັນ. ແລ້ວກໍໃຊ້ເຕບພັນຄຽມມັດໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ ແລະ ມັດຖືງຕົ້ນຕໍຕິດກັບງ່າດາຍ.

- ຕິດຕາມເບິ່ງທຸກໆ ໑ ຫລື ໒ ອາທິດ ຕໍ່ຄັ້ງ ຫາກສັງເກດເຫັນວ່າເບົ້າ ນັ້ນ
ຂາດນ້ຳກໍຮ່າຍຕື້ມ ຫລື ຫາກມີມິດ ແລະ ແນງໄມ້ກັດເຕບຄຽມບາດ ຫລື ເບົ້າຕົ້ນ ຕໍ່
ແລ້ວກໍສ້ອມແປງປຸ່ນໃໝ່.

- ປະມານ ໖ - ໘ ອາທິດ ປາກບາດທັງສອງກໍ່ສ້າງເປັນອາຍຸໃໝ່ຂັ້ນນາຕິດ
ປະສານກັນເຂົ້າເປັນຕົ້ນດຽວກັນ.

- ກ່ອນຈະຕັດແຍກອອກຈາກຕົ້ນແມ່ ຄວນຈະບາກງ່າຂອງແມ່ພັນລຸ່ມບ່ອນຕໍ່ ໔
ຫາ ໗ ຊຸຕນ ໄວ້ກ່ອນ. ໗ ຫາ ໑໔ ວັນແລ້ວ ຈຶ່ງຕັດແບ່ງແຍກອອກມາຈາກຕົ້ນ.

- ພ້ອມກັບຕັດແຕ່ງໃບ ແລະ ກິ່ງງ່າ ທີ່ຍ່ອມບູນອອກແລ້ວກໍ່ແກ້ຖືງຕົ້ນຕໍ່ນັ້ນອອກ
ແລະນຳໄປປູກຊຳໄວ້ໃນຖືງຢາງ. ເກັບມຽນໄວ້ໃນບ່ອນອື່ນ. ຈົນກ່ວາຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ ແຂງ
ແຮງ ແລະ ແຕກຍອດໃຫ້ແລ້ວ ຈຶ່ງນຳໄປປູກໄດ້.

ຂໍ້ຄຳ: ເຮັດໄດ້ໄວ ແລະ ສະດວກດີ.

໒. ການຕໍ່ຫາຍແຍບສຽບຫລິ້ນ. (ຮູບ ໒.໔).

- ນຳຕົ້ນຕໍ່ມາປາດແຕ່ລຸ່ມຂັ້ນເທິງປາກບາດຍາວ ໔ - ໗ ຊຸຕນ ແລ້ວປາດອີກ
ຂ້າງໜຶ່ງໃຫ້ເປັນຮູບຫລິ້ນ. ຍາວ ໓ - ໔ ຊຸຕນ.

- ຈາກນັ້ນ ກໍ່ໃຊ້ມິດປາດ ເປືອກ ແລະ ແກນກິ່ງແມ່ພັນແຕ່ລຸ່ມຂັ້ນເທິງໃຫ້ປາກ
ບາດຍາວ ໓ ຫາ ໔ ຊຸຕນ.

- ຕໍ່ມາກິນຳປາກບາດຂອງຕົ້ນຕໍ່ສຽບໃສ່ປາກບາດງ່າພັນ ຈັດແບ່ງໃຫ້ເປັນອາຍຸ
ຈະເລີນຢູ່ແນວດຽວກັນ ແລ້ວກໍ່ໃຊ້ເຕບຢາງຄຽມມັດໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນມັດຖືງຢາງ
ຕົ້ນຕໍ່ນັ້ນຕິດກັບກິ່ງພັນ ໄວນຳດອຍ.

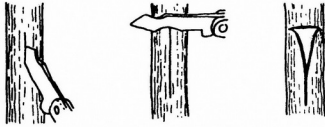
- ຫລັງຈາກນັ້ນກໍ່ເຮັດຄວາມສູ້ໜຶ່ງ.

ຂໍ້ຄຳ : ໃຊ້ຫາຍໄມ້ປະເພດເນ້ນອ່ອນ.

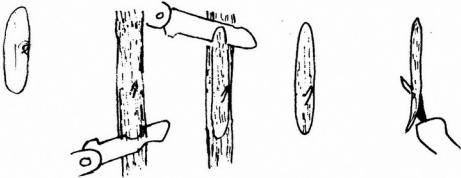
2.4.3 ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍວິທີການຕິດຕາ

ການຕິດຕາເປັນການຂະຫຍາຍພັນແຍບໜຶ່ງທີ່ໄດ້ພິມດີ ແລະ ງ່າຍຕໍ່ການເຮັດນຳ

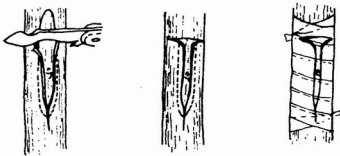
ຮູບ ໒.໔. ການຕິດຕາແບບປາດເປືອກເປັນຮູບ " T "

- ການກະກຽມເມື່ອຕັ້ງ.

- ການຄັດເລືອກຕາກັ້ນ ໄມ້ພັນດີ

- ນຳຕາມາຕິດໃສ່ປາຍາຍາດກັ້ນດີ ໃຫ້ເຂົ້າກັນດີແລ້ວເອົາແທບຄຽນ ໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ

ອີກດວຍ.

ກ. ການຈັດຕຽມກ່ອນການຕິດຕາ.

- ຄັດເລືອກກຸ່ມນັກສຶກສາ ຕາ ສົນບູນ ແລະ ພ້ອມທີ່ຈະແຕກເປັນຍອດ ໃໝ່ ເທິງຕົ້ນແມ່ນັ້ນເອົາໄວ້ກ່ອນ ພ້ອມກັບລິໂບອອກ.
- ໃສ່ຜູ້ນ ແລະ ຮູບຮ່າງຕົວເລື້ອຍໆ ເພື່ອໃຫ້ມີນ້ຳໜັກຮຽງລຳດັບ ສຳຫລັບ ສ້າງເງື່ອນໄຂງ່າຍໃນການປາດ ຫລື ລອກເປືອກຕົ້ນຕໍ. ຕົ້ນຕໍທີ່ເໝາະສົມ ຄວນມີອາຍຸແຕ່ ໘ - ໑໒ ເດືອນ, ໜ້າຕ່າງ ຢູ່ບ່ອນຕິດຕາມີ ຂະໜາດ ໐,໔.໗ ໑ ຊຕມ.

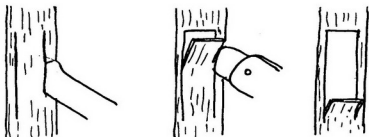
ຂ. ການຕິດຕາແບບປາດເປືອກເປັນຮູບ " T " (ຮູບ ໒.໕).

- ໃຊ້ມິດຂີດເປືອກຕົ້ນຕໍເປັນຮູບຕົວ " T " ສູງຈາກໂຄນຮາກ ໒໐ ຫາ ໓໐ ຊຕມ. ສ່ວນປາກຍາດນັ້ນຍາວ ໒,໔ ຫາ ໓ ຊຕມ. ຫາກວ່າເຮົາ ບໍ່ມີຄວາມຊຳນານພຽງພໍຄວນຈະເຮັດສູງເພື່ອໄວ້, ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຜິກກໍເຮັດ ຕໍ່ຳ ລົງມາອີກໄດ້.
- ຈາກນັ້ນ ກໍໃຊ້ໝອກເທິງສັນນິດ ຫລື ເອົາຫີນຢູ່ໃນມິດນັ້ນແກະເປືອກ ປາກ ບາດໃຫ້ອາອອກ.
- ນຳກື່ງຍອດຕາມາປາດເຊື່ອນເອົາທັງເປືອກ ແລະ ແກນແຕ່ລຸ່ມຂຶ້ນເທິງ ໃຫ້ ຍາວໄວ້ ໓ - ໔ ຊຕມ. ບໍ່ໃຫ້ໝໍ້ຕາຢູ່ສູງຈາກປາກຍາດປະມານ ໒ຕມ. ແກະເອົາແກນ ໄມ່ອອກຈາກເປືອກໝໍ້ຕານັ້ນໂດຍໃຊ້ມິດຕັດແຕ່ງເປືອກໝໍ້ຕາ ທີ່ຊຳອອກ.
- ແລ້ວກໍນຳໄປສອດໃສ່ປາກຍາດຂອງຕົ້ນຕໍທີ່ໄດ້ປາດໄວ້ກ່ອນແລ້ວ, ຈັດແປງໝໍ້ ຕາໃຫ້ຊື່ຫວ່າງກາງປາກຍາດ ແລະ ຕັດແຕ່ງສ່ວນເກີນອອກ.
- ຕໍ່ມາກໍໃຊ້ເຕບພັນຄຽນມັດໄມ້ໃຫ້ແໜ້ນແຕ່ລຸ່ມຂຶ້ນເທິງ ໂດຍບິດໝໍ້ ຕາໝົດ ເພື່ອປ້ອງກັນນ້ຳເຂົ້າ.
- ຫລັງຈາກນັ້ນປະມານ ໑ ຫາ ໒ ອາທິດກໍແກ້ເຕບພັນອອກ. ເມື່ອໝໍ້ຕາ ບໍ່ ແໜ້ນແຫ້ງກໍຄຽນພັນ ໄວ້ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ໂດຍຈຶ່ງໝໍ້ຕາເອົາໄວ້.
- ຕໍ່ມາປະມານ ໒ ອາທິດກໍຕັດຍອດຕົ້ນຕໍສູງຈາກບ່ອນຕໍ່ແຕ່ ໑໐ ຫາ ໑໒ ຊຕມ ເພື່ອໃຫ້ໝໍ້ຕາແຕກຍອດໃໝ່ອອກມາ.

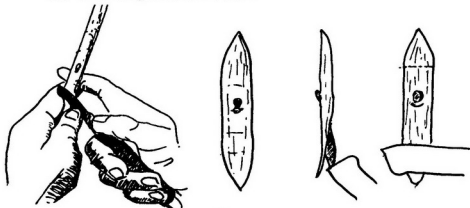
ໝາຍເຫດ:

ການຕິດຕາແບບນີ້ໃຊ້ກັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ລອກເປືອກຕົ້ນຕໍ ແລະ ໝໍ້ຕາງ່າຍ ຕົວຢ່າງ: ໝາກຫັມ, ໝາກເພືອງ, ໝາກກ້ຽງບາງຊະນິດ.

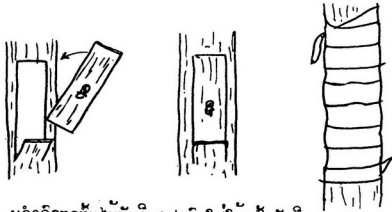
ຮູບ ໒.໖. ການຕິດຕາແບບປາດແລະລອດເປືອາເປັນຮູບສີ່ຫລ່ຽມ.

໑. ການກະກຽມຕັ້ງຕໍ່ເມື່ອຕິດຕາ

໒. ການຄັດເລືອກຕາຕັ້ງ ໄມ້ພັນດີ.

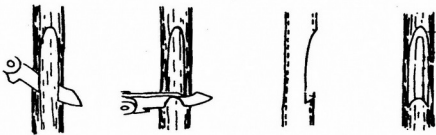
໓. ນຳເອົາຕາຕັ້ງ ໄມ້ພັນດີມາປະກົບໃສ່ໃຫ້ເຂົ້າກັນດີ ກັບປາກປາດຕັ້ງຕໍ່ແລ້ວເອົາເຫຍື່ອຄຽນ ໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ

ຄ. ການຕິດຕາແບບປາດ ແລະ ລອກເປືອກເປັນຮູບສີ່ຫລ່ຽມ (ຮູບ ໒.໖).

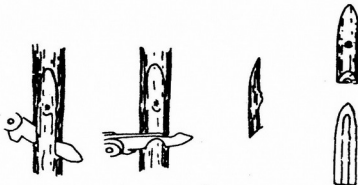
- ໃຊ້ມິດຂີດເປືອກຕົ້ນຕໍສູງຈາກໂຄນຮາກ ຄົວ ຊຸດນ ສອງເອບຄຽງຄູ່ກັນ , ບາດເນັ້ນໃຫ້ຍາວ ໒,໔ - ໓ ຊຸດນ ແລະ ປາດລັດຂ້າງເທິງ ເອົາໄວ້ ; ແລ້ວໃຊ້ໝອກຢູ່ສັນມິດ ຫລື ເອົາຢູ່ປາຍດ້ານມິດແກະເປືອກແຕ່ເທິງ ລົງລຸ່ມ ໃຫ້ອາອອກ ແລະ ຕັດໝູ່ ໓ ສ່ວນ ໔ .
- ນຳກິ່ງຍອດໝໍ່ຕາມາປາດເສືອນເອົາໝໍ່ຕາແຕ່ລຸ່ມຂຶ້ນເທິງທັງເປືອກ ແລະ ແກນບາງ ໆ ຍາວ ໓ - ໔ ຊຸດນ ; ແກະລອກເອົາແຕ່ເປືອກໝໍ່ ຕາອອກຈາກຍອດໝໍ່ລະວັງຢາໃຫ້ພິຖົກປາກບາດໝໍ່ຕາ. ແລ້ວຕັດໃຫ້ ເປັນຮູບສີ່ຫລ່ຽມຍາວ ໒,໔ - ໓ ຊຸດນ .
- ນຳເປືອກໝໍ່ຕາໄປສ່ວນໃສ່ປາກບາດຂອງຕົ້ນຕໍທີ່ປາດໄວ້ກ່ອນແລ້ວນັ້ນ , ແລະ ຈັດປາກບາດໃຫ້ສະເໝີກັນ .
- ຈາກນັ້ນ ກໍ່ໃຊ້ເຫຍຜາຢາງຂະໜາດ ໑ ຫລື ໑,໔ ຊຸດນ ຄຽນມິດ ແຕ່ລຸ່ມຂຶ້ນເທິງ ໂດຍປິດໝໍ່ຕາໜຶ່ງ ເພື່ອປ້ອງກັນນ້ຳເຂົ້າເອົາໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ .
- ປະມານ ໑ ຫາ ໒ ອາທິດ ກໍ່ແກຜາຢາງອອກ, ເມື່ອສັງເກດເຫັນໝໍ່ຕາບໍ່ແຫ້ວແຫງແລ້ວກໍ່ຄຸນໝໍ່ມິດໄວ້ອີກໂດຍຈິ່ງໝໍ່ຕາເອົາໄວ້ .
- ຕໍ່ມາ ໑ ຫາ ໒ ອາທິດກໍ່ຕັດຍອດຕົ້ນຕໍສູງຈາກບ່ອນຕໍ່ແຕ່ ໑໐ ຫາ ໑໒ ຊຸດນ ເພື່ອໃຫ້ໝໍ່ຕາແຕກຍອດໃຫ້ມ່ອນໆ .

ໝາຍເຫດ: ການຕິດຕາວິທີ ໃຊ້ກັບໝາກຫັນ, ໝາກສີດາ; ອາໂວກາ, ໝາກນ້ວງ..

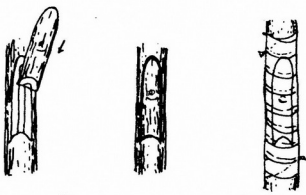
ຮູບ ໒.໗. ການຕິດຕາແບບວົງເລບ.

໑. ການກະກຽມສ່ວນຕໍ່ເມື່ອຕິດຕາແບບວົງເລບ.

໒. ການຄັດເລືອກຕາຕ້ນ ໄມ້ສັນຕິ.

໓. ການນຳເອົາຕາຕ້ນ ໄມ້ສັນຕິປະກົບເຂົ້າກັບຕ້ນຕໍ່ແລ້ວ ໃຊ້ເຫຍບຄຽນ ໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ

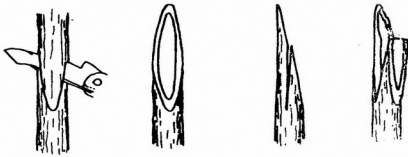
ໆ. ການຕິດຕາແບບວົງເລັບ (ຮູບ ໒.໗)

- ນຳຕົ້ນຕໍນາປາດເປັນຮູບວົງເລັບ ລົງໄປຫຼັງເປືອກ ແລະ ແກນໄມ້ຍາງ ໆ ແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມໃຫ້ປາກບາດຍາວແຕ່ ໒,໔ ຫາ ໔ ຊຕມ ແລະ ປາດລັດເອົາໄວ. ສ່ວນປາກບາດທີ່ປາດນັ້ນສູງຈາກລໍຮາກປະມານ ໒໐ ຫາ ໓໐ ຊຕມ.
- ນຳກື່ອງອອກໜໍ່ຕາແນວພັນດີນາປາດເປັນຮູບວົງເລັບແບບດຽວກັນກັບ ທີ່ປາດເທິງຕົ້ນຕໍ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງແກະແກນ ຫມ.
- ແລ້ວກໍນຳໄປສວມໃສ່ປາກບາດຂອງຕົ້ນຕໍ ຈັດແປງປາກບາດໃຫ້ສະເໝີ ກັນ ແລ້ວໃຊ້ຜາຢາງພັນຄຽນມັດໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ.
- ວິທີໄປເຮັດແບບການຕິດແບບປາດ.

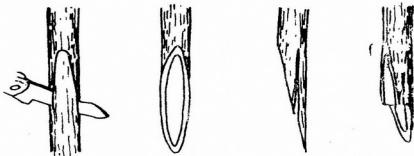
ໝາຍເຫດ:

ການຕິດຕາວິທີນີ້ ໃຊ້ກັບ ໄມ້ເນື້ອອ່ອນບາງປະເພດຕົວຢ່າງຄື : ໝາກອະງຸ່ນ, ໝາກນ້ຳ, ແລະ ໝາກກຽງບາງຊະນິດ.

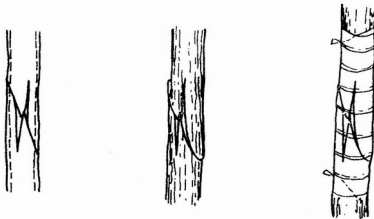
ຮູບ ໒.໑. ການຕັ້ງສຽບຍອດແບບເຂົ້າໝໍ້.

໑. ການກະກຽມຕົ້ນຕໍເພື່ອຕັ້ງສຽບຍອດ.

໒. ການຄັດເລືອກຍອດໝໍ້ດີ.

໓. ການປະຈັບຍອດໝໍ້ດີເຂົ້າກັບຕົ້ນຕໍແລ້ວໃຊ້ເຫຍື້ອຄຽນ ໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ.

2.4.4 ການຂະຫຍາຍພື້ນດ້ວຍການຕໍ່ສຽບຍອດ

ການຂະຫຍາຍພື້ນດ້ວຍການຕໍ່ສຽບຍອດນີ້ ມີຫລາຍວິທີດ້ວຍກັນ ແຕ່ໃນໜັງສືນີ້ຈະ ອີ້ແນບນຳການໃຊ້ທີ່ໄດ້ຜົນມາແລ້ວ ໒ ວິທີ :

ກ. ການຕໍ່ສຽບຍອດແບບເຂົ້າລິ້ນ. (ຮູບ ໒.໑).

ການຕໍ່ສຽບຍອດແບບເຂົ້າລິ້ນນີ້ ທັງຕົ້ນຕໍ ແລະ ກຶງຍອດພັນ ມີສ່ວນປະສານ ກັນ ແໜ້ນໜາ ແລະ ບາດແຜຈະຕິດກັນໄດ້ໄວ ຍ້ອນເຍື່ອຈະເລີນທັງສອງສ່ວນປະສານກັນ ໄດ້ແນບສະນິດດີ.

- ນຳຕົ້ນຕໍມາປາດແບບຝານບວຍຂັ້ນເທິງໃຫ້ປາກບາດຍາວແຕ່ ໓ ຫາ ໔ ຊຸດ, ສູງຈາກໂຄນຮາກ ໒໐ - ໓໐ ຊຸດ. ແລ້ວແບ່ງປາກບາດນັ້ນອອກເປັນ ໓ ສ່ວນ ແລະ ໃຊ້ມິດຜ່າສ່ວນທີ ໒ ອ້າງເທິງລົງມາ.
- ນຳກຶງຍອດພັນມາປາດແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມແບບດຽວກັນທີ່ປາດໄວ້ເທິງຕົ້ນຕໍນັ້ນ. ແບ່ງປັນປາກບາດອອກເປັນ ໓ ສ່ວນ, ຜ່າສ່ວນທີ ໑ ຂອງປາຍປາກບາດ ທີ່ຢູ່ໃນຍອດພັນນັ້ນຂັ້ນເທິງ.
- ແລວກຳເອົາຍອດພັນນັ້ນ ໄປສຽບໃສ່ປາກບາດຂອງຕົ້ນຕໍ ໂດຍຈັດລຸ້ນ ທັງ ສອງສອດເຂົ້າກັນດີແລ້ວ ກໍເອົາເທບພັນກວາງ ໒ ຊຸດ ຄຽມມັດໄວ້ ໃຫ້ ແໜ້ນ.
- ປະມານ ໖ - ໘ ອາທິດ ກຶງຍອດພັນກໍຈະແຕກຍອດໃໝ່ຂຶ້ນມາ. ນຶ່ງເດືອນ ຕໍ່ມາກໍ່ແຕກເທບພັນອອກ.

ໝາຍເຫດ:

ວິທີແບບນີ້ ໃຊ້ກັບໄມ້ເນື້ອແຂງ ແລະ ມີເປືອກບາງໄດ້ຜົນດີຕົວຢ່າງຄື: ລຳໂຍ, ລຳຈີ້, ອະງຸ່ນ, ໝາກນາວ, ໝາກນວ່ງ.

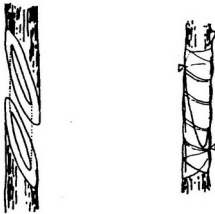
ຮຽນ ໒.໖. ການຕັ້ງສຽບຍອດພາຍຝາຍວຍ.

໑. ການກະກຽມຕົ້ນຕໍ່ເພື່ອຕັ້ງສຽບຍອດ.

໒. ການຄັດເລືອກຍອດພັນດີ.

໓. ການປະກົບຍອດພັນດີເຂົ້າກັບຕົ້ນຕໍ່ແລ້ວໃຊ້ຕອບຄຽນ ໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ.

ຂ. ການຕໍ່ສູ້ບຍອດແບບຝ່າຍບວບ. (ຮູບ ໒.໕).

ການຕໍ່ສູ້ບຍບັນ ຄ້າຍກັບວິທີຕໍ່ແບບເຂົ້າລົມ ໂດຍເຮັດປາກບາດແບບຝ່າຍ
ບວບແຕ່ບໍ່ຜ່າປາກບາດໃຫມ່ລົມ ເພື່ອສອດເຂົ້າກັນ.

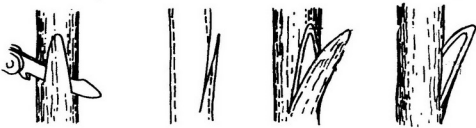
- ນຳກຶ່ງຕົ້ນຕໍ່ນາປາດຝ່າຍເປັນຮູບຝ່າຍບວບ ແຕ່ລຸ່ມຂຶ້ນເທິງໃຫ້ປາກບາດຍາວ
ແຕ່ ໓ ໔ ຊຕມ, ສູງຈາກໂຄນຮາກ ໒໐ - ໓໐ ຊຕມ.
- ແລວນຳກຶ່ງຍອດພັນນາປາດຝ່າຍເປັນຮູບແບບດຽວກັນດັ່ງທີ່ໄດ້ປາດໄວ້ ເທິງ
ຕົ້ນຕໍ່ນັ້ນ.
- ຫລັງຈາກນັ້ນ ກິນນຳປາກບາດທັງສອງມາປະກົບເຂົ້າກັນແລ້ວກໍ່ໃຊ້ ເທບພັນ
ຄຽນມັດໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ.
- ປະມານ ໖ - ໘ ອາທິດ ກຶ່ງຍອດພັນກໍ່ຈະແຕກຍອດໃຫມ່ຂຶ້ນມາ. ໜຶ່ງ
ເດືອນຕໍ່ນາກໍ່ແກ່ເທບພັນອອກ.

ໝາຍເຫດ:

ວິທີ ນຳໃຊ້ກັບຕົ້ນໄມ້ເນື້ອອ່ອນ ຫລື ແຂງແຕ່ມີເປືອກບາງ ແລະ ລອກງ່າຍຕົວ
ຢ່າງຄື : ສົ້ມຂຽວຫວານ, ໝາກນາວ, ໝາກນ່ວງ, ອາໂວກາ.

ຮູບ ໒.໑໐. ການຕໍ່ສຽບຂ້າງແບບເຂົ້າໝັ້ນ.

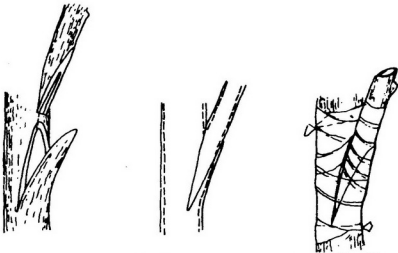
໔໗

໑. ການກະກຽມຕົ້ນຕໍເມື່ອຕໍ່ສຽບຂ້າງ.

໒. ການຄັດເລືອກພັນດີ.

໓. ການປະກົບພັນດີເຂົ້າກັບປາກບາດຂອງຕົ້ນຕໍແລ້ວໃຊ້ເຫຍບຄຽນ ໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ.

2.4.5 ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການຕໍ່ສຽບຂ້າງ

ວິທີການຂະຫຍາຍພັນແບບນີ້ຕົ້ນຕໍຈະຕ້ອງມີຂະໜາດໃຫຍ່ກ່ວາກົງຍອດພັນ ແລະ ໃບການຕໍ່ສຽບນີ້ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຕັດຍອດຕົ້ນຕໍອອກ.

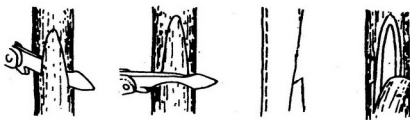
ສ່ວນກົງຍອດພັນນັ້ນ ຈະຕ້ອງຄັດລອກເອົາສະເພາະກົງທີ່ມີຕາໃບຂະຫຍາຍ ຕົວສວດເໝີເປັນໜ້ອຍ ແລະ ກໍຕັດໃບໃນຍອດພັນອອກ ໃຫ້ເຫຼືອພຽງການໃບ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໔ - ໗ ວັນ ການໃບຈະຫຼົ້ມ ແລະ ກໍຕັດແຍກອອກຈາກກົງຕົ້ນແມ່ ນາຕຽມ ຂະຫຍາຍພັນຕໍ່ໄປ. ໜ້າພັນແຕ່ລະໜ້ອຍາວແຕ່ ໑໒ - ໑໔ ຊຸຕນ.

ກ. ການຕໍ່ສຽບຂ້າງແບບສຽບຫຼົ້ມ. (ຮູບ ໒.໑໐)

- ນຳຕົ້ນຕໍທີ່ໄດ້ຍຳລຸງ ໄວ້ແລ້ວນາປາດຝານເປືອກແລະແກນເຈ້ຍລົງໄປ ໓ - ໔ ຊຸຕນ ເຂົ້າໄປໃນເນື້ອໄມ້ປະມານ ໑ສ່ວນ ໔. ຄວນເຮັດສູງຈາກຄຳ ໒໐-໓໐ ຊຸຕນ.
- ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກິນຳກົງຍອດພັນນາປາດເປັນຮູບຝານບວບຍາວລົງໄປ ແລະ ປາດອີກຂ້າງໜຶ່ງໃຫ້ເປັນຮູບຫຼົ້ມ ປາກບາດທັງສອງຂ້າງຍາວ ໓ - ໔ ຊຸຕນ.
- ແລ້ວກິນຳກົງຍອດພັນນັ້ນສຽບລົງໄປປາກບາດຂອງຕົ້ນຕໍ. ຈັດປາກບາດ ໃຫ້ສະເໝີກັນ ແລ້ວກໍໃຊ້ເທບຢາງພັນມັດໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ ໂດຍຈົ່ງຍອດພັນ ເອົາໄວ້.
- ປະມານ ໖ - ໘ ອາທິດ ເມື່ອກົງຍອດພັນແກ່ຍອດໃໝ່ແລ້ວຈະຕ້ອງ ຕັດຍອດຕົ້ນຕໍ (ສູງຈາກບ່ອນຕໍ່ປະມານ ໑໐ ຊຸຕນ. ອອກໜຶ່ງເດືອນຕໍ່ມາ ກໍແກ່ເທບພັນອອກ.

ໝາຍເຫດ: ການສຽບຂ້າງແບບນີ້ ໃຊ້ກັບໝາກນ້ວງ, (ໝາກເດືອ ແລະ ດອກໄມ້ ປະດັບ).

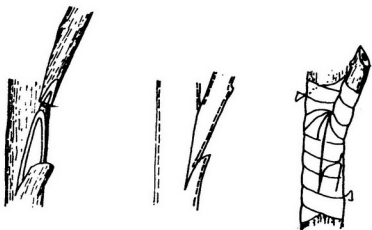
ຮູບ ໒.໑໑. ການຕໍ່ສຽບຂ້າງແບບວົງເລັບດັດແປງ.

໑. ການກະກຽມຕົ້ນຕໍເພື່ອຕໍ່ສຽບຂ້າງ.

໒. ການຄັດເລືອກຕົ້ນພັນດີ.

໓. ການປະກົບຕົ້ນພັນດີເຂົ້າກັບປາກບາດຂອງຕົ້ນຕໍແລະໃຊ້ເຫຍື້ອຄຽນໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ.

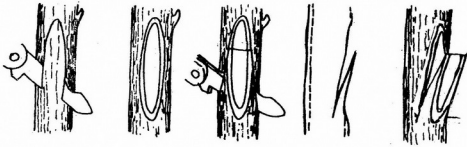
ຂ. ການຕໍ່ສູ້ບູນຮຸນຮູບວົງເລັບດັດແປງ (ຮູບ ໒.໑໑)

ການຕໍ່ສູ້ບູນຮຸນຮູບດັດແປງ ແລະ ກົງຍອດພັນເກືອບຈະເຫຼົ້າກັນ.

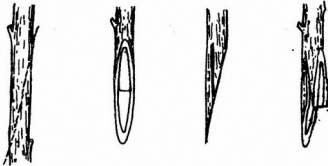
- ນຳກົງຕົ້ນຕໍນາປາດຝານທັງເປືອກ ແລະ ແຮມເຈ້ຍລົງໄປ ໓-໔ ຊຸດນເຂົ້າໄປໃນເນ້ອໄມ້ ໑ ສ່ວນ ໔ ແລວປາດລັດໄວ້ເປັນຮູບວົງເລັບ.
- ນຳກົງຍອດພັນນາປາດແບບຝານບວບປາກບາດຍາວ ໔ - ໕ ຊຸດນ. ແລວປາດຂາງຫລັງອອກອີກປະມານ ໐,໕ - ໑ ຊຸດນ.
- ແລວກັນນຳກົງຍອດພັນນັ້ນມາສູບໃສ່ປາກບາດຂອງຕົ້ນຕໍ ດັດແປງປາກບາດທີ່ມີເຍືອຈະເລີນໃຫ້ເຂົ້າກັນດີແລວໃຈເຕບຢາງຄຽນພັນນັດໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ ໂດຍຈົ່ງຍອດພັນເອົາໄວ້.
- ວິທີຕໍ່ໄປແມ່ນເຮັດແບບສູບຫລິ້ນ.

ໝາຍເຫດ: ການຕໍ່ສູ້ບູນຮຸນຮູບ ໃຊ້ກັບໄມ້ເນ້ອອ່ອນ ແລະ ແຂງແຕ່ມີເປືອກຍາງ. ຕົວຢ່າງ: ໝາກນ່ວງ, ໝາກເປືອງ, ໝາກກຽງ, ພິກໄຫ, ອະງຸ່ນ.

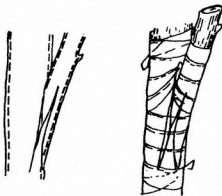
ຮູບ ໒.໑໒. ການຕໍ່ສຽບຂ້າງແບບເຂົ້າລົມ.

໑. ການກະກຽມຕົ້ນຕໍ່ເນື້ອຕໍ່ສຽບຂ້າງ.

໒. ການຄັດເລືອກຕົ້ນພັນດີ.

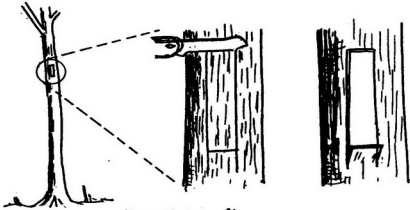

໓. ການປະກົບຕົ້ນພັນດີເຂົ້າກັບປາບາດຂອງຕົ້ນຕໍ່ແລ້ວໃຈ້ເທບຄຽນ ໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ

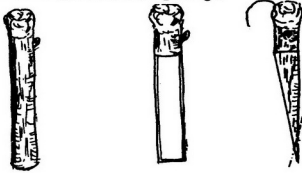
ຄ. ການຕໍ່ສຽບຂ້າງແບບເຂົ້າລິ້ນ. (ຮູບ ໒.໑໒)

- ນຳຕົ້ນຕໍ່ມາປາດຝານເຂົ້າໄປເຜີ້ອເປືອກ ແລະ ແກນນ້ອຍໜຶ່ງເປັນຮູບຍາວ ປະມານ ໓ - ໔ ຊຸຕມ. ແລວໃຊ້ມິດປາດ. ປາກບາດເປັນ ໓ ສ່ວນແລະ ປາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂ້າງເທິງເຈ້ຍລົງ ໒ - ໓ ຊຸຕມ, ເຂົ້າໄປໃນແກນໄມ ໒ ມມ .
- ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກໍ່ນຳກິ່ງຍອດພັນມາປາດຝານເປັນຮູບຝານບວບ ປາດຍາດ ໓ - ໔ ຊຸຕມ. ແບ່ງປາກບາດເປັນ ໓ ສ່ວນ ແລະ ໃຊ້ມິດຜ່າແກນ ຍອດໄວ້ສ່ວນທີ ໑ ຂ້າງລຸ່ມຂັ້ນເທິງ ໒ - ໓ ຊຸຕມ. ເພື່ອໃຫ້ເປັນລິ້ນ.
- ຕໍ່ມາກໍ່ເອົາຍອດພັນນັ້ນສຽບໃສ່ປາກບາດຂອງຕົ້ນຕໍ ຈັດໃຫ້ລິ້ນທັງສອງ ສອດເຂົ້າກັນແລວໃຊ້ເຕຍພັນຄຽນມັດໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ ໂດຍຈິ່ງຍອດໜ້າພັນເອົາໄວ້.
- ປະມານ ໖ - ໘ ອາທິດ ເມື່ອກິ່ງຍອດພັນແຕກຍອດອ່ອນ ແລະ ໃບແລວຈະຕ້ອງຕັດຍອດຕົ້ນຕໍ ສູງຈາກຮອຍຕໍ່ ໗ - ໑໐ ຊຸຕມ.

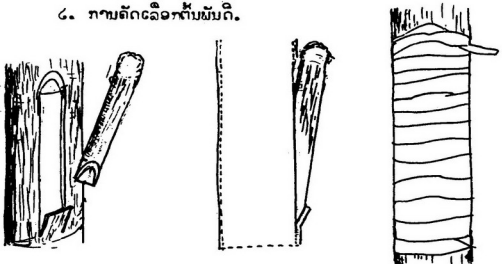
ຮູບ ໒.໑໓. ການຕໍ່ສຽບຂ້າງແບບສຽບເປືອກ.

໑. ການກະກຽມຕົ້ນຕໍ່ເພື່ອຕໍ່ສຽບຂ້າງ.

໒. ການຕັດເລືອກຕົ້ນພັນດີ.

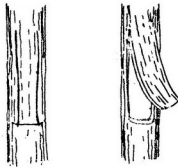
໓. ການປະກົບຕົ້ນພັນດີເຂົ້າກັບປາກບາດຕົ້ນຕໍ່ແລ້ວໃຊ້ເຕບຄຽນ ໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ.

໘. ການຕໍ່ສູ້ຂອງແບບສຽບເປືອກ (ຮູບ ໒.໑໓)

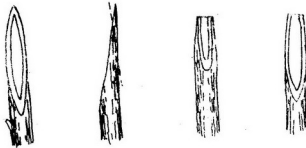
- ການຕໍ່ແບບນີ້ໃຊ້ກັບຕົ້ນຕີຟຸ່ງໄວ້ກ່ອນແລ້ວ ແລະ ມີໜ້າຕ້ອງໃຫຍ່ແຕ່ ໓-໑໐ ຊຸດ ແລະ ບ່ອນທີ່ຈະຕໍ່ຕ້ອງສູງຈາກຄໍຮາກແຕ່ ໐,໔ - ໑ ມ.
- ໃຊ້ມິດຂີດເປືອກຕົ້ນຕີ ໒ ຮອບຄຽງຄູ່ກັນເປັນຮູບສີ່ຫຼ່ຽມຍາວລົງໄປ ໔ - ໘ ຊຸດ. ແລະ ປາດລັດຂ້າງເທິງເອົາໄວ້.
- ແລ້ວໃຊ້ມິດແກະເປືອກໃຫ້ອາອອກ ແລະ ຕັດເປືອກນັ້ນຖິ້ມຈົ່ງ ໄວ້ມຽງ ໑ ຊຸດ ຫ່າງລຸ່ມ.
- ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍນຳກົງຍອດພັນດີ ຊຶ່ງມີໜ້າຕ້ອງຂະໜາດ ໑ - ໑, ໔ ຊຸດ ມາປາດຝານເປັນຮູບຝານຍວບ ປາກຍາດຍາວແຕ່ ໔ - ໗ ຊຸດ ແລະ ປາດຂ້າງຫຼັງອີກເທື່ອໜຶ່ງໃຫ້ເປັນຮູບສີ່ຫຼ່ຽມ ປາກຍາດຍາວ ໐,໔ - ໑ ຊຸດ ແລ້ວກໍນຳກົງຍອດພັນ ໄປສຽບໃສ່ປາກຍາດຂອງຕົ້ນຕີ.
- ຈັດແປງປາກຍາດທັງສອງໃຫ້ແນບສະໝິດກັນດີແລ້ວກໍໃຊ້ເທບພັນ ຂະໜາດ ໒,໔ - ໓,໔ ຊຸດ. ຄຽນພັນມັດໄວ້ໜີດທັງໝົດຕາ ເມື່ອປ້ອງກັນນ້ຳເຂົ້າ.
- ປະມານ ໔ - ໖ ອາທິດ ກໍແກ້ເທບພັນອອກ ຫາກຍອດໝົດຕາຍັງຂຽວຢູ່ ກໍຄຽນມັດໄວ້ອີກ ໂດຍຈຶ່ງຍອດໝົດຕາເອົາໄວ້.
- ຫຼັງຈາກນັ້ນປະມານ ໑ ເດືອນ, ກົງຍອດພັນຈະແຕກຍອດອ່ອນ ແລະ ໃບອອກມາແລ້ວຈະຕ້ອງຕັດຍອດຕົ້ນຕີ ສູງຈາກຮອຍຕໍ່ ໗ - ໑໐ ຊຸດ.

ໝາຍເຫດ: ເນື່ອງຈາກ ຕົ້ນຕີ ເປັນຕົ້ນໃຫຍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຄວນຕໍ່ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ໒ ຫລື ໓ ຈຸດ ໃນລະດັບດຽວກັນ.

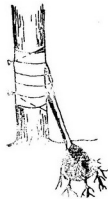
ຮູບ ໒.໑໔. ການຕໍ່ເສີມຮາກແບບສຽບເປືອກ

໑. ການກະກຽມຕົ້ນແນ່ພື້ນທີ່ຈະເສີມຮາກ.

໒. ການຄັດເລືອກຕົ້ນຕໍ່ແຂງແຮງ.

໓. ການປະກົບຕົ້ນຕໍ່ຂໍ້ກັບປາກບາດຂອງຕົ້ນແນ່ພື້ນ.

໔. ຕົ້ນຕໍ່ຍື່ງຈາກຄຽນດ້ວຍເທບແລ້ວ

2.4.6 ການຂະຫຍາຍພື້ນດ້ວຍການຕໍ່ເສີມຮາກ

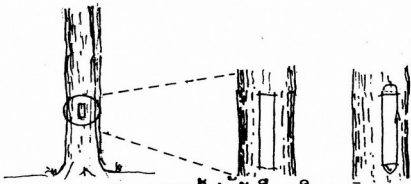
ການຂະຫຍາຍພື້ນດ້ວຍການຕໍ່ເສີມຮາກເປັນວິທີໜຶ່ງທີ່ຊາວສວນຄວນຈະນຳ ໃຊ້ ເພາະການຕໍ່ເສີມຮາກນັ້ນຜົນໄດ້ຫຼາຍປະການຄື :

໑. ຊ່ວຍຄຳ້ບັນດັນ ໄມ້ໃຫ້ແໜ້ນໜາຂຶ້ນຕື່ມ ແລະ ຕໍ່ອາຍຸເຖິງທີ່ປູກດ້ວຍງຳ ໂໜມ ຫລື ປັກຊຳໃຫ້ແຂງແຮງມີຮາກແກວ ເໝືອນຕົ້ນທີ່ປູກດ້ວຍແກ່ນ.
໒. ຊ່ວຍດຶງດູດເອົາອາຫານຈາກໃຕ້ດິນ ຂຶ້ນໄປລ້ຽງຕົ້ນໄມ້ໄດ້ຫຼາຍກວ່າປົກກະ ຕິເພາະເຫດຜົນວ່າ ມີຮາກຈາກຕົ້ນທີ່ເສີມໄວ້ດຶງດູດຂຶ້ນໄປລ້ຽງຊ່ວຍ ເພີ່ມ ຕື່ມ. ຈະອໍແມະນຳ ໒ ວິທີ .

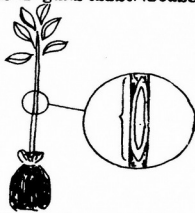
ກ. ການຕໍ່ເສີມຮາກແບບຮູບເປືອກ (ຮູບ ໒.໑໔)

- ນຳຕົ້ນຕໍທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ຄວນມີໜ້າຕ່າງແຕ່ ໐,໔ - ໑ ຊຸຕມ ໄປຟັງໄວ້ ກັບຕົ້ນ ໄມ້ທີ່ຈະເສີມຮາກໃສ່ນັ້ນ (ຕົ້ນແມ່) ຫ່າງຈາກຕົ້ນ ໄມ້ປະມານ ໑໔ - ໒໐ ຊຸຕມ .
- ໂມ້ນຳຕົ້ນຕໍ ໄປທຽບໃສ່ຕົ້ນ ແມ່ນັ້ນ ເພື່ອກະຕວງເບິ່ງບ່ອນຈະ ປາດປາກ ບາດໃສ່ຕົ້ນຕໍ ແລະ ຕົ້ນແມ່ພັນໃຫ້ສະເໝີກັນ.
- ໃຊ້ມີດປາດເປືອກຕົ້ນ ໄມ້ເປັນຮູບ ໔ ຫລ່ຽນຍາວແລ້ວແກະເປືອກໃຫ້ ອ້າ ອອກ, ປາກບາດຍາວ ໓ ຫາ ໔ ຊຸຕມ.
- ຕໍ່ນຳກໍ່ປາດຍອດຕົ້ນຕໍເປັນຮູບຝາມບວບ ແລະ ປາດຂ້າງຫລັງອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ເປັນຮູບສີ່ຫຼ່າງປາກບາດຍາວ ໓ - ໔ ຊຸຕມ.
- ຫລັງຈາກນັ້ນກໍ່ສອດປາກບາດຕົ້ນຕໍສ່ວນໃສ່ປາກບາດຂອງຕົ້ນ ໄມ້ນັ້ນ ຈັດແປງ ເນື້ອເປືອກໃຫ້ແບບເຂົ້າກັນດີແລ້ວກໍ່ໃຊ້ເທບຄຽນນັດໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ.
- ຫາກຕົ້ນ ໄມ້ໃຫຍ່ກືນ ໄປກໍ່ໃຊ້ເທບຄຽນນັດອາດຮູບອ່ອນຂະໜາດ ໒ ຊຸຕມ ຕອກຕົ້ນຕໍ ຕິດໃສ່ກັບຕົ້ນ ໄມ້ນັ້ນແລ້ວໃຊ້ຂີ້ປິດປາກບາດເອົາໄວ້.

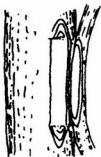
ຮູບ ໒.໑໔. ການຕໍ່ເສັ້ນຮາກແບບປະກົບງໍາ.

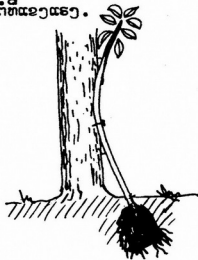
໑. ການກະກຽມຜັ່ນ ໄມ້ພື້ນທີ່ຈະເສັ້ນຮາກ.

໒. ການຄັດເລືອກຜັ່ນຕົ້ນທີ່ແຂງແຮງ.

໓. ການປະກົບປາກບາດຂອງຕົ້ນ ແມ່ພື້ນຈັບປາກບາດຂອງ ຕົ້ນ ຕໍ່.

໔. ການປະກົບປາກບາດທັງສອງຕົ້ນ ໃຫ້ແໜ້ນດ້ວຍເຫລັກຕາປູ໒ ຊຸດມ.

ຂ. ການຕໍ່ສືມຮາກແບບປະກົບງ່າ (ຮູບ ໒.໑໔)

- ນຳຕົ້ນຕໍທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ມີໜ້າຕ່າງແຕ່ ໐,໕ - ໑ ຊຸດມ ໄປຝັງໄວ້ກັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ຈະສືມຮາກໃສ່ນັ້ນ ຫ່າງຈາກຕົ້ນປະມານ ໑໕ - ໒໐ ຊຸດມ.
- ໂນນງ່າຕົ້ນຕໍໄປທຽບໃສ່ຕົ້ນແມ່ພັນ ເພື່ອກະຕວງເບິ່ງບ່ອນຈະປາດ.
- ໃຊ້ມິດປາດເປືອກຕົ້ນແມ່ເປັນຮູບໂລ່ຍ່າວ ໓ - ໔ ຊຸດມ.
- ແລວກໍປາດຝານງ່າຕົ້ນຕໍເປັນຮູບໂລ່ຍ່າວ ປາກບາດຍາວ ໓ - ໔ ຊຸດມ ເທົ່າກັບຕົ້ນແມ່ພັນ.
- ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກິນຳປາກບາດທັງສອງປະກົບເຂົ້າກັນໃຊ້ເຫຼັກຕາປູ້ມອຍ ຂະໜາດ ໒ ຊຸດມ ຕອກອັດໄວ້ແລວ ໃຊ້ເຊືອກຟາງຄຽນມັດໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ.
- ປະມານ ໖ ຫາ ໑໐ ອາທິດ ປາກປາດທັງສອງກໍຈະປະສານຕິດກັນ ແໜ້ນແລວກໍຫຳການຕັດຍອດຕົ້ນຕໍຖິ້ມ.

ໝາຍເຫດ: ການຕໍ່ສືມຮາກນີ້ ຖ້າຈະໃຫ້ດີແທ້ ຄວນສືມໃສ່ກັບຕົ້ນແມ່ຕົ້ນໜຶ່ງ ໒ ຫລື ໓ ຈຸດ.

2.4.7 ວິທີການປ່ຽນພັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ບຸກແລ້ວ

ປະຊາຊົນລາວສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ປູກຕົ້ນໄມ້ໂດຍໃຊ້ແກ່ນ, ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເປັນໝາກເພີນາແລ້ວສ່ວນຫລາຍກໍກາຍເປັນແນວພັນບໍ່ດີ ຫລື ວ່າປູກແຕ່ພັນພັນເນືອງເອົາໄວ້.

ຫາກວ່າຢາກຈະປ່ຽນຕົ້ນໄມ້ດັ່ງກ່າວເປັນພັນໃໝ່ແໜ້ນເຮົາກໍສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍໃຊ້ວິທີການຕໍ່ແບບຕ່າງໆ ນັ້ນມາໃຊ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

ກ. ການຈັດແຕ່ງຕົ້ນໄມ້ເພື່ອປ່ຽນພັນ.

ໃຊ້ເລື້ອຍຕັດຕົ້ນໄມ້ດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຖິ້ມທາງຫີດີກ່ອນໜ້າລະດູຝົນ ໂດຍຕັດໃຫ້ສູງ ຈາກໜ້າເພີປະມານ ໑-໑ , ໕໐ ແມັດ.

ຂ. ການຄັດເລືອກງ່າ ແລະ ຈັດຕຽນ.

ຫຼັງຈາກຕັດຕົ້ນໄມ້ແລ້ວ ໔-໖ ເດືອນ ຕໍ່ນັ້ນຈະແຕກໜໍ່ແໜງໃຫ້ເນື້ອອອກມາຈຳນວນຫລາຍ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະຕ້ອງຄັດເລືອກເອົາງ່າທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ໃຫຍ່ເທົ່າກັບສິດຳ ຫລື ໃຫຍ່ກ່ວາໄວ້ພຽງ ໓-໔ ງ່າ ທີ່ຢູ່ອ່ອນຕົ້ນໄມ້ສະມ່ຳສະເໝີກັນນອກຈາກນັ້ນ ຈະຕ້ອງຕັດຖິ້ມໝົດ.

ຄ. ວິທີການຕໍ່ປ່ຽນພັນ.

ຂ
ນ .

ຫລັກວິທີຕໍ່ປ່ຽນພັນໃໝ່ໃສ່ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຕັດໄວ້ນັ້ນຂຶ້ນກັບສະນິເວນຂອງຕົ້ນໄມ້ດັ່ງ

- ໃຊ້ວິທີການຕິດຕາ ຫມາກຄາຍ, ຫມາກໂປມ, ຫມາກຫັນ, ຫມາກມີ້, ຫມາກເພືອງ.
- ໃຊ້ວິທີການຕໍ່ສຸບຍອດ ຫລື ສຸບຂ້າງ: ຫມາກມ່ວງ, ຫມາກນາວ, ຫມາກລຳໄຍ, ລຳໄຍ, ລຳໄຍ ຫມາກອາງູນ.
- ສຳຫລັບຕົ້ນທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ ໓-໑໐ ຊຕມ ເຮົາສາມາດສຸບຂ້າງແບບ ສຸບເປືອກ (ເບິ່ງຮູບ) ຫລື ວິທີການຕິດຕາແບບຢາດ ແລະ ລອກເປືອກເປັນຮູບສີ່ຫລ່ຽມ.

ພາກທີ 3

ການຈັດສັນສ່ວນໜາກໄມ້ກິນໜາກ

3.1 ກົດຈະການທີ່ຈະດຳເນີນໃນການບຸກ

3.1.1 ການເລືອກສະຖານທີ່

ກ. ສະພາບຂອງໜ້າດິນ . ເຮົາຈະສ້າງສ່ວນໜາກໄມ້ກິນໜາກໃສ່ດິນບ່ອນທີ່ມີຄວາມຄອຍຊັນບໍ່ຫລາຍປານໃດ (ຄວບມີຄວາມຄອຍຊັນຕໍ່ກໍ່ວ່າ 40%) ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການເຊາະເຊືອນຂອງດິນ, ເຮົາຄວນຈະປູກຕົ້ນໄມ້ຕາມເສັ້ນລະດັບສຳຫລັບດິນທີ່ມີຄວາມຄອຍຊັນສູງແຕ່ 40 % ຂຶ້ນໄປ.

ຂ. ສະພາບຂອງດິນ. ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຢູ່ຕາມທຳມະຊາດ ມັນສະແດງອອກເຖິງສະພາບຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ດິນຢູ່ຕາມຫວ່າງພູເຂົາ, ຊຶ່ງນ້ຳໄດ້ນຳມາທອນໂຮມໄວ ແລະ ເປັນດິນນ້ຳຖວມ, ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນຫລາຍກວ່າດິນທີ່ຢູ່ບ່ອນຄອຍຊັນ. ອີກຕົວຢ່າງໜຶ່ງດິນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຫີນປູນເໝາະສົມສຳຫລັບການປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໜາກໂດຍທົ່ວໄປເວັ້ນແຕ່ບາງຊະນິດຕ້ອງການດິນທີ່ເປັນກົດເຊັ່ນ: ຕົ້ນກາເຟ.

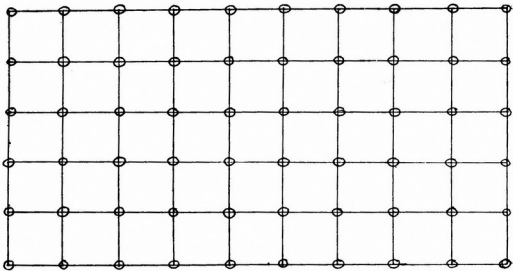
ຄ. ຜູ້ທີ່ປູກຕົ້ນໄມ້ ຕ້ອງພິຈາລະນາເຖິງດ້ານເສດຖະກິດ, ການຄ້າຂອງພື້ນ ແກ້ຍກ່ຽວກັບໜີ້ສະນັ້ນ ຂາວສ່ວນຄວນຄັດເລືອກສະຖານທີ່ສ້າງສ່ວນໃສ່ບ່ອນໃກ້ ການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງກໍ່ໃຫ້ສະດວກ (ຫາງບົກ ຫລື ຫາງນ້ຳ) ສ່ວນຫລາຍຖາວ່າ ໜາກພື້ນຂອງການຜະລິດນັ້ນຫາກໜັກ ແລະ ອີ່ງອໍ້ (ເຊັ່ນ: ກວຍ, ໜາກນັດ, ໜາກມ່ວງ, ໜາກແຕງ) .

3.1 2 ລະດູການບຸກ

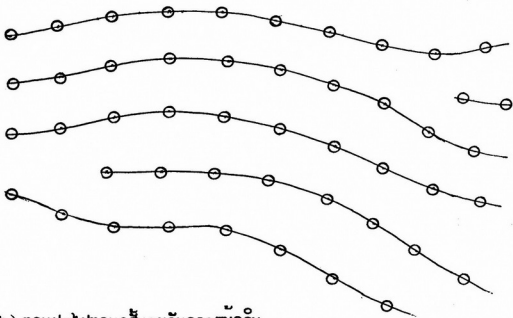
ລະດູການທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດຂອງການປູກຕົ້ນໄມ້ແມ່ນໃນທ້ອງເດືອນ ມິຖຸນາ (6 ສາກົນ) ຊຶ່ງເປັນເດືອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງລະດູຝົນ. ເຮົາບໍ່ຕ້ອງຮິບອອນປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໜັ້ນກັບຝົນຕົກຊຸດທຳອິດຂອງເດືອນ ເນສາ ຫລື ເດືອນພຶດສະພາ, ດ້ວຍເຫດວ່າ ຫລັງຈາກນັ້ນຢ້ານຈະພົບຄວາມແຫງແລງອີກ.

ກົງກັນຂ້າມ, ເຮົາບໍ່ຄວນປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ຊາເກີນໄປ ຫລັງຈາກເດືອນ ສິງຫາເພາະ

ຮູບ ວິ.໑. ວິທີການປຸກ.

a) ການປຸກແບບສີ່ຫລ່ຽມຈະຕຸ້ລັດ.

b) ການປຸກໄປຕາມເສັ້ນລະດັບຂອງໝ້າດິນ.

ວ່າຕົນ ໄມ້ຈະບໍ່ມີ ໂອກາດຂະຫຍາຍຮ່າກໃຫ້ແຂງແຮງ ກ່ອນຈະເຖິງຕົ້ນລະດູແລ້ງ.

ຄຳຕັກເຕືອນດັ່ງກ່າວນັ້ນບໍ່ຈຳເປັນໃຊ້ສະເພາະໃນການປູກຕົ້ນ ໄມ້ລຽບຕາມແຖມນ້ຳ ຫວຍ ຫລື ວ່າອ່ອນຂາງເຮືອນຂອງເຈົ້າຂອງສວນດ້ວຍເຫດວ່າ ການປູກປະເພດນີ້ເຮົາ ສາມາດມີນ້ຳຮັດຢ່າງພຽງພໍຕະຫຼອດເວລາທັງໝົດ ໄມ້ກຳລັງປູກໃໝ່.

3.1.3 ຫຼັກແລະວິທີການໃນການປູກ, ໄລຍະປູກລະ ຫວ່າງຕົ້ນໄມ້

ກ. ວິທີໃນການປູກ. ຫຼັກການປູກມີສອງຢ່າງທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນ ສະຖານີບ້ານຊຽງມວກ ໂດຍໄດ້ແນະນຳໃຫ້ຊາວສວນ ປູກແບບທີ່ຫລຸ່ມກະຕຸລັດ ແລະ ປູກໄປຕາມເສັ້ນ ລະດັບ ຂອງໝາດິນ (ຮູບ ມີ. ຈ).

ໃນການປູກແບບຈະຕຸລັດນັ້ນ ແມ່ນ ໄລຍະປູກແຕ່ລະດ້ານຂອງຕົ້ນ ໄມ້ໃຫ້ເທົ່າກັນໝົດ, ການປູກດ້ວຍວິທີນີ້ ແມ່ນປູກໃສ່ບ່ອນດິນພຽງ ແລະ ມີຄວາມຄ້ອຍຈຸ້ນແດ່ເລັກນ້ອຍ (ເຕົວ ຢ່າງ, ຄວາມຄ້ອຍຈຸ້ນຕໍ່ກໍວ່າ ໑໕ *).

ໃນເມື່ອໝາດິນຫາກມີຄວາມຄ້ອຍຈຸ້ນສູງກ່ວາ ໑໕* ການປູກຕົ້ນໄມ້ຄວນປູກ ໄປ ຕາມເສັ້ນລະດັບ, ໄລຍະປູກລະຫວ່າງຕົ້ນພາຍໃນແຖວ ແມ່ນບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ. ກົງກັນ ຂ້າມ. ໄລຍະຫວ່າງແຖວພາຍໃນແຕ່ລະແຖວນັ້ນ ແມ່ນປ່ຽນແປງ ໄປຕາມຄວາມຄ້ອຍຈຸ້ນ ຂອງໝາດິນ : ຖ້າຫາກດິນຈຸ້ນຫລາຍ ໄລຍະລະຫວ່າງສອງແຖວຈະຕ້ອງແຄບເຂົ້າ, ກົງ ກັນຂ້າມໃນກໍລະນີດິນຫາກບໍ່ຈຸ້ນຫລາຍສະພາບກໍຈະກົງກັນຂ້າມຄືກັນ.

ຂ. ໄລຍະປູກຂອງຕົ້ນ ໄມ້.

ໄລຍະຂອງການປູກຕົ້ນ ໄມ້ ຕ້ອງປ່ຽນແປງ ໄປຕາມແຕ່ລະຊະນິດຂອງຕົ້ນ ໄມ້ ກິນ ຫນາກ ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ. ໃນເມື່ອ ດິນຫາກມີຄວາມອຸດົມສົມບູນສູງດັ່ງ ໄລຍະປູກທີ່ໃຊ້, ກໍຕ້ອງກວາງຂຶ້ນກ່ວາຫຳມະດາ ໃນຫຳນອງທີ່ໄປແລວ, ປູກຕາມຮ່ອມ ພູບ່ອນທີ່ມີດິນອຸດົມສົມບູນ ໄລຍະປູກນັ້ນຕ້ອງຖືເປັນສຳຄັນກ່ວາດິນໂພນທີ່ມີຄວາມອຸດົມ ສົມ ບູນຈຳກັດ.

ຊາວກະສິກອນຄິດຢູ່ເລື້ອຍໆ ວ່າການເພີ່ມຈຳນວນຕົ້ນໃຫ້ຫລາຍໃນເນື້ອທີ່ປູກ. ຜົນ ເກັບກຸ້ນກໍຈະເພີ່ມຂຶ້ນຫລາຍ. ເຫດຜົນນັ້ນມີຈະເປັນໄປໄດ້ສະເພາະຂັ້ນຕົ້ນເທົ່ານັ້ນ, ໃນ ເມື່ອຕົ້ນໄມ້ກຽກວມເນື້ອທີ່ໃນວົງແຄບ. ແຕ່ວ່າໃນເມື່ອຕົ້ນ ໄມ້ໃຫຍ່ເຕັມທີ່, ຕ້ອງການ ຈຸ່ມວ່າງເພື່ອໃຫ້ແສງສະຫວ່າງສອດສ່ອງລົງຂາງໃນຂອງງ່າ ແລະ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການ ຍາດແຍ່ງອາຫານລະຫວ່າງຕົ້ນຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ກັນ.

ຕາຕະລາງດັ່ງລຸ່ມນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ໄລຍະປູກຂອງຕົ້ນໄມ້ແຕ່ລະຊະນິດ ທີ່ໃຊ້

ປຸກໃນດິນໂພນ ທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນພໍປານກາງ ແລະ ຈຳນວນຂອງຕົ້ນໄມ້ຕໍ່ ເນັ້ນທີ່
 ໑ ເຮັກຕາ. ຕົວເລກດັ່ງກ່າວນີ້ ພິພາກເປັນຄຳແນະນຳທົ່ວໄປເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ສູດທ້າຍກໍ່
 ແມ່ນຊາວກະສິກອນເອງທີ່ຈະຕັດສິນບັນຫາເລື່ອງວາງ ໄລຍະຂອງການປຸກຕົ້ນໄມ້.

ຊະນິດຕົ້ນໄມ້	ໄລຍະປຸກ	ຈຳນວນຕົ້ນຕໍ່໑/ເຮັກຕາ
໑. ຫມາກນ່ວງ	໘ × ໘ ມ.	໑໕໖
໒. ລຳໂຍ	໘ × ໘ ມ.	໑໕໖
໓. ລິ້ມຈີ້	໘ × ໘ ມ.	໑໕໖
໔. ຫມາກພູ	໘ × ໘ ມ.	໑໕໖
໕. ອາໂວກາ	໘ × ໘ ມ.	໑໕໖
໖. ສົມຫິດ	໔ × ໔ ມ.	໔໐໐
໗. ຫມາກກຽງ	໖ × ໖ ມ.	໒໗໗
໘. ຫມາກຊຸກ	໖ × ໖ ມ.	໒໗໗
໙. ຫມາກນາວ ພິ້ນເມືອງ	໔ × ໔ ມ.	໔໐໐
໑໐. ຫມາກນາວພັນ (ຕາຣີຕິ)	໖ × ໖ ມ.	໒໗໗
໑໑. ຫມາກຫັນ	໔ × ໔ ມ.	໔໐໐
໑໒. ຫມາກລະມູດ	໗ × ໗ ມ.	໒໐໔
໑໓. ຫມາກຂາມ	໖ × ໖ ມ.	໒໗໗
໑໔. ຫມາກສິດາ	໔ × ໔ ມ.	໔໐໐
໑໕. ຫມາກຮຽງ	໓ × ໓ ມ.	໑.໑໑໑
໑໖. ຫມາກກວຍ	໓ × ໓ ມ.	໑.໑໑໑
໑໗. ຫມາກຄາຍ	໔ × ໔ ມ.	໖໒໕
໑໘. ຫມາກອາງຸ່ນ	໒ × ໔ ມ.	໑.໒໕໐
໑໙. ຫມາກຂຽບ	໔ × ໔ ມ.	໖໒໕
໒໐. ຫມາກນ້ຳນົມ	໔ × ໔ ມ.	໔໐໐
໒໑. ຫມາກນອນໄຂ່	໖ × ໖ ມ.	໒໗໗
໒໒. ຫມາກຈຽງ	໔ × ໔ ມ.	໔໐໐
໒໓. ຫມາກເປືອງ	໔ × ໔ ມ.	໔໐໐
໒໔. ຫມາກຕອງ	໖ × ໖ ມ.	໒໗໗

໔໔. ກາເຟອາຮາບິກກາ	໒,໔x໒,໔ມ.	໑.໖໐໐
໔໖. ກາເຟໂລຍສູຕາ	໓ x ໔ ມ.	໑໓໓
໔໗. ໝາກພິກໄທ	໒ x ໔ ມ.	໑.໔໕໐

3.1.4 ລະບົບການປູກໂດຍວິທີຕ່າງໆ

ສ່ວນຫລາຍໃນຂັ້ນຕົ້ນ, ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກຊະນິດຕ່າງ ໆ ທີ່ປູກແລ້ວ ຈະກວນເນ້ນອີ້ ຂອງສ່ວນພຽງເລັກນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ, ຊາວສ່ວນຈະຕ້ອງຄົ້ນຄວາມຫາພືດຊະນິດອື່ນ ໆ ປູກ ເພີ່ມໃສ່ໃນລະຫວ່າງແຖວຂອງຕົ້ນໄມ້ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບໝາກພືດເພີ່ມເກີນອີກ. ມີວິທີຫລາຍ ວິທີສໍາລັບຊາວສ່ວນນໍາໃຊ້, ເຮົາໄດ້ບັນທຶກໄວ້ແຕ່ ໓ ວິທີດ້ວຍກັນ.

ກ. ວິທີການປູກໂດຍໃຊ້ຈໍານວນຕົ້ນສອງເທົ່າ ແລະ ຕັດສາງອອກ.

ຕົ້ນໄມ້ຕ້ອງປູກໃນໄລຍະໄກຊິດໃນແຖວ, ແຕ່ວ່າໄລຍະລະຫວ່າງແຖວ ແລ້ວຈຶ່ງໄວ້ ຕາມທໍາມະດາ. ໃນເມື່ອພູມຂອງຕົ້ນໄມ້ເລີ່ມຮອດກັນພາຍໃນແຖວ, ຊາວສ່ວນຈະຕ້ອງ ຕັດອອກຕົ້ນໜຶ່ງໃນລະຫວ່າງສອງຕົ້ນ. ໃນກໍລະນີນີ້ ການປູກໝາກມ່ວງຈະຕ້ອງປູກດັ່ງ ຕົວຢ່າງ ໄລຍະ ໔ ມ x ໑໐ ມ. ໃນຫລາຍປີທີ່ໄປໃນຂ້າງໜ້າ, ເຮົາຈະຕ້ອງ ຕັດ ຕົ້ນອອກສັບຫວ່າງແລ້ວຈະຫ່າງເປັນໄລຍະ ໑໐ ມ x ໑໐ ມ ຖາວອນ (ເບິ່ງຮູບ ວ.໒) .

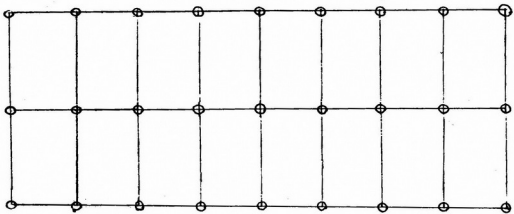
ຂ. ວິທີການປູກແບບປະສົມຕົ້ນໄມ້ຊະນິດນ້ອຍ.

ການປູກຍາງຊະນິດຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກເຊັ່ນ: ໝາກມ່ວງ, ລໍາໄຍ, ລັນຈີ້, ໝາກ ມີ້ ໃນນັ້ນເຮົາສາມາດປູກຕົ້ນໄມ້ຊະນິດໃຫຍ່ໄວ ແລະ ໃຫ້ໝາກພືດໄວ. ປະສົມໄດ້ໃນ ວິທີໜຶ່ງ. ຕົ້ນກ້ວຍ, ໝາກຮຸງ, ໝາກນາວ ແລະ ໝາກນັດ, ສາມາດເປັນຕົວຢ່າງ ທີ່ປູກປະສົມໃນສ່ວນຕົ້ນຕໍ, ຫລັງຈາກຫລາຍປີທີ່ໄປ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນຕໍ ຫາກໃຫ້ກວມເນ້ນອີ້ຫລາຍແລ້ວ, ຈໍານວນຕົ້ນໄມ້ແຊມນັ້ນກໍ່ຄວນຕັດອອກໃຫ້ເພີດ (ເບິ່ງ ຮູບ ວ.໓) .

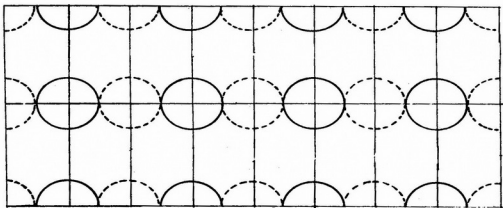
ຄ. ວິທີການປູກແບບປະສົມພືດປະຈໍາປີ ຫລື ປູກຜັກ.

ການປູກຕ່າງໆ ທີ່ເຮົາສາມາດປູກໃນລະຫວ່າງແຖວຕົ້ນໄມ້ ພາຍໃນໄລຍະ ເບື້ອງ ຕົ້ນເພື່ອປົກຄຸມດິນ, ອີງຕາມຄວາມຄຸ້ມສົມບູນຂອງດິນ, ເງື່ອນໄຂດ້ານຈົນລະປະຫາມ, ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງແຮງງານ. ໃນວິທີການປູກຕ່າງໆ ນັ້ນຫລາຍຊະນິດດ້ວຍກັນ ຕົວຢ່າງ ດັ່ງຂ້າງລຸ່ມນີ້ :

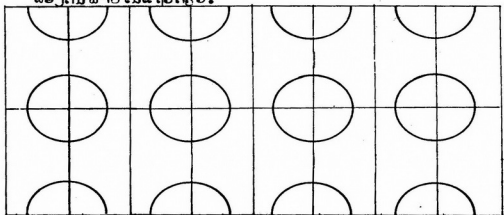
ຮູບ ວ. ໒. ວິທີການປຸກໂດຍຈຳນວນຕົ້ນສອງເທົ່າແລະຕັດສາງອອກ.

ກ. ປັດໜຶ່ງການປຸກຈຳນວນຕົ້ນສອງເທົ່າໃນ໔ຖວດຮູວ.

ຂ. ບ້ອນວ່າພູມຂອງຕົ້ນ ໄມ້ເລີ້ມຮອດກັ້ນຕ້ອງຕັດອອກຕົ້ນໜຶ່ງໃນລະຫວ່າງສອງຕົ້ນພາຍໃນ໔ຖວດຮູວ.

ຄ. ຕົ້ນໄມ້ຢູ່ໃນລັກຊະນະຖາວອນ.

- ປູກພືດຕະກູນຖົ່ວຄໍ : ຖົ່ວດິນ, ຖົ່ວດຳ, ຖົ່ວເຫລືອງ, ຖົ່ວຂຽວ. ພືດຈຳນວນນີ້ສາມາດປົກຄຸມດິນໄດ້ໄວ, ລູດຜ່ອນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງໝາກ ແລະໃຫ້ຕົ້ນຂອງມັນທີ່ປະຖມໄວ້ຈະເປື້ອນເນົ່າກັບກາຍມາເປັນຝຸ່ນ.
- ປູກເຂົ້າ, ສາລີ, ໝາກເດືອຍ, ມັນດ້າງ, ອ້ອຍ, ແຕ່ວ່າບໍ່ຄວນປູກຕົ້ນພືດທີ່ໝາໃຫ້ດິນຈືດ ຕົວຢ່າງ: ມັນຕົ້ນ.
- ປູກພືດສວນຄົວໃສ່ບ່ອນທີ່ມີນ້ຳສະດວກໃນເນື້ອທີ່ຈຳກັດ ເຊັ່ນ: ໝາກເລັ່ມ, ສະລັດ, ຜັກບົວເລີຍ ເປັນຕົ້ນ.

3.1.5 ການຕຽມດິນ

ວິທີຕຽມດິນທີ່ໄດ້ກ່າວຢູ່ໃນບ່ອນຢູ່ກັບພາຫະນະຈຳກັດຂອງຊາວສວນທີ່ມີຢູ່, ຕາມຫຳມະດາຊາວ ໄຮ່ຢາກເຮັດສວນໝາກໄມ້ກັບໝາກໃນໄຮ່ເຂົ້າ. ໃນກໍລະນີນີ້, ການອະນາໄມ, ການບຸກເບີກນັ້ນກໍ່ເຮັດໄປຕາມແບບພື້ນເມືອງມີການຈູດຜ່ອນ.

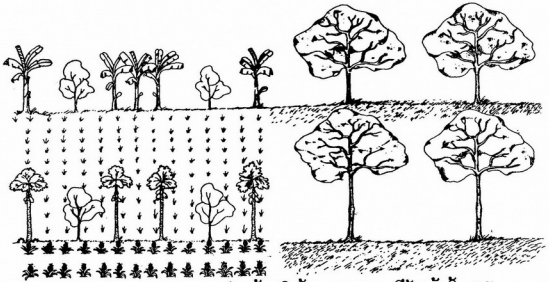
ແນ່ນອນວິທີອະນາໄມເນື້ອທີ່ດິນດ້ວຍການຈູດນັ້ນ ພາໃຫ້ເກີດການເສັຍຫາຍ ຫລາຍຢ່າງ (ເປັນການຫຳລາຍຈຸອິນຊີ, ເພີ່ມການເຈາະເຈືອນ). ແຕ່ເມື່ອສ້າງ ສວນໝາກໄມ້ກັບໝາກໃສ່ດິນປ່າເລົ່າຄວນຈູດເພື່ອວຽກງານທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກໍ່ຈະເຮັດໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.

ໃນກໍລະນີທີ່ດິນເກີດໜ້າຄາຊາວ ໄຮ່ຈະຕ້ອງໃຊ້ວິທີການທີ່ງ່າຍດາຍ: ຊຸດອອກແລະຈູດຖມ ຫລື ປູກພືດຄຸມດິນທີ່ຂະຫຍາຍຕົວໄວ; ຖ້າຫາກເປັນບ່ອນດິນພຽງຈະຕ້ອງ ໄຖແລວເກັບຮາກໜ້າຄາອອກໄດ້ຢ່າງສະບາຍການໃຊ້ຢາຂ້າໜ້າຄານັ້ນບໍ່ແນະນຳໃຫ້ ໃຊ້ເພາະວ່າມັນລາຄາແພງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

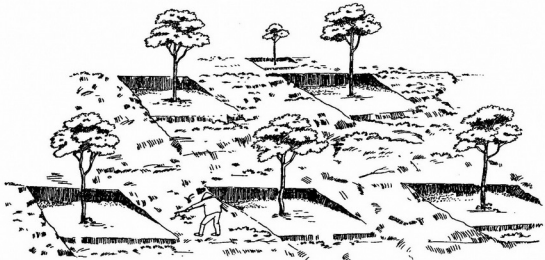
3.1.6 ການສ້າງຮັວແບບກວາວອນ

ການລ້ອມຮັວໃຫ້ດີອ່ອນສວນທັງໝົດ ເປັນເງື່ອນໄຂອັນດີທີ່ໜຶ່ງ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຮຸກສ້າງສວນນີ້ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດ. ຮັວໃຊ້ໄວສຳລັບປ່ອງກັນຕົ້ນ ໄມ້ບໍ່ໃຫ້ສັດເຂົ້າມາຫຳລາຍ (ຄວາຍ, ງົວ ແລະ ແບ) ເຮົາລ້ອມຮັວກ່ອນການປູກຕົ້ນໄມ້ ແລະ ເຮັດດ້ວຍ ໄມ້ປ່ອງ ໓ ຫາ ໔ ຂ້າວ ຫລື ລ້ອມດ້ວຍລວດໝາມ ໒ ຫາ ໓ ເສັ້ນ ມັດໃຫ້ແໜ້ນໂດຍໃຊ້ເສັ້ນລວດມັດຕິດກັບເຫລັກ.

ຊາວສວນຄວນປູກຕົ້ນໄມ້ຢ່າທີ່ໃຫຍ່ໄວອ່ອນສວນ (ກັນຖິນນະລົງ, ກັນຖິນຍັກ, ຕົ້ນກາລະບູນ, ໄມ້ຊີ້ ແລະ ອື່ນ ໆ) . ເມື່ອຕົ້ນໄມ້ເລົ່ານັ້ນໃຫຍ່ຂຶ້ນມາຕ້ອງ ຕັດ

ຮູບ ວິ. ວິ. ວິທີການປູກແບບປະສົມຕົ້ນໄມ້ຂະນິດນ້ອຍ. ໃນໄລຍະທີ່ຕົ້ນໄມ້ເນັ້ນກຳລັງ
 ບໍ່ອາດຮັກສາສາມາດປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ໄວປະສົມໃສ່. ເມື່ອເວລາຕົ້ນ
 ໄມ້ຕົ້ນຕໍ ໃຫຍ່ແລ້ວຄວນເອົາຕົ້ນໄມ້ອື່ນອອກໝົດ.

ຮູບ ວິ. ວິ. ວິທີປູກຕົ້ນໄມ້ໃສ່ບ່ອນດິນຈັບຄວນຊຸດພັກໃສ່ໃນບ່ອນທີ່ຈະປູກ
 ຕົ້ນໄມ້ເພື່ອປ້ອງກັນການເຊາະເຈືອນ.

ເລື້ອຍໆ ໃຫ້ສູງປະມານ ໒ ແມັດ ພາຍໃນເວລາ ໒ ຫາ ໓ ປີ ມັນຈະກາຍເປັນຫໍລັກ ຮົ່ວຖາວອນໄດ້ດີ.

ເຮົາຕ້ອງຫນ້າກວດກາເບິ່ງຮົ່ວເລື້ອຍໆ ສ່ວນຫລາຍຖ້າຫາກວ່າຮົ່ວນັ້ນ ເຮັດດ້ວຍ ໄມ້ ບ່ອງເນື້ອເຕັມມັນຫັກເປ່ເພ ກໍ່ຕ້ອງສ້ອມແປງຄືນ.

3.1.7 ການຈັດສັນບ້ອງກັນການເຊາະເຈື້ອນ

ໃນເນື້ອການປູກຕົ້ນ ໄມ້ໃສ່ດິນບ່ອນທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນສູງກວ່າ ໒໐ % ການປ້ອງກັນ ການເຊາະເຈື້ອນນັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດວິທີການນີ້ ມີສອງລະບົບດ້ວຍກັນ :

- ກ. ປ້ອງກັນໂດຍຊີວະວິທະຍາ.
- ຂ. ປ້ອງກັນໂດຍວິທີຊຸດ.

ວິທີຊີວະວິທະຍານີ້ຕ້ອງການຄົນງານຈຳນວນນ້ອຍທີ່ສຸດ, ພາກສ່ວນນີ້ເຮົາຈະຖືເອົາ ຫລັກການດັ່ງນີ້ :

- ການປູກໄປຕາຍເສັ້ນລະດັບ.
- ການປູກພືດຄຸມດິນຕະຫລອດໄປໂດຍໃຊ້ພືດຕະກູນຖົ່ວ ຫລື ຫຍ້າລ້ຽງສັດ.
- ຢຸດການຈຸດ, ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ການຕຸກດິນ ປີທີ ໑ .
- ການເອົາເພືອງ ຫລື ຫຍາແຫງປົກອອມຕົ້ນໄມ້.

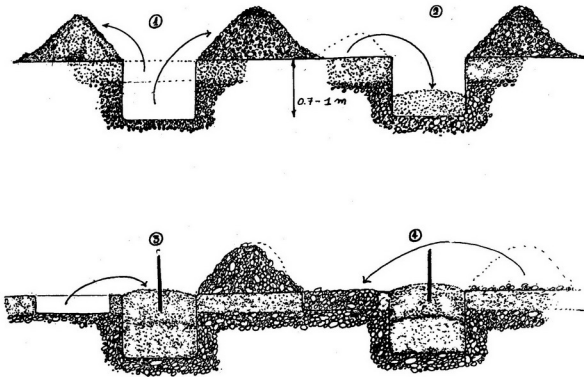
ໃນຈຳນວນວິທີຊຸດ ຈະຖືເອົາແຕ່ການຊຸດພັກ ສະເພາະດ້ວຍເຫດຜົນດັ່ງນີ້ ມັນສະ ດວກສະບາຍໃນການຊຸດພັກໃສ່ໃນບ່ອນທີ່ຈະປູກຕົ້ນໄມ້. ເຮົາຈະເອົາຈົກພາຊຸດໃຫ້ເປັນ ວ່າງ ໓ ຫາ ໔ ແມັດທາງດ້ານຂ້າງ ເອົາດິນຢູ່ເທິງນັ້ນລົງມາລຸ່ມ. ແລວແປງດິນ ໃຫ້ ຊັນເຂົ້າໄປທາງໃນນ້ອຍໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ເກັບນ້ຳຝົນໄວ້ໄດ້, ການຊຸດລຸມປູກຕົ້ນໄມ້ ແມ່ນ ຊຸດໃສ່ສອງສ່ວນສາມ ຂອງທາງນອກເພື່ອໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ໄດ້ຢູ່ໃນບ່ອນດິນດີ ແລະ ສາມາດ ຈັບຈ່ອງຕາຝັ່ງດິນໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນໜ້າໄດ້ (ເບິ່ງຮູບ ວ.໔).

3.1.8 ການປັກຫຼັກຊຸດຊຸມແລະໃສ່ຜຸ່ນຮອງພັນ

ກ. ການປັກຫຼັກ.

ການປັກຫຼັກນັ້ນຕ້ອງປັກໃສ່ບ່ອນທີ່ໄດ້ຖາງຫຍ້າອະນາໄມແລ້ວ ຫລັກນັ້ນ ເຮັດດ້ວຍ ໄມ້ປ້ອງຍາວ ໑ ແມັດ. ຕາມຫໍພະດາແລ້ວ, ວຽກງານນີ້ຕ້ອງແມ່ນພະນັກງານ ກະສິ

ຮູບ ວິ.໔. ວິທີຂຸດແລະຖິ້ມຂຸນປູກຕົ້ນໄມ້.

໑. ເອົາດິນໜ້າ (ດິນເລິກໜ່ວຍ) ໄວ້ເບື້ອງໜຶ່ງສ່ວນດິນຜັມເອົາໄວ້ອີກເບື້ອງໜຶ່ງ
໒. ເອົາດິນໜ້າທີ່ປະສົມກັບຜູ້ແລ່ວຖິ້ມລົງອ່ອນ.
໓. ຂຸດເອົາດິນໜ້າທີ່ຢູ່ອ່ອນຂ້າງຂຸນໃສ່ຕົ້ມຈົນເຕັມ.
໔. ເອົາດິນສ່ວນຜັມ ໄປຖິ້ມໃສ່ຂຸນດິນໜ້າທີ່ຂຸດອອກ.

ກຳເປັນຜູ້ເຮັດສວນຫລາຍຖ້າການປູກນັ້ນເຮັດໄປຕາມເສັ້ນລະດັບ.

ຂ. ການຊຸດຊຸມ.

ຂະໜາດຂອງຊຸມປູກນັ້ນມັນຂຶ້ນກັບເນື້ອທີ່ຂອງດິນ. ການຊຸດຊຸມໃນສ່ວນໜີ້ດິນແດງ (ລັກສະນະຂອງດິນຄືກັນກັບດິນໂພນນັ້ນ) ຕ້ອງໃຫ້ໄດ້ຂະໜາດ ໑ ແມັດໃນທຸກດ້ານ. ສຳລັບດິນອຸດົມສົມບູນຢູ່ຕາມອ່ອນພູເຂົາ, ຂະໜາດຂອງຊຸມຕ້ອງຊຸດໃຫ້ໄດ້ ໐, ໗໐ ມັ. ລູດຜ່ອນລົງກວ່າເກົ່າການຊຸດນັ້ນຕ້ອງເອົາດິນຊັ້ນຫລຳເລິກ ໓໐ ເຊັ່ນ ໄວ້ຂ້າງ ໜຶ່ງສ່ວນທີ່ເຫຼືອນັ້ນໃຫ້ເອົາກອງໄວ້ອີກຂ້າງໜຶ່ງ.

ຄ. ການໃສ່ຝຸ່ນ ແລະ ການຖິນຊຸມປູກຕົ້ນໄມ້.

ເມື່ອຈະໃຫ້ຊຸມນັ້ນ ໄດ້ຮັບອາກາດລ່ວງດີ ເຮົາຕ້ອງຊຸດຊຸມໄວ້ກ່ອນການປູກເປັນເວລາ ໑໔ ວັນ ຫາ ໑ ເດືອນ.

ຖ້າຫາກພັດຝຸ່ນຄອກໄດ້ຊາວສວນຄວນຈະເອົາມາປະສົມໃສ່ກັບດິນຊັ້ນໜ້າປະມານ ໒ ຈຳຕໍ່ຊຸມ.

ການຖິນຊຸມນັ້ນກ່ອນອື່ນໝົດຕ້ອງເອົາດິນຊັ້ນໜ້າປະສົມກັບຝຸ່ນຄອກນັ້ນລົງກ່ອນແລ້ວຈຶ່ງເອົາດິນພັນຖິນລົງຈົນໃຫ້ເຕັມຊຸມ, ໃຊ້ຕີນຢູ່ຮຸບໃຫ້ແໜ້ນ. ດິນທັງໝົດຕ້ອງ ຖິນລົງຊຸມຈົນກວ່າດິນຈະສວດຂຶ້ນເປັນໂພນນອຍ, ແລວຈະບຸບຕົວລົງໂດຍທຳມະຊາດ ຂອງມັນເອງ. ຫລັກໄມ້ໄຜ້ນັ້ນຕ້ອງປັກຄືນໃສ່ໃຈກາງຊຸມເພື່ອຊ່ອຍກັບອ່ອນຈະປູກຕົວຈິງ.

ນິວິທີຖິນຊຸມອີກວິທີໜຶ່ງທີ່ພາໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ໄວ. ຫລັງຈາກເອົາດິນທີ່ປົບກັບຝຸ່ນຄອກລົງໃສ່ພັນຂອງຊຸມແລ້ວຈຶ່ງເອົາດິນຊັ້ນໜ້າຢູ່ອ່ອນຂ້າງຊຸມໃສ່ຈົນເຕັມ. ສ່ວນຊຸມທີ່ຊຸດເອົາດິນໜ້າອອກນັ້ນ, ໃຫ້ເອົາດິນພັນມາຖິນໃສ່ໃຫ້ເຕັມ (ເບິ່ງຮູບ ວ.໔).

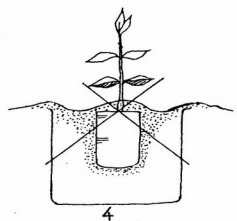
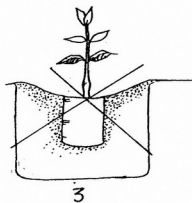
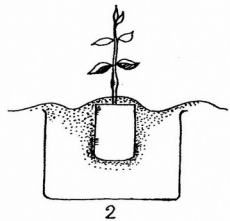
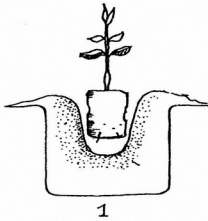
3.2 ການບູກຕົ້ນໄມ້

ເມື່ອອອກມື້ທີ່ຈະເອົາຕົ້ນໄມ້ລົງສວນແລ້ວ, ຕົ້ນໄມ້ເລົ່ານັ້ນຈະຕ້ອງນຳໄປຕັ້ງໄວ້ໃນບ່ອນຮົ່ມກ່ອນໜ້ານັ້ນທີ່ຈະປູກ. ດີທີ່ສຸດຄວນຈະປູກໃນນິ້ທນຝັນຕົກ.

ກ່ອນຈະປູກນັ້ນຈະຕ້ອງຊຸດດິນໃຈກາງຂອງຊຸມທີ່ຖິນໄວ້ນັ້ນໃຫ້ໜ້າຈັກໜ້ອຍພໍໃຫ້ຍັ້ນຈູຖືງຕົ້ນໄມ້ເຂົ້າໄດ້ພໍດີ. ການເອົາຖືງຢາງອອກຈາກກອນດິນ ຕ້ອງເຮັດດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ດິນນັ້ນແຕກອອກຈາກຮາກຂອງຕົ້ນໄມ້. ຖ້າຕົ້ນໄມ້ຫາກຢູ່ໃນ ກະເພາະໄມ້ໄຜ້ນັ້ນແມ່ນເອົາປູກລົງຊຸມເລີຍກໍ່ໄດ້ຍ້ອນວ່າມັນເປື້ອຍໄດ້ໄວ້ຈຶ່ງບໍ່ເປັນການກົດກັນການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຮາກ.

ຕົ້ນໄມ້ມາຈາກການກຳແກ່ນ ຫລື ຕົ້ນທີ່ຕິດຕາ ຫລື ສຸບຍອດ, ການປູກ ຈະ

ຮູບ ວິ.໖. ການປູຕົ້ນ ໄມ້.

໑. ຕ້ອງຂຸດດິນໃຈກາງຂອງຂຸມທີ່ຖິ້ມ ໄວ້ນັ້ນ ໃຫ້ໃຫຍ່ຈຳນອຍ ຈຸຖືງຕົ້ນ ໄມ້ເຂົ້າໄດ້ພໍດີ.
໒. ລະດັບຂອງຕົ້ນຕໍຕ້ອງພຽງກັບໜ້າດິນແລະບ່ອນທີ່ຕ້ອງຢູ່ເທິງດິນ.
໓. ວິໄນບໍ່ຖືກເພາະຕົ້ນ ໄມ້ຢູ່ຕໍ່າກວ່າລະດັບໜ້າດິນ ຫລາຍ ໂພດ.
໔. ວິໄນບໍ່ຖືກເພາະວ່າບ່ອນຕົ້ນຢູ່ໃນດິນ.

ຕ້ອງໃຫ້ລະດັບຂອງຄໍຕົ້ນພຽງກັບໜ້າດິນ. ຕົ້ນທີ່ຖືກອ້ອມດ້ານໄມ້ນັ້ນ ຕ້ອງຢຽບ ໃຫ້ແໜ້ນ. ບໍ່ຕ້ອງຖືກຄໍຮາກຈັກເໜືອໃຫ້ເລິກລົງໃນດິນ. ຖ້າຕົ້ນໄມ້ຫາກມາຈາກງ່າ ໂໜມຈະບໍ່ມີບັນຫາອັນໜຶ່ງຢາກກ່ຽວກັບການຖືກຄໍຕົ້ນຂອງຕົ້ນໄມ້ (ເບິ່ງຮູບ ວິ.໖) .

ສະນັ້ນ, ຕົ້ນໄມ້ນ້ອຍທີ່ປູກຢູ່ສູງໜ້ອຍໜຶ່ງນັ້ນ, ຈະເຮັດໃຫ້ເປັນອາງານອຍອອມດ້ານ, ເພື່ອເກັບນ້ຳຝົນ.

ຫຼັງຈາກການປູກແລ້ວ ເຮົາຕ້ອງເຮັດຮົ່ມໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ (ເອົາກິ່ງໄມ້ ຫລື ໃບຕອງກວຍ) ນາປົກອ້ອມແຕ່ລະຕົ້ນ, ພາຍຫຼັງຕົ້ນໄມ້ຕິດຮາກແຂງແຮງດີແລ້ວ ຮົ່ມດັ່ງກ່າວນັ້ນກໍຕ້ອງເອົາອອກໃຫ້ໝົດ.

3.3 ການບົວລະບັດຮັກສາສວນ

3.3.1 ການເສຍຫຍ້າ

ຖ້າຫາກຊາວສວນບໍ່ປູກພືດແອນ ຫລື ສັບຫວ່າງ, ຕົ້ນໄມ້ນ້ອຍ ແລະ ໜ້າທັງໝົດຕ້ອງຕັດຖິ້ມຢ່າງນ້ອຍ ໒ ຄັ້ງຕໍ່ໜຶ່ງປີ. ໂດຍສະເພາະອ້ອມດ້ານໄມ້ທີ່ເຮົາປູກນັ້ນ ຕ້ອງໝັ່ນເສັຍໜ້າອ້ອມດ້ານ ແລະ ພວນດິນດ້ວຍຈິກຢູ່ເລື້ອຍ ໆ.

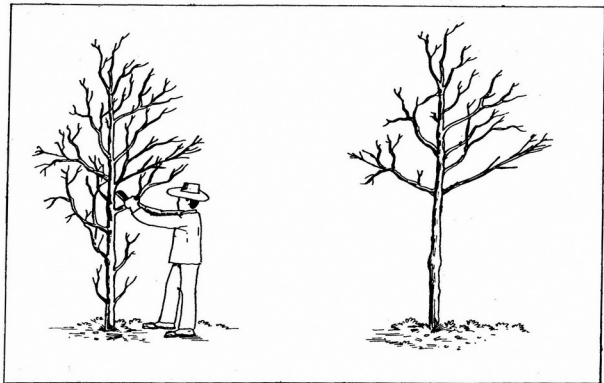
3.3.2 ການບຸກພືດຄຸມດິນ

ຕາມທຳມະດາຊາວສວນຈະປູກໃນປີໜຶ່ງ, ເຂົ້າ, ສາລີ ຫລື ພືດຕະກູນຖົ່ວ, ໃນບ່ອນທີ່ລາວເຮັດສວນຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ. ໃນກໍລະນີນີ້ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຜົນກຳໄລກ່ອນການເກັບກ່ວາພືດຕົ້ນຕໍ, ແມ່ນປູກພືດຄຸມດິນທີ່ຂະໜາຍຕົວໄວ. ມັນຈະປົກຄຸມດິນ ແລະ ລຸດຜ່ອນການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງໜ້າ. ພືດຄຸມດິນທີ່ບັນຍັດໃຫ້ຄື: ຕົ້ນປຸຍເອີລາລີຢາ, ກາໂລໂປ່ໂກມີອິນ, ຊອງໂຕຣສະນາ ມຸຍກຸຍນາ. ສຳລັບແຮມຂອງຈຳພວກນີ້ ເຮົາອາດຈະຫາໄດ້ຈາກອົງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງນານາຊາດ. ເຮົາຕ້ອງໝັ່ນເບິ່ງເລື້ອຍ ໆ ບໍ່ໃຫ້ເຄືອເຂົາກ່ຽວຂ້ັນປົກຄຸມຕົ້ນໄມ້ເພາະມັນຈະເຮັດໃຫ້ຫານຂະໜາຍຕົວຂອງ ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນຊາໄປ.

3.3.3 ການຕັດແຕ່ງເອົາຮູບຊົງ (ຮູບ ວິ.໗)

ການຕັດແຕ່ງແບບນີ້ ແມ່ນເຮັດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ກິ່ງສະນ່າສະເໝີ ແລະ ແຂງແຮງດີ ,

ຮູບ ວິ. ກ. ການຕັດແຕ່ງເອົາຮູບຈິງ.

ພາຍໃນຂ້າງໜ້າຈະສາມາດຮັບນ້ຳໜັກຂອງງ່າ ແລະ ໝາກ. ການຕັດແຕ່ງນີ້ ແມ່ນ
ວຽກງານຈຳເປັນທີ່ສຸດສຳລັບຕົ້ນ ໄມ້ກິນໝາກທຸກໆ ຊະນິດ. ຫຼັກການພົມຖານມີດັ່ງນີ້:

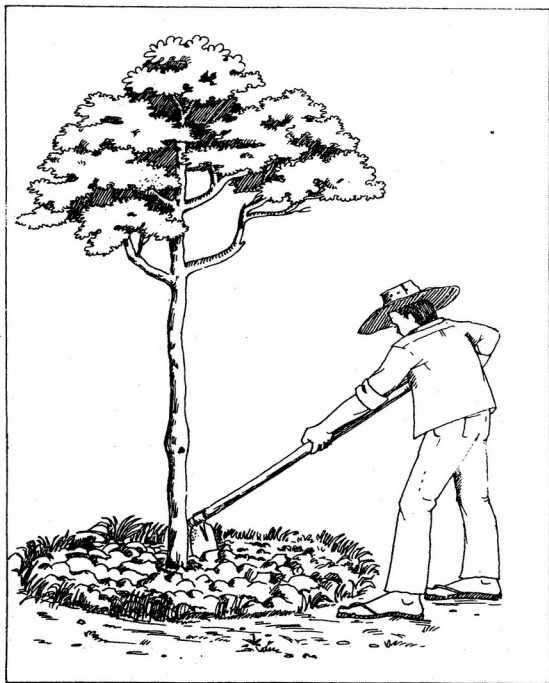
- ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນ ໄມ້ແຕ່ລະຕົ້ນຕັ້ງຊັ້ນເທິງ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຕົ້ນ ໄມ້ເນັງ ໂດຍການ
ນຳໃຊ້ ໄມ້ ຫຼັກປັກໃຫ້ແໜ້ນ, ລວງສູງຂອງຫຼັກປະມານສອງແມັດແລວມັດຕິດ
ກັບຕົ້ນ ໄມ້ໃຫ້ດີ.
- ຕັດກົງທີ່ຢູ່ກຳຫລາຍ ແລະ ກົງທີ່ຕາຍ ຫຼື ເປັນພະຍາດອອກໂດຍໃຊ້ນິດ ຕັດ
ຫຼື ເລືອຍ, ໃຫ້ມັນລີຍອດທີ່ຢັ່ງຊັ້ນມາຈາກຕົ້ນຕໍຢູ່ເລືອຍໆ.
- ຈົ່ງລຳຕົ້ນ ໄວຍຽງຕົ້ນດຽວ (ໃນກໍລະນີງ່າໂໜທີ່ຝັງເລິກລົງໃນດິນນັ້ນມັນຈະ
ເກີດຂັ້ນເປັນຫລາຍຕົ້ນ).
- ຕັ້ງແຕ່ປີທີ ໒ ຫຼື ປີທີ ໓, ເລືອກເອົາ ໓ ຫາ ໔ ງ່າທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ສະ
ໜ້າສະເໝີໄວ ເພື່ອໃຫ້ມັນແຕກງ່າໃໝ່ເປັນພູມທີ່ເໝາະສົມ.
- ສູດທ້າຍ ເພື່ອຕັດກົງທີ່ເກີດຢູ່ເລິກກາງອອກ ເພື່ອໃຫ້ຕົ້ນ ໄມ້ຮັບແສງແດດພຽງ
ພໍ.

3.3 4 ການໃສ່ຝຸ່ນ

ຕົ້ນ ໄມ້ດູດເອົາອາຫານທີ່ສຳຄັນ ເພື່ອລ້ຽງລຳຕົ້ນໃຫ້ມີການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນ
ໃນເມື່ອຕົ້ນ ໄມ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນເທົ່າໃດ ຄວາມຕ້ອງການອາຫານ ແລະ ແຜ່ຫາດກໍ່ມີ ຄວາມ
ໝາຍສຳຄັນ. ອາຍຸຂອງຕົ້ນ ໄມ້ໃນໄລຍະ ໓ ຫາ ໔ ປີ ມັນເລີ່ມຕົ້ນເປັນໝາກ ແລະ
ຕ້ອງການຝຸ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ. ສິ່ງທີ່ປາກົດຢູ່ຕະຫຼອດພາ, ຊາວສວນກຽບູ່ຄຳນຶ່ງເຖິງວ່າຄວາມ
ອົດຫວັດຂອງຕົ້ນ ໄມ້ກໍ່ຄືກັບຄືນເຮົາ, ເພື່ອຈະບຳນານຊີວິດໃຫ້ຢູ່ໃດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອາຫານຕິດ
ຕໍ່ກັນໄປ ແລະ ສຳໜ້າສະເໝີ. ດັ່ງນັ້ນ, ໃນແຕ່ລະປີເຮົາຕ້ອງເອົາຝຸ່ນອິນຊີ ຫຼື ຝຸ່ນ
ວິຫະຍາສາດໃສ່ໃຫ້ຕົ້ນ ໄມ້ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບອາຫານພຽງພໍລ້ຽງລຳຕົ້ນໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວໃຫ້
ຂຶ້ນ ແລະ ມີໝາກໝົນຫລາຍ.

ຝຸ່ນອິນຊີທີ່ໄດ້ມາຈາກຝຸ່ນຄອກຫຼືລະລາຍດິນນັ້ນ ມາຝັງອ້ອມຕົ້ນ ໄມ້ແຕ່ລະຕົ້ນ. ບໍລິມາດ
ຂອງຝຸ່ນແມ່ນຂຶ້ນຕາມອາຍຸຂອງຕົ້ນ ໄມ້: ໑໐ ກິໂລ (ປະມານ ໑ ບຸງ) ຕັ້ງແຕ່ປີ ທີ່
໒ ຂອງການປູກຈາກນັ້ນໃນແຕ່ລະປີຕ້ອງໃສ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ໔ ກິໂລຕໍ່ຕົ້ນ. ເພິ່ນຈະເອົາຫຍ້າ
ແຫ້ງ ແລະ ຕົ້ນພືດຕະກູນຖົ່ວມາເຮັດເປັນກອງອ້ອມຕົ້ນ ໄມ້ໄວ. ກອງຫຍ້າເຫຼົ່ານັ້ນຈະ
ເປື້ອຍເນົ່າແລວຊືມລົງໄປຫາຮາກຂອງຕົ້ນ ໄມ້. ຝຸ່ນອິນຊີນັ້ນ ສາມາດປັບປຸງເນື້ອທີ່ ດິນ
ເຮັດໃຫ້ດີລົດຜ່ອນຄວາມແໜ້ນລົງ, ມີຊ່ອງຫວ່າງເຮັດໃຫ້ນ້ຳ ແລະ ອາກາດຊືມຜ່ານ

ຮູບ ມີ. ໑. ການທວນດິນແລະໃສ່ຜຸ່ມຢູ່ອ້ອມຕົ້ນໄມ້.

ສິມມິດ

ລົງເຂົ້າໄດ້ດີ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຮູກຂະໜາຍຕົວໄວ.

ຝຸ່ນວິທະຍາສາດນັ້ນ ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ແຕ່ວ່າມັນ ຫາກມີລາຄາສູງ. ຝຸ່ນວິທະຍາສາດທີ່ຊາວນາແຂວງຫລວງພະບາງນິຍົມໃຊ້ຢູ່ປັດຈຸບັນນີ້ຄື: ຝຸ່ນຢູ່ເລັ່ງ (໔໖-໐-໐) ແລະ ຝຸ່ນປະສົມ (໑໖-໒໐-໐). ຝຸ່ນວິທະຍາສາດຊະນິດອື່ນ ໆ ນັ້ນມີຄື: ຝຸ່ນປະສົມ (໑໔ - ໑໔ - ໑໔) ແລະ ຝຸ່ນດຽວ (໒໑-໐-໐ ຫລື ໐-໐-໔໐).

ການໃສ່ຝຸ່ນວິທະຍາສາດນັ້ນແມ່ນເອົາໂຮຍອອນຕາມຮ່ອງທີ່ຊັດດ້ວຍຕົ້ນໄມ້ເປັນ ຮູບວົງມົນໄວ້ແລ້ວ. ຕໍ່ໄປໃຫ້ພວນດິນດ້ວຍຈີກອອນ ເມື່ອຝັງຢຸກ ແລະ ປະສົມດິນ (ເບິ່ງຮູບ ວ.໑) .

ຈຳນວນທີ່ໃຊ້ນັ້ນຈະຕ້ອງປ່ຽນແປງໄປຕາມຊະນິດ, ອາຍຸຂອງຕົ້ນໄມ້ ແລະ ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນອື່ນຊື່. ໃນເອກະສານສະບັບນີ້ບໍ່ໄດ້ບັນຍັດຄັກແນ່ນານຈຳນວນຂອງຝຸ່ນທີ່ຈະໃສ່ຕົ້ນໄມ້ແຕ່ລະຊະນິດຂອງຕົ້ນໄມ້ກັບໝາກ ແລະ ໃສ່ກ່ອນ ຫລື ຫລັງການເລີ່ມເປັນໝາກ. ພວກເຮົາອາດຈະໃຫ້ຊາວກະສິກອນມີຄວາມລະມັດລະວັງໃນການນຳໃຊ້ຝຸ່ນໃຫ້ແກ່ ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ແນະນຳທາງອາຫານທີ່ສຳຄັນເມື່ອຮັບປະກັນການຂະໜາຍສ່ວນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ວິທີຕື່ມມາະສົມໃນການໃຊ້ຝຸ່ນວິທະຍາສາດແມ່ນການໃສ່ເພີ່ມກັບຝຸ່ນອື່ນຊື່. ໃນກໍລະນີນີ້ຊາວສວນຈະໃສ່ຝຸ່ນນີ້ອອກຕົ້ນໄມ້ໜ້ອຍ ຈຳນວນ ໑ ປີ ໃນອັດຕາ ໒໐ ກຣາມ ຂອງຝຸ່ນ ໑໖-໒໐-໐ ການໃສ່ນັ້ນແບ່ງອອກເປັນ ໓ ຄັ້ງດ້ວຍກັນ: ຄັ້ງທີ ໑ ເດືອນ ເມສາ, ຄັ້ງທີ ໒ ເດືອນກໍລະກົດ ແລະ ຄັ້ງທີ ໓ ເດືອນ ຕຸລາ. ເພີ່ມຈະເພີ່ມອັດຕາຝຸ່ນຂຶ້ນ ໒໐ ກຣາມໃນແຕ່ລະປີ ຈົນເຖິງປີທີ່ ໑໐.

3.3.5 ການປ້ອງກັນພະຍາດແລະແມງໄມ້ທີ່ມາທົ່ວລາຍ

ການນຳໃຊ້ວັດຈຸເລີມ ເມື່ອປ້ອງກັນພະຍາດ ແລະ ການຫຳລາຍຂອງແມງໄມ້ ນັ້ນ ຕົກເປັນລາຄາແພງຫລາຍ ແລະ ຜູ້ນຳໃຊ້ວັດຈຸເລີມຕ້ອງຮູ້ຈັກຢ່າງລະອຽດກ່ອນກັບ ວິຊາການທາງດ້ານກະເສດ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ວັດຈຸເລີມ ເປັນຜິດຢ່າງຮາຍແຮງສຳລັບຄົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ສະນັ້ນຕ້ອງໃຊ້ດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດ. ດ້ວຍເຫດຜົນດັ່ງກ່າວນັ້ນສິນເວົ້າຊື່ອີກໃນການປ້ອງກັນແບບທຳມະຊາດ ຊຶ່ງເປັນວິທີທີ່ງ່າຍສຳຫລັບຊາວສວນ.

ອີກປະການໜຶ່ງ, ຈຳນວນການຂະໜາຍຕົວຂອງພະຍາດ ແລະ ແມງໄມ້ ທີ່ ຫຳລາຍຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ ມີຫລາຍຈົນບໍ່ສາມາດຈະພັນລະນາ ຢາປ້ອງກັນຕົ້ນໄມ້ຢູ່ໃນຄຳແນະ ນຳສະບັບນີ້.

ວິທີການລຸດຜ່ອນຜົນເສັຍຫາຍ. ແບບທຳມະຊາດ, ດ້ວຍການຫຳລາຍຂອງແມງໄມ້

ແລະ ພະຍາດຊະນິດຕ່າງໆ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

ກ. ການນຳໃຊ້ພັນຕົ້ນ ໄມ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຕ້ານທານຕໍ່ພະຍາດໄວລັດ. ຕົວຢ່າງ ຢູ່ໃນ
ປະເທດລາວຂອງເອົາ, ຫມາກສັ້ນຫົດ ແລະ ຫມາກກຽງ ບໍ່ຫົນທານກັບເຊື້ອໄວລັດ,
" ກອິນນິງ " ແລວເຮັດໃຫ້ເປັນຫມາກໜ້ອຍລົງ ແລະ ຄຸນນະພາບບໍ່ດີ; ກົງກັນຂ້າມ
ຕົ້ນຫມາກພູກທີ່ຖືກພະຍາດເຂົ້າໄປໃນລຳຕົ້ນບໍ່ສະແດງອາການອອກມາແລວກໍຢູ່ໄປ ຕາມ
ຫຳມະດາ.

ຂ. ການບົວລະບັດຮັກສາຕົ້ນ ໄມ້ໃຫ້ດີຕາມປົກກະຕິ ແນ່ນຕັດຕົ້ນ, ງູ່າ, ກົງ ທີ່ຖືກ
ຫຳລາຍດ້ວຍພະຍາດ ແລະ ແມງໄມ້ຖິ້ມ; ການໃຊ້ເຄື່ອງອຸປະກອນຕັດຕ້ອງໃຫ້ຄົມດີສາ
ມາດຕັດຂາດໂດຍບໍ່ໃຫ້ເປັນແຜ່, ເອົາຂີ້ເຜັງ ຫາປາກບາດໄວ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສັດຖຸພືດ ເຂົ້າ
ໄປຫຳລາຍ.

ຄ. ຖ້າສ່ວນຫມາກໄມ້ຫາກມີຫລາຍຊະນິດໃສ່ຕອນດຽວກັນ, ຕ້ອງປຸກຊະນິດ ໃດ
ແຖວໜຶ່ງແຕ່ລະຊະນິດນັ້ນໃຫ້ເຕັມແຖວ ແລະ ແຖວຕໍ່ໄປກໍປຸກຊະນິດອື່ນໃສ່ຈົນສຸດແຖວ.
ປຸກສັບໜຶ່ງກັນ ໄປຈົນເຕັມສ່ວນ. ການຂະຫຍາຍຂອງພະຍາດ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍ
ຂອງແມງໄດຕ້ອງຖືກຈຳກັດ.

ງ. ເວລາຕົ້ນ ໄມ້ຈັງບໍ່ຫົນສູງຫລາຍ ແມງໄມ້ຈະຫຳລາຍດ້ວຍມື : ແມງຍັງດັ້ມໃບ
ຈະຕ້ອງຫຳລາຍຖິ້ມ; ແມງຍັງ ແລະ ແມງປົກແຂງ ຕ້ອງເກັບແລ້ວຫຳລາຍຖິ້ມ; ຫມໍ່ທີ່
ຂັ້ນນາໃຫ້ມີໜ້ອຍເຈາະຕ້ອງໄດ້ຕັດ ແລະ ຈຸດໄຟຖິ້ມ; ສ່ວນດວງທີ່ເຈາະລຳຕົ້ນຕ້ອງ
ປາດດ້ວຍການເອົາເຫລັກລວດແຫງເຂົ້າໄປຕາມຮູຂອງມັນໃນລຳຕົ້ນ ແລະ ດ້ວຍວິທີອື່ນ
ໆ ອີກ.

*

ປະລິມານປູກ ແລະ ອະໄວຍາກອຸປະກອນປູກ

ລ/ດ	ຊື່ວັດ/ ພື້ນທີ່ ມາດຕະຖານປູກ	ໄລຍະຂອງຕັດ											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1.	ໝາກກ້ຽງ												
	ເກັບແກ່ນ												
	ກ້າແກ່ນໃສ່ໝາຍ ຫລື ຫຍໄມ້												
	ຍ້າຍເຜິ້ງໃສ່ຖັງຍາງ				4" x 6"							8" x 12"	
	ຕັດຕາ ຫລື ຕັກງ												
	ປູກ												
2.	ກາຍໂໜມງ່າຕະຫຼອດໝາກກ້ຽງ (1)												
	ໝາກນາວ												
	ໝາກອຸຫຼາ												
	ໝາກກ້ຽງ (ໝາກກ້ຽງເບືອກໝາຍ)												
	ໝາກສົມເອັດ (ສົມຂຽວອ່າຍ)												
	ໝາກພູກ (ໝາກກ້ຽງໃຫຍ່)												
3.	ໝາກອຸຫຼາ												
	ເກັບແກ່ນ												
	ກ້າແກ່ນໃສ່ຖັງຍາງອະໄວຍາກ 6" x 9"												
	ປູກ												
4.	ໝາກອ່າຍ												
	ເກັບແກ່ນ												
	ກ້າແກ່ນໃສ່ໝາຍ												
	ກ້າຍເຜິ້ງໃສ່ຖັງ 5" x 7"												
	ຕ່ອຍ												
	ຕັດຈາກຕົ້ນຕັດ (ຫລັງຈາກ 8 ອາທິດ)												
	ປູກ												
5.	ໝາກອ່າຍ												
	ເກັບແກ່ນ (ເກັບຮຸນໄວ້ໃນບ່ອນເປັນ 8-12)												
	ກ້າແກ່ນໃສ່ຖັງອະໄວຍາກ 8" x 12"												
	ຕັດຕາ ຫລື ຕັກງ												
	ປູກ												
6.	ໝາກກ້ຽງ												
	ໂໜມງ່າ												
	ຕັດຈາກຕົ້ນແມ່ເປັນ (4-6 ອາທິດ)												
	ປູກ												
7.	ໝາກກອນກ່ອນ												
	ເກັບແກ່ນ												
	ກ້າແກ່ນໃສ່ຖັງ 8" x 12"												
	ໂໜມ												
	ປູກ												

(1) ກາຍໂໜມງ່າເອັດໂຕໜຶ່ງຕອດປີ. ພວກເຮົາອາດພະນາວ່າກາຍໂໜມງ່າຄວນເອັດໃນລະຫຼ່ຽມຕົວກ່ອນຈະວ່າ ສື່ໂຄ້ນຫລາຍກ່ວາ.

ລ/ດ	ຊື່ລາຍລະອຽດ	ໄລຍະເວລາ											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
8.	ໝາກຝັງ												
	ໂໝງ												
	ຕາຈາກຕຸມແມ່ໄມ້ 6-8 ອາທິດ												
	ປຸກ												
9.	ໝາກຝັງ												
	ຕາຍແກ່ນ												
	ກ້າແກ່ນໃສ່ຄູ່ຍາງ 8"x12"												
	ຕັດຕາ												
	ປຸກ												
	ການໂໝງ												
	ຕາຈາກຕຸມແມ່ໄມ້												
	ປຸກ												
10.	ໝາກຝັງ												
	ຕາຍແກ່ນໄມ້ແລະເມັດ												
	ກ້າແກ່ນໃສ່ຄູ່ຍາງ 8"x12"												
	ຕັດຕາ												
	ປຸກ												
11.	ໝາກຝັງ												
	ຕາຍແກ່ນ												
	ກ້າແກ່ນໃສ່ຄູ່ຍາງ 6"x9"												
	ປຸກ												
12.	ໝາກຝັງ												
	ຕາຍແກ່ນ												
	ກ້າແກ່ນໃສ່ຄູ່ຍາງ 6"x9"												
	ປຸກ												
	ໂໝງ												
	ຕາຈາກຕຸມແມ່ໄມ້ 6-8 ອາທິດ												
13.	ໝາກຝັງ												
	ຕາຍແກ່ນ												
	ກ້າແກ່ນ												
	ຍາຍແບ່ງໃສ່ຄູ່ຍາງ 8"x12"												
	ຕັດຕາ												
	ປຸກ												
14.	ໝາກຝັງ												
	ຕາຍແກ່ນ												
	ກ້າແກ່ນໃສ່ຄູ່ຍາງ 8"x12"												
	ຕັດຕາ												
	ປຸກ												
15.	ໝາກຝັງ												
	ຕາຍແກ່ນ												
	ກ້າແກ່ນ												
	ຍາຍແບ່ງໃສ່ຄູ່ຍາງ 8"x12"												
	ຕັດຕາ ໓໒ ຕັດຕາ												
	ປຸກ												

ກຳລັງ
 ກຳລັງ
 ກຳລັງ

ລ/ດ	ຊື່ລາຍລະອຽດງານປຸກ	ໄລຍະອອກດອນ											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
16.	ໝາກອາໂກກ												
	ດັບແກ່ນ												
	ກ້າແກ່ນໃສ່ຖັງຍາງ 8"x12"												
	ດັດຕາ ສລັດສຽບອາງ												
	ປຸກ												
17.	ໝາກອະວາຍ												
	ດັດແກງ												
	ປັກຈຸ່ມໄວ້ເພື່ອຕິດ												
	ດັດຕາ ສລັດສຽບ												
	ປຸກ												
19.	ໝາກລະມຸດ												
	ໂໜງງ່າ												
	ຕັດແຍກຈາກກັນເພື່ອໄພ່												
	ປຸກ												
29.	ໝາກອາໂຍ												
	ດັບແກ່ນ												
	ກ້າແກ່ນ												
	ສລັດສຽບອາງ												
	ປຸກ												
	ໂໜງງ່າ												
	ຕັດແຍກອອກຈາກກັນເພື່ອໄພ່												
	ປຸກ												
20.	ໝາກໂສມຈີ												
	ໂໜງງ່າ												
	ຕັດແຍກຈາກກັນເພື່ອໄພ່												
	ປຸກ												
22.	ໝາກຕາຂະ												
	ດັບແກ່ນ												
	ກ້າແກ່ນໃສ່ຖັງອະນາດ 8"x12"												
	ດັດຕາ												
	ປຸກ												
	ໂໜງງ່າ												
	ຕັດຈາກກັນເພື່ອໄພ່ 10-12 ອາທິດ												
	ປຸກ												
21.	ໝາກນອນໄຂ່												
	ໂໜງງ່າ (ຄວບໂໜງງ່າມ່ອນ)												
	ຕັດອອກຈາກກັນເພື່ອໄພ່												
	ປຸກ												

_____ ພິມິດ ພິມິດ
 _____ ພິມິດ ພິມິດ
 _____ ພິມິດ ພິມິດ

ບັນຊີວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນໃນການນຳໃຊ້ຢູ່ໃນສ່ວນກ້າຕົ້ນ ໄມ້ສົມໝາກ

- 1) ຖົງຢາງ ຂະໜາດ - 4" x 6"
- 5" x 8"
- 6" x 9"
- 8" x 12"
- 9" x 14"
- 2) ກະຕຳສາມດ້ວຍໄມ້ບ້ອງ (ໃຊ້ຂົນຕົ້ມ ໄມ້ແລະດິນ)
- 3) ລໍ່ແກ່ (ໃຊ້ຂົນຕົ້ມ ໄມ້)
- 4) ບົວຮີດນ້ຳ
- 5) ອຸ
- 6) ຄາດ
- 7) ຈົກ
- 8) ຊວ້າພ
- 9) ແວກ
- 10) ຫລວ
- 11) ສຽນ
- 12) ເຊືອກຟາງ
- 13) ສົງເຈາະຮູຖົງຢາງ
- 14) ບັງຊິດຢາ (ບັນຈຸໄດ້ 10-15 ລິດ)
- 15) ບັງຊິດຢາ (ບັນຈຸໄດ້ 2 -3 ລິດ)
- 16) ຕານ່າງເຍິງດິນ (ຮູຂອງຕານ່າງ 20mm x 20mm)
- 17) ພ້າ
- 18) ມິດຕັດ ຕັດຕອນງ່າໄມ້ (ກົງໄມ້)
- 19) ມິດປາດຕິດຕາ ຫລື ໂທໜ່າງ
- 20) ເທບສຳລັບຄຽນເວລາໂທໜ່າງ ຫລື ຕິດຕາ ແລະ ຕໍ່ສຽບ
 - ກ້ຳໜຶງ 1/2" x 210"
 - 3/4" x 210"
 - 1 1/2" x 210"
- 21) ເລື້ອຍຕັດຕອນງ່າໄມ້.